

Установа адукацыі
“Брэсцкі дзяржаўны ўніверсітэт імя А.С.Пушкіна”

В.М. Касцючык

СКАЗАНА – ЗВЯЗАНА

***МАТЭРЫЯЛЫ ДА РЭГІЯНАЛЬНАГА СЛОЎНІКА
БРЭСТЧЫНЫ***

УДК 811.161.3'282
ББК 81.2Бей-4

*Рэкамендавана рэдакцыйна-выдавецкім саветам установы адукацыі
“Брэсцкі дзяржаўны ўніверсітэт імя А.С. Пушкіна”*

Рэцэнзент
кандыдат філалагічных навук,
дацэнт кафедры гісторыі беларускай мовы і дыялекталогіі
УА “БрДУ імя А.С. Пушкіна”
Л.В. Леванцэвіч

Касцючык, В.М.

Сказана – звязана: матэрыялы да рэгіянальнага слоўніка Брэстчыны /
В.М. Касцючык; Брэсц. дзярж. ун-т імя А.С. Пушкіна. – Брэст: БрДУ, 2013.
– 71 с.

У выданні пададзены адметныя словы і фразеалагізмы Брэстчыны, што ствараюць цэласнае ўяўленне пра глыбіню і значнасць дыялектнай мовы Беларускага Палесся.

Матэрыялы слоўніка могуць быць выкарыстаны на занятках па дыялекталогіі, на спецкурсах і спецсемінарах, пры напісанні курсавых і дыпломных работ. Выданне прызначаецца студэнтам, вучням, даследчыкам-лінгвістам, выкладчыкам-філолагам, настаўнікам і ўсім тым, хто неабякава да лёсу роднай мовы.

Прысвячаецца дарагім бацькам!

Прадмова

У наш час, калі паўсюдна назіраецца дэвальвацыя маральных каштоўнасцей, калі мова забрудзілася грубымі, лаянкавымі словамі, шматлікімі запазычаннямі, асабліва важным з’яўляецца зварот да першакрыніц, да вытокаў народнага слова. Яшчэ В. фон Гумбальт лічыў, што аснову нацыі, яе дух стварае мова, менавіта праз яе адбываецца развіццё як асобы, так і народа ўвогуле. Вялікі нямецкі вучоны сцвярджаў, што мова – не нешта застылае, гэта сфера дзейнасці духу, прадукт, створаны ў кожны канкрэтны момант, статычны і пераходны. Праца розуму, што паўтаралася спрадвеку, імкнецца да гукавога выражэння думкі. Найвышэйшыя і самыя тонкія моманты структуры, асаблівасці мовы могуць быць спасцігнутыя не праз асобныя яе элементы, а праз звязнае маўленне, праз сукупнасць усёй гаворкі, якой і адпавядае мова. І праз гэтую сукупнасць выказванняў увасабляецца дух нацыі, таму мова – гэта глыбіннае і філіграннае выяўленне індывідуальнай своеасаблівасці нацыянальнага духу. Найперш факты мовы дапамагаюць, на думку В. фон Гумбальта, рэканструяваць жыццё былых пакаленняў, вытлумачыць дзеянні наступных. Менавіта праз мову адбываецца ўздзеянне нацыянальнага духу на іншыя народы і сусвет¹.

Асаблівую ролю ў жыцці кожнага чалавека мае родная мова, тая, на якой прамоўлены першыя словы. Якраз гэтая мова стварае непарыўную сувязь з тым маленькім куточкам, дзе ты з’явіўся на зямлі, зрабіў першыя крокі па жыцці. Свет адкрываўся табе праз назвы розных прадметаў. Рознамаітасць і багацце акаляючага свету фіксавалася ў словах. Розных – пяшчотных, мяккіх, далікатных і іх антыподах, грубых, цвёрдых, як камень. Так пазнавалася жыццё ў розных яго праявах. Спачатку адкрываліся словы – назвы прадметнага акалення, затым словы – характарыстыкі людзей, іх дзеянняў і ўчынкаў. Багацце роднага слова бачылася ў вялікім ахопе рэчаіснасці, а таксама ў самой структуры наймення, якая разнастайвалася прыстаўкамі і суфіксамі. Роднае слова паступова ўваходзіла ва ўсе праявы жыцця чалавека, становілася яго своеасаблівым “пашпартам”, “пасведчаннем”, генетычным кодам. Яно нітавала з усім родам, які таксама карыстаўся ім, чэрпаў з роднай гаворкі ўсё неабходнае слоўнае багацце для выражэння сваіх думак і меркаванняў, пачуццяў і эмоцый.

Гадамі дыялектнае слова жыло ў шматлюднай вёсцы, дзе з пакалення ў пакаленне перадавалася, узбагачалася, шліфавалася. Але прыйшлі іншыя

---

1. Гумбольдт В. Избранные труды по языкознанию. – М.: Прогресс, 1984. – С. 60-67.

часы – і ўрадлівасць вясковага асяроддзя на самавітае, каларытнае слова рэзка пачала зніжацца. Адышлі ў іншы свет нашы мудрыя, багатыя на казачныя словы дзядулі і бабулі, рэзка пастарэлі нашы бацькі і матулі, а іх мацакі-дзеці, як птушаняты, разляцеліся з роднага гнязда. У час глабальнай урбанізацыі і збяднення вёскі знікла моўная пераемнасць паміж бацькамі і іх дзецьмі. Многія маладыя людзі, аддаючы даніну модзе, сталі карыстацца “гарадской”, рускай мовай. І адыходзіць вясковае слова ў старыя хаты бацькоў, што аджываюць свой век. З сумам глядзіш, як адплывае ў нябыт, імгненна старэе родная вёска і з ёю – тая мова, якая так доўга была жыватворнай крыніцай вяскоўца. Так не хапае тых, хто будзе ганараваць роднае слова, карыстацца ім з вялікай пашанай.

У нашым слоўніку зафіксавана лексіка і фразеалогія гаворкі, якой карыстаюцца жыхары вёскі Заазёрная Маларыцкага раёна. Старая афіцыйная назва вёскі – Ганна-Спаская (да 1964 года), вулічнае найменне – Раўдык. Вёска адносіцца да так званага Олтушкага ключа. Паводле царкоўнага летапісу, яна ўзнікла ў 1860 годзе пасля рассялення жыхароў вёскі Олтуш уладальнікам маёнтка Сяргеем Парошыным. Названа згаданым Парошыным ў памяць Ганны, жонкі дзёда па маці, генерала Мікалая Ланскага. Згодна сведчанню старажылаў, месца рассялення доўга абмяркоўвалася вяскоўцамі. Успамінаюць, што спачатку збіраліся будавацца на “Заныбымыху”, побач з сучаснымі Арэхаўскімі разлівамі, пры старой Вальнскай дарозе, што вяла з Берасця на Украіну. Аднак пасля доўгіх ваганняў усё ж спыніліся на сухой мясціне, што знаходзіцца недалёка ад Олтушкага возера. У выніку водная жамчужына апынулася як бы ў вянку – у акаленні чатырох вёсак. Сёння Олтуш і Ланская знаходзяцца побач з возерам і раздзяляюцца ім, а Заазёрная і Нікольская – па левы і правы бок ад Ланскай, воддаль ад воднай артэрыі.

Як успамінаюць старыя жыхары, лес падыходзіў пад самую вёску. Недалёка знаходзіліся два возеры – памянёнае Олтушкае і Арэхаўскае, якія спачатку паміж сабою, а таксама з шацкімі азёрамі былі звязаны воднымі шляхамі. Блізкія лес і азёры стварылі спрыяльныя ўмовы для жыцця вяскоўцаў. Лес дарыў грыбы і ягады, а азёры – рыбу.

Жыццё на ўлонні маляўнічай мясцовасці выхоўвала прыгожыя, чыстыя душы, якія ўмелі выказваць словамі свае ўражанні і пачуцці. Фарміраваўся багаты ўнутраны свет апавядальніка. Такіх “казачнікаў” у вёсцы было многа. Збіраліся ў адной хаце і кожны зімні вечар вялі дапазна аповед пра розныя жыццёвыя гісторыі. А падлеткі, седзячы на печы, стоена слухалі гэтыя цікавыя жыццяпісы. Было ў вёсцы многа слыхных “спывуўх і танэўчыць”. Песня спадарожнічала вяскоўцам. Яна была разам з імі падчас святкавання значных жыццёвых падзей – на вяселлях і хрэсьбінах. Яе яны бралі з сабою на працу. Спявалі мужчыны і жанчыны,

дзяўчаты і хлопцы. Спявалі ў адным канцы вёскі і ў другім. Здавалася, у ціхі вечар ўсё наваколле напоўнена песняй. Каб душою адпачыць, скінуць з сябе цяжар жыццёвых клопатаў, збіраліся зімнімі вечарамі “на попраду□хы”. І тут песня акрыляла душы, напаўняла пяшчотай, давала сілу жыць і выжыць, нягледзячы ні на якія беды.

Вёска была багатая і на самавітых, разважлівых гаспадароў, якія ведалі, як весці справу так, каб быў прыбытак і запас у сям’і. Гаспадарская жылка і сённяя вельмі адчувальная ў іх нашчадкаў. У вёсцы быў вельмі адчувальны калектыўны пачатак. Успамінаюцца з асаблівай пяшчотай тыя “то□локі”, што прыходзілі на дапамогу жанчынам, якія нарадзілі дзяцей, хворым гаспадыням падчас капання бульбы ўручную. У рэшце рэшт усё рабілі талакой – будавалі хату, рыхтавалі лес на будоўлю ці на дровы. Разам сваякі білі свінню на каляды, пасля чаго вечарам сыходзіліся на застолле – “на пыці□нку”. Не адно вяселле не абыходзілася без “запорі□жцюв” – незапрошаных людзей, якія ішлі глядзець нявесту, жаніха, “высі□льных”. Вёска жыла агульнымі падзеямі і клопатамі як у мірны час, так і ў гады ліхалеццяў. Праз яе пракаціліся войны і рэвалюцыя. Так, у гады Першай імпералістычнай вайны яе жыхары вымушаны былі пакінуць родныя мясціны. Многія апынуліся ў далёкай Расіі. Цяга да роднай зямлі была настолькі моцнай, што прымусіла вярнуцца на радзіму, да пустой хаты і запусцелага поля. У гады Вялікай Айчыннай вайны вёска была акружана немцамі. За сувязь з партызанамі яе чуць не спалілі. Многія мужчыны не вярнуліся з поля бою. Не прыйшлі бацькі – і засталіся сіратамі дзеці. Загінулі мужы – і ўдовы мусілі самі гадаваць дзетак. Бралі ў рукі плуг, каб рыхтаваць глебу да новага пасеву, бралі касу, каб пракарміць схуднелую карову. А самі сіраты-падлеткі кожную вясну ехалі на Украіну, каб зарабіць грошы для сям’і.

Сённяшняе маладое пакаленне чуе пра гэта з вуснаў састарэлых дзядоў і бацькоў і думае, што яно шчаслівае. Яго дабрабыт забяспечылі нястомныя рукі прадзедаў, тых, каму так многа прыйшлося выцерпець у гады ліхалецця.

Гаворка вёскі Заазёрная багатая на самабытныя словы і ўстойлівыя выразы. У ёй занатавана многа яркіх характарыстычных найменняў. Яна вартая захавання, бо з’яўляецца гістарычным помнікам, створаным вяскоўцамі, своеасаблівай энцыклапедыяй жыцця вялікай колькасці пакаленняў.

У даведніку прыняты наступныя ўмоўныя скарачэнні слоў, спалучэнняў слоў:

аг. – агульны род

асудж. – асуджальнае

безасаб. – безасабовы

выкл. – выклічнік
выш. ст. пар. – вышэйшая ступень
 параўнання
груб. – грубае
дзеепрым. – дзеепрыметнік
ж. – жаночы род
жарт. - жартаўлівае
заг. – загадны лад
займ. – займеннік
зак. – закончанае трыванне
зборн. – зборны назоўнік
злуч. – злучнік
зневаж. – зневажальнае
іран. – іранічнае
ласк. – ласкальнае
мад. сл. – мадальнае слова
мн. – множны лік
н. – ніякі род
неадабр. – неадабральнае
незак. – незакончанае трыванне
памянш. – памяншальнае
перан. – пераноснае значэнне
прым. – прыметнік
прысл. – прыслоўе
прэд. – прэдыкатыў
у знач. прысл. – у значэнні прыслоўя
у функ. вык. – у функцыі выказніка
часц. – часціца

ЛЕКСИЧНЫ СЛОЎНІК

А

АБО□, часц. Хіба. Або він був брыгадзіром?

АЙ, часц. Ці. Ай батько пошов?; Ай ты підэш полоты?

АСЦЁ□□, выкл. Выказвае здзіўленне, захапленне, радасць. Вось дык. Асцё! Якая Таня хозяйка!

Б

БАБЫЯ□, ж. Мажная, тоўстая жанчына. Ой, то Маруся стала такая бабыя!

БАЗА□РЫТЫ з кім, незак. Размаўляць. Будэ там она с тобою базарыты...

БАРАБОЛЯ, ж. Вялікі жывот. Такую бараболю найіў!

БАРМОЛЕ□Й, м., зневаж. Тоўсты, здаровы чалавек. О! Такый бармолей!

БАЦУВА□ТЫ, незак. З цяжкасцю ісці. Ой то тяжело бацуваты по тэму сніговы.

БЕЛЛЁ□, н. Бялізна. Вітэ, мусыцька, будэтэ мынеты беллё.

БО□МБАТЫ што, незак., неадабр. Гаварыць абы-што. І нашо такое бомбаты.

БО□МКАТЫСЬ, незак., неадабр. Хадзіць без справы, сур'эзнага занятку. Будэ вжэ бомкатысь ныжынатый.

БОР, м. Бор, сасновы лес. Трэба йты в бор по брушны□ці.

БОРОНЫ□ТЫСЯ, незак. Абараняцца, адбівацца. Так тылушка бороныця, як дойш.

БО□РСАТЫ¹ што, незак. Выцягваць, выліваць што-н. На Морга□х борсалы воду, так затопыло.

БО□РСАТЫ² каго, незак. Пераносіць з месца на месца каго-н. Цілы дэнь тыко й борсалы бабу.

БОЎТУ□Н, м., груб. Балбатлівы чалавек. Нагорыў бочку орышта□нтуў той боўтун.

БО□ХАТЫ¹ што, незак. Сячы што-н. Верка й сама раньшэ бохала дрова.

БО□ХАТЫ² што, незак. Адбываць што-н., выконваць якую-н. павіннасць, абавязак. Бохаеш і бохаеш тую коле□йку.

БО□ХНУТЫСЯ, зак. Бахнуцца, паваліцца з шумам. Зашла в сіны і там бохнулася.

БРУ□КНУТЫ, зак., неадабр. Адказаць хутка, незадаволена. Оны со мною мало говорылы. Шо-ныбудь брукнэ і всё.

БРУСЕ□НЬ, ж. Плесня. Знымы брусень, а потом пы.

БРУХЫ□ДЛО, н., зневаж. Чалавек тоўсты, з жыватом. Такое брухыдло став. А шо ш там лэго робыты.

БРЫНЬКОТУ□ХА, ж., *неадабр.* Балбатлівая жанчына. *Прышла тая брынькотуха, наговарыла бочку орышта□нтув.*

БРЭ□КОТ, м., *груб.* Тоўсты, дужы мужчына. *Я ёго ны познала. Брэкот такый.*

БУДДЭ□НЫШНЫЙ, *прым.* Будзённы, несвяточны. *То у мэнэ буддэнышна сподныця.*

БУДЬ БЫ, часц. Быццам бы. *І Івана ны було на высіллі, будь бы ёго ныхто ны клыкав; Ны було ейі в цэрквы, будь бы хвора; Казав, будь бы завтра будуть быты свы□ня.*

БУЗУВА□ТЫ што, *незак., неадабр.* 1. Многа класці куды-н. *На□шо стылько бузуваты тых еблык в чыгуны□.* 2. Многа есці. *Оны всё подре□д бузують, ны пырыбырають в йіді□.*

БУКНА□ТЫЙ, *прым.* Тоўсты. *Вжэ кішка знов букната.*

БУРБЫ□ЛОК, м., *іран.* Тоўсты, збіты чалавек. *Хыба ш такога бурбылка зборэш!*

БУ□РЫТЫСЯ, *незак.* Выяўляць незадаволенасць. *Він то, можэ, й согласывся, алэ Ніна бурытыся будэ.*

БУСУНДУ□К, м., *зневаж.* Моцны, дужы чалавек. *То й Вася ны плохий. Добрый бусундук.*

БУТУ□Н, м., *іран.* Вёрткі, жывы хлопчык. *Такый бутун вжэ. Лэдь вдэржела в руках.*

БУ□ЦКА, ж. Кавалак. *Такою буцку мнеса стырта□шыв, змоло□в.*

БЫДУВА□ТЫ, *незак.* Мучыцца, бедаваць. *Як я быдую с тымы ногамы.*

БЫ□ТЫ ў што, *перан.* Асляпляць, пазбаўляць зроку. *Сонцэ так б'е в вочы.*

БЭРЭСТЫ□ЦЬКЫЙ, *прым.* Брэсцікі. *Катя нашла жыніха бэрэстыцького.*

В

В, *прыназ.* з *В, М* скл. Выражае: 1. Аб'ектныя адносіны. *Вечно сыдыть за тым столом, вгны□рыця в кныжкы□; Ніна була в нывостка□х у Ганны.*

2. Адносіны спосабу дзеяння. *Як у мэнэ голова болыть, ідэ в кругы.*

В'ЯЗА□ТЫСЯ да каго, *незак., неадабр.* Чапляцца, вязацца да каго-н. *Нашо було чыпаты, в'язатыся до ейі.*

ВАГА□ТЫСЯ, *незак.* Вагацца, быць у нерашучасці, адчуваць неўпэўненасць. *Він вагаецця, чы вызты.*

ВАЖНЫ□Й, *прым.* Цяжкі, важкі. *Батько буў важный чоловік. Я ёго хворого ны могла дёрнуты.*

ВАЛІ□ЗКА, ж. Чамадан. *Ціла валізка тэйі одэжы осталась.*

ВАЛОВА□ТЫЙ, *прым.* Павольны. *Бройлеры валоваты, а інкубаторы шустры.*

ВАЛЫ□ТЫ, *незак.* Рухацца, перамяшчацца. *Дысь автобус якыйся валы□ть по багні□.*

ВА□ЛЬБУХ, *м., зневаж.* Лянівы, маларухомы чалавек. *Настуяшчы вальбух, з місця ны можна зрушыты; Стала баба вальбухом, як глына.*

ВАЛЯ□ТЫ, *незак.* Ісці. *Валяй в магазін хутко.*

ВАТЯ□К, *м.* Цёплая куртка. *Валё, купына-но мні такога ватяка□.*

ВГАДА□ТЫ, *зак.* Прыдумаць, угадаць. *Оля ны вгадае, в што вбратыся.*

ВГЛУБ, *прыназ. з Р скл.* Выражае часавыя адносіны. *То було вглуб осыны.*

ВГЛУМЫ□ТЫ *што, зак., неадабр.* Знішчыць, зрабіць непрыгодным. *Вжэ той дошч вглумыть горо□д.*

ВГОРІ□ТЫ, *зак.* Моцна прыгарэць. *Коструля вгоріла, вкіпіла.*

ВГРО□БЫТЫ *што, зак., груб.* Знішчыць, вывесці з ужывання. *Взеў вгробыў і машыну, і мотоцыкла.*

ВДОГО□Н, *прысл.* Следам, наўздагон. *А Наташа за йім слідом, вдогон пошла.*

ВЖУ□ЖМАТЫСЯ, *зак., іран.* Цёпла апрануцца. *Ты дысь так вжужмалася, шо й повырнутысь ны можэш.*

ВЖЫВА□ТЫ, *незак.* Многа смачнага есці, раскашаваць. *То стылько канфет привіз! Вжэ бач і будытэ вжываты.*

ВЗ'ЙІ□СТЫСЯ *на каго, зак., неадабр.* Раззлавацца, уз'есціся на каго-н. *Ны с того ны с сёго вз'йівся на мэнэ.*

ВЗДУ□МАТЫ, *зак.* Уздумаць, успомніць. *Як вздумаю, і шо в тэйі жызні добрэ бачыв? Однэйі тыко роботы по горло.*

ВІК, *прысл.* Ніколі. *Вжэ я вік ны буду вспомянаты про той довг.*

ВКІПІ□ТЫ, *зак.* Зарасці (пра агарод). *Всё вкіпіло, шо й рук ны всунэш.*

ВКРУГОВУ□Ю, *прысл.* Вакол чаго-н. *Дысь ты сённе вкруговую ходыш.*

ВКРАЙ, *прыназ. з Р скл.* Выражае прасторавыя адносіны. *Я всё ходыла по грыбы вкрай Заныбы□мыха.*

ВМО□ТУВАТЫ *што, незак.* Выконваць многа працы; рупіцца, шчыра працаваць. *Там шэ Татена всю роботу вмотуе.*

ВОВКОВА□ТЫЙ, *прым.* Маўклівы; які пазбягае людзей. *Оны всі такыйі вовковаты.*

ВО□ДЯНО, *прэд.* Мокра, многа вады. *На дворі так водяно, сыро.*

ВОРОТЫ□ЛО, *н., іран.* Тоўсты, дужы чалавек. *Воротыло такое, шо ёму тыйі мышкы вкынуты.*

ВОРО□ЧАТЫ, *незак.* Падымаць, пераносіць каго-н. *Хыба вітэ, батько ворочав ейі.*

ВПАДА□ТЫ *за кім, незак.* Упадаць за кім-н., моцна кахаць каго-н. *Кажуть, она добрэ впадала за йім.*

ВПРО□ГОЛОДЬ, *прысл.* Мала кормячы. *В больніцы впроголодь трымалы.*

ВПЫВА□ТЫСЯ, *незак.* Напівацца дап'яна, упівацца. *Ты вжэ там на высіллі ны впывайся.*

ВПЫНЕ□ТЫ *каго, незак.* Спыняць каго-н. *Я тэбэ ны впынею, йідь в Овту□ш.*

ВПЫРІ□Д, *прысл.* Раней. *Мотруна впырід вмырла за Марусю.*

ВРОБЫ□ТЫ *што, зак.* Вымазаць, упэцкаць у што-н.; урабіць. *Дэ ш ты так вробыў куртку?*

ВРО□ДА, *ж.* Спрыянне чаму-н. *Бач і врода на той дошч. Каждый дэнь ідэ.*

ВРЫВА□ТЫ *што, незак.* Пазбаўляць сілы, абяссільваць што-н. *Той полудэнь руки врывае.*

ВРЭ□ДНЫЙ, *прым.* Непаслухмяны. *Просыла лісу□ забыты. І вухом ны повіў. О, якый врэдный!*

ВСКОЛЫХНУ□ТЫСЯ, *зак., перан.* Захвалявацца. *Я аж всколыхнулася: "Якый Дмітрук умэр?"*

ВСТОРЧ, *прысл.* Прама. *Постав всторч подушку.*

ВТІХАРА□, *прысл.* Ціха, без дазволу. *Прышлы, втіхара забралы тую швейну машынку.*

ВТКНУ□ТЫ *што, зак.* Пакласці абы-дзе, уткнуць што-н. *Взев тут масло вток!*

ВТО□ЛЫТЫСЯ, *зак.* Супакоіцца. *Я ны втолылыся, купыла новэ выдро.*

ВТРАМБУВА□ТЫ *што, зак.* Ушчыльніць і выраўняць што-н. ціскам; утрамбаваць. *Вжэ втрамбувалы емку.*

ВТРАСТЫ *што, зак.* Уладзіць, узгадніць што-н.; утрэсці. *Пойідь раній, можэ, втрэсэш свойі дела.*

ВТРОВЫ□ТЫСЯ, *зак.* Пачаць часта наведвацца куды-н., унадзіцца. *Вжэ ліса втровылася до нас. Всі курэ выцягнэ.*

ВТРЫПА□ТЫСЯ, *зак.* Стаць добра вытаптанай. *Як хутко стэжка втрыпалася!*

ВТЭ□РПЫТЫ, *зак.* Стрымацца, уцярпець. *Там тобі она втэрпыть ны росказаты.*

ВУ□ЖВА, *ж.* Працавітая, цягавітая жанчына. *Як тая Маруся вужва! Працюе й працюе.*

ВУЖО□ВЫЙІ, *мн.* Неядомыя грыбы. *Якыхся вужовых набрав, повыкыдовалы на смітнык.*

ВУРВА□ТЫ *чаго, зак.* Уварваць; вырваць невялікую частку чаго-н. *Трэба шэ шчавуху□ вурваты.*

ВХОДЫ□ТЫСЯ, *зак.* Ухадзіцца, не лезці ў шкоду (пра кароў). *Шо вжэ зара пасты! Скотына входылася.*

ВШТУ□РАТЫ, *зак.* Здагадацца. *То ш то вштурала, хто то був.*

ВШЧЫПЫ□ТЫ *што, зак., неадабр.* Аддаць што-н. *Взяла йім грошы вшчыпыла.*

ВШЫ□ТЫСЯ, *зак.* Бяследна знікнуць, ушыцца. *Кудысь вшывся. Зранку тыко був.*

ВЫ□БАЛОВАТЫ *каго, зак.* Сілком выцягнуць адкуль-н. *Мусыць, ёго вжэ ныхто ны выбалуе. Так і будэ він там сьдiты.*

ВЫ□БРАТЫСЯ¹, *зак.* Знайсці магчымасць, час пайсці, паехаць куды-н.; выбрацца. *На цiльй дэнь выбрався з дома.*

ВЫ□БРАТЫСЯ², *зак.* Распагодзіцца. *Завтра ужэ выбырыцца на погоду.*

ВЫ□БУТЫ, *зак.* Ачуняць, паправіцца. *То ш то выбула после такэйі хворобы, поправылася.*

ВЫ□БЫТЫСЯ *з чаго, зак.* Пазбавіцца чаго-н. *Я зусім ны могу спаты, выбылася с сну.*

ВЫ□ДРОЛЁВАТЫ *да каго, зак.* Вывезці куды-н. *Він нас вывыз, выдролёвав до Се□зіка.*

ВЫДУРЕ□ТЫСЯ, *незак., неадабр.* Паводзіць нябе непрыстойна, сваволіць. *Насця! Хватыць выдуретыся!*

ВЫДЫРА□ТЫ *што, незак., неадабр.* Нахабна забіраць што-н. *Тыко й робыла, шо выдырала у мэна грошы.*

ВЫ□ЗВЫРЫТЫ, *зак.* Даведацца пра што-н. *То ш то вызвырыў, шо він дiжурыць. I взеў собаку забыў.*

ВЫКАЛЁ□БА, *аг., неадабр.* Чалавек, які перабірае нечым, шукае лепшага. *То у нас такая выкалёба, абы-чого ны будэ йiсты.*

ВЫ□КОНАТЫ *што, зак.* Вытрымаць што-н. *Стылько роботы! Як і выконаты тое всё!*

ВЫКОНШТО□ВУВАТЫ *што, незак., неадабр.* Настойліва выпрошваць у каго-н. *Алэ і дывчыны□ско, выконштовуе канфеты у бабы.*

ВЫ□КРУНУТЫСЯ *каля каго, зак.* Выявіць строгасць, патрабавальнасць; выгаварыць каго-н. *Ныма кому выкрунутыся коля тэ□бэ!*

ВЫ□КЫНУТЫСЯ, *зак.* Быць зусім не падобным да іншых, быць горшым. *Старшыйі хлопцы харошы, а мэньшый выкынувся; То одэн Саша такый выкынувся, а тыйі хлопцы харошы.*

ВЫ□КЫСНУТЫ, *зак.* Згніць з-за лішку вільгаці. *Як так будэ літы, то выкыснэ, вымокнэ горо□д.*

ВЫ□ЛУПОК, *м., іран.* Чалавек з вялікімі, выпуклымі вачыма. *Ай того малого вылупка с собою повызуть?*

ВЫ□ЛЫВОК, *м., іран.* Малое дзіця. *Шо ты з выльвом тым будэш робыты сама?*

ВЫНОВА□ТЫТЫ *каго, што, незак.* Вінаваціць, асуджаць каго-н. *Нашо вжэ кого выноватыты. Можэ й в своейі хаты такое случылося б; Хватыць выноватыты тое, чого няма.*

ВЫНУ□ТА, аг., неадабр. Капрызлівы, патрабавальны чалавек. *Тая Таня – якась вынута. Нудыть і нудыть, шоб купылы новую одэжу.*

ВЫ□НЦЫ, мн. Лішак, край. *А нашо и ты налыла мыску з вы□нцамы!*

ВЫ□НЫСТЫ, зак. Патраціцца. *На скілько выныслы тыйі мойі грошы?*

ВЫНЫ□ТЫ каго, незак. Абвінавачваць каго-н. *Мэнэ всі вынеть за того горо□да, шо взяла на Морга□х.*

ВЫНЮ□ХОВАТЫ што, незак., груб. Выведваць, вынюхваць. *Прыходыв два разы просто так. Так то шось вынюхуе.*

ВЫ□ПОГОДЫТЫ, зак. Выпагадзіцца. *Кажуть, шо с поньдїлка вжэ выпогодыть.*

ВЫ□РОБЫТЫ што, зак. Добра падрыхтаваць глебу для пасеву, пасадкі; вырабіць што-н. *Міша собі выробыв такое полэ!*

ВЫ□РЫГНУТЫ на каго, зак. Вылаяцца, са злом сказаць. *Так на мэнэ вырыгнула в аптецы.*

ВЫРЭ□МКО, м., іран. Тоўсты чалавек. *Добры вырэмко, той Петя.*

ВЫ□СВАТАТЫ каго, зак. Знайсці каго-н. *Ты собі высватала хлоця чы не?*

ВЫ□СКАЗАТЫ што, зак. Расказаць пра што-н. *Шоб зашла да высказала всё, шо на души.*

ВЫ□СКЫТАТЫСЯ, зак. Нечакана праявіцца. *Такое горэ выскыталося на нас.*

ВЫСОВА□ТЫСЯ, незак. Рухацца, набліжацца. *Вжэ й хмара высоваецця.*

ВЫТВА□РА, аг., іран. Чалавек, здатны на незвычайныя, дзіўныя ўчынкi. *Ой то ты, вытвара, обманула мэнэ!*

ВЫ□ТЛЫНА, ж. Адкрытае для ветру месца. *На вытлыны так було зымно па□сты.*

ВЫ□ТОРОПЫТЫСЯ, зак. Спалохацца, шырока расплюшчыць вочы. *Як побачыў ёго кiнь, выторопыўся, стаў як вкопаны.*

ВЫТРЫБО□ВУВАТЫ што, незак. Патрабаваць чаго-н. *Трэба було більшу пенсію вытрыбовуваты.*

ВЫХВАЛЕ□ТЫСЯ, незак. Выхваляцца. *Він показував чырво□ныць, выхвалевся, шо мае.*

ВЫ□ХВОРОВАТЫ каго, зак., неадабр. Зволіць з працы каго-н., пазбавіцца каго-н. *Она ёго выхворовала з работы.*

ВЫХО□ДЫТЫ ад каго, незак. Распаўсюджвацца. *Шоб од нас ны выходыло нычого.*

ВЫ□ХОР, м., іран., перан. Шумны, вёрткі чалавек; непаседа. *Тая Валя – добры выхор.*

ВЫ□ЦАПАТЫ каго, зак. Знайсці каго-н. *Там-но выцапай собі кавалера.*

ВЫ□ЦВЫХ, ВЫЦВЫ□ХТУС, м., іран. Жвавы, надзвычай рухавы чалавек. *Шэ она справна, такый выцвых; Такыйі выцвыхтусы. Там оны бабу тую будуць слухаты.*

ВЫ□ШМАГЛЁВАТЫ што, зак. Вычысціць што-н. *Так вышмаглёвала горо□да, шо й зылынкы няма.*

ВЫ□ШУРХАТЫ каго, зак. Адправіць, накіраваць каго-н. *Вжэ взяла хлопчыка вышурхала в лагер.*

ВЭСЭ□ЛОСТЬ, ж. Весялосць. *Вжэ у мэнэ нямакойі высэлості няма.*

Г

ГА□БАТЫ каго, незак. Выгаворваць каго-н., называць заганы. *Тыко габаетую дівчыну.*

ГАЙНО□, прэд. Пуста. *Выходь сюды с тэі харасцьвы□. Тут гайні□й.*

ГА□ЛОВЭНЬ, м., неадабр. Непаседа, няўрымснік. *Хто того га□ловня прыпыныць?*

ГАЛЯНЦА□ТЫ, незак., неадабр. Хадзіць без справы. *А шо Антон по Молорыті галянцае?*

ГА□МУЗОМ, прысл. 1. Усё разам, агулам. *Прыбыры-но в газовойі: всё лыжыть гамузом.* 2. Следам у вялікай колькасці. *Стылько курый розвыла! Ходяць гамузом.*

ГАРКОТНЕ□, ж. Сварка, крык. *Такою гаркотню устройіты трэба було.*

ГЛЁ□МАТЫ што, незак. Есці, жаваць што-н. *От, просыть йісты. Давай глёматы шо-ныбудь.*

ГЛУ□ШЭНЬ, м., іран. Глухі чалавек. *То ты глушэнь, нычого ны чуеш.*

ГНІ□ВАТЫСЯ на каго, незак. Гневацца, абурацца, злаваць на каго-н. *Чого вітэ на мэнэ гніваеця? Шо я вам плохого зробыла?*

ГНЫВЛЫ□ВЫЙ, прым. Які гневаецца, затойвае крыўду. *Ны будь такэю гнывлывыю.*

ГНЫЛЬ, ж., ГНЫЛЕ□ЧЧЭ, н., зневаж. Слабы, хворы чалавек. *Гныль я, ны на шчо ны здатная; Нашо вжэ мні жыты на світы, такэму гнылеччу?*

ГОВОРУ□Н, м. Гаварлівы чалавек. *Той Ювту□х був такый говорун.*

ГО□ЖЫЙ, прым. Немалы. *Він тогді був вжэ гожый хлопчык.*

ГОЛЁ□ПЫ, мн. Голья ногі. *Сыхоч вбырыся, бо дам по тых голё□пах.*

ГОЛОВ'Е□, н., зборн. Шапкі. *Сыво. Голов'е такое у грыбів.*

ГОЛОВЯ□КА, аг., неадабр. Няўрымснік, шкоднік. *Як то клас був! Одны голювякы.*

ГОЛУДОВА□ТЫ, незак. Адчуваць недахоп у ежы, пастаянна недаядаць; галадаваць. *Мы ны голудовалы, у діда всігды хліба хватало.*

ГОЛЮПА□ТЫЙ, прым. Даўганогі. *Она ростэ. Вжэ зара голюпата така.*

ГОЛЯКО□М, прысл. Без адзення, галяком. *До повдне, як ныхто ны заставыть, будэ голяком ходыты.*

ГО□МАТЫ, *незак.* Марудна есці. *От гурка гомаю. Твэрды вэльмы; Прывыкла всё ротом гоматы.*

ГОРЛА□Ч, *м., неадабр.* Крыклівы чалавек. *Чого ты крычыш так? Якыйсь горлач.*

ГОРО□ДНІНА, *ж., зборн.* Агародніна. *Баба всё врэмя ходыла на городніну.*

ГОРУВА□ТЫ, *незак.* Крыўдзіцца, гневацца на каго-н. *Він горуваў цілу осэнь.*

ГО□СТРЫЙ, *прым., перан.* Востры, пранізлівы. *Сыхоч вбывайся тыпло. Такый гострый вітёр!*

ГОСТЫ□НА, *ж.* Гасціна, застолле. *Добру гостыну зробілы.*

ГОТУВА□ТЫ *што, незак.* Рыхтаваць, гатаваць што-н. *Готуй, старуха, дэсяць тысяч.*

ГОТУВА□ТЫСЯ, *незак.* Рыхтавацца да чаго-н. *В Молорыты зара так готуюцца до дожынок.*

ГРАВЛЫ□ВЫЙ, *прым.* Гуллівы, ахвочы пагуляць. *Такый котык гравлывый.*

ГРЫ□МАТЫ *на каго, незак., неадабр.* Выгаворваць каго-н., абвінавачваць у чым-н. *Тыко грымають на мэнэ всі.*

ГУЧЕ□ТЫ, *незак., неадабр.* Павышаць голас на каго-н., выяўляць незадаволенасць; крычаць. *Дысь почыпывся гучеты на тую дівчынку.*

ГУШЧЫРЭ□ВЫНА, *ж.* Густое, непраходнае месца. *А шо коло вас лісы□ завыстыся, такая гушчырэвына.*

ГЫ□МАЛЛЕ, *н., зборн.* Ствалы з лістамі, на якіх няма пладоў. *Толку там с тых помыдоруў. Однэ гымалле поросло.*

ГЭТО¹□, *присл.* Не так даўно. *Гэто заходыла до мэнэ Стэпка; Гэто прыйїжджев Марко в госты.*

ГЭТО²□, *часц.* Ж. Молочка добрэ гэто з'їісты.

ГЭТЬ, *присл.* Зусім, поўнасю. *Я гэть змокла, под такый дошч попала.*

Д

ДАВА□НЫ, *дзеерым.* Накормлены. *Шэ свынэ мойї ны даваны.*

ДА□ЛІЙ, *присл.* Далей. *Одыйды одь ёго далій.*

ДБАЁ□ХА, *ж.* Дбайная, руплівая гаспадыня. *О, она стараецця для дытый. Такая дбаёха.*

ДВЫ□ГАТЫ, *незак., іран.* Танцаваць. *Коля так двыгав на высілли.*

ДЕ□ДЫНА, *ж.* Дзядзіна; дзядзькава жонка. *Оны любылы тую свою дедыну.*

ДЗІРКА□Ч, *м., іран.* Задзірлівы, патрабавальны чалавек. *Такый дзіркач! Давай ейї кажным вэчором катый.*

ДЗЫ□ГА, ж., *неадабр.* Непаседлівая, вёрткая дзяўчына. *Седь-но хоть ты, дзыга!*

ДЛЯ ТОГО□, часц. Усё ж такі. *Хорошэ оны жывуть для того.*

ДО, прыназ. з Р скл. Выражае: 1. Прасторавыя адносіны. *Батько поїхав до Владавы і вмер там; Таня поїхала до свэйі кватіры.* 2. Часавыя адносіны. *Она мні до року снылася; Маты будэ до самого смырку□ лупа□тыся.* 3. Аб'ектныя адносіны. *Ой, взялася бытыся до тэбэ!*

ДОБУ□ТЫ¹ што, *незак.* Дастаць, раздабыць у выніку пошукаў, намаганняў. *Батько добудэ грошы. Трэба ші такую сымню накормыты, вбраты.*

ДОБУ□ТЫ², зак. Прабыць дзе-н. да пэўнага тэрміну. *Ай, я добуду той тыждэнь і піду до свэйі хаты.*

ДОБЫ□ТЫСЬ да чаго, зак. 1. Распытваючы, даведацца, дапытацца аб чым-н. ад каго-н. *Шоб добытыся туды, трэба добрэ у людэй роспытаты.* 2. Дабіцца, настойлівымі намаганнямі дамагчыся чаго-н. *Якыйі йім грошы там платяты! Добылысь до такэйі роботы.*

ДОВЫСТЫ□СЯ¹, зак., *безасаб.* Давесціся; стаць непазбежным, здарыцца ў сувязі з якімі-н. абставінамі. *Довылося мні стылько гора пырытырпіты.*

ДОВЫСТЫ□СЯ², зак. Дайсці да чаго-н. *До чого довыдэця тое люде! Зусім нывартным станэ.*

ДОГАНЕ□ТЫ¹ каго, *незак.* Папракаць чым-н. *Він мэнэ постоянно доганее, шо то ёго хата, він постройів.*

ДОГАНЕ□ТЫ² што, *незак.* Шукаць чаго-н. *Ты шэ завтра будэш доганеты вчорашне. Найдэш выпывку.*

ДОДА□ТЫ чаго, зак. Дадаць, дабавіць чаго-н. *Той последній дошч мныго воды додаў. Коля цэрквы старій стойіть вода.*

ДО□ДРАХЫ, мн. Старая, зношаная вопратка. *Тыко тыйі додрахы возьмы порубай; Я вжэ в таких додрахах ны буду ходыты.*

ДО□КЫ, прысл. Дакуль, да якога часу. *Доку я буду мучытыся?!*

ДО□ЛЫЙКО, выкл. Выказвае роспач, пачуццё безнадзейнасці, упадку духу. *Ой, дольйко! То й плохо, шо картошкы ныма.*

ДОМА□ХА, ж. Жанчына, якая часта бывае дома. *Дысь каждую ныділю йі□дэ додом. Якаясь домаха.*

ДОНУ□ДА, аг., *неадабр.* Патрабавальны, надакучлівы чалавек. *Тыко выконштовуе, донуда тая; Як ты донуда, ны можна угодыты.*

ДОНУ□ДЛЫВЫЙ, ДОНУ□ДНЫЙ, прым. Надакучлівы, назойлівы. *До чого донудыва! Нудыты і нудыты цілый дэнь; Як ты з годамы став донудный!; То работа донудна.*

ДОП'Я□ТЫ каго, зак. Назаліць, надакучыць каму-н. *Так доп'яла□, шо, зда□еця, в світ білый пошла одь ейі.*

ДОПАДА□ТЫ да чаго, незак. Настойліва імкнуцца да чаго-н. Там шэ Міша допадае до того копання.

ДОП□РО, ДОП□РЫЙКО, прысл. Цяпер. Допіро вжэ ты спокійно можэш йіхаты; Допіро діты з батькамы ны хочуть жыты; Якое всё допіро дорогое; Допірыйко всё пырывырнулося ввэрх дном, світ зусім ны той стаў; Я була колыся міцна, а допірыйко зусім ныгодна.

ДОПЫРТЫ□ да каго, зак. Паўплаваць на каго-н., прымусіць зрабіць што-н. То оны допырты до ёго, шоб продав машыну.

ДОПЫЧЫ□, зак. Вельмі надакучыць каму-н. Допычэ до того, шо мусыш іты.

ДОПЭ□ТРЫТЫ, зак. Дадумацца. Шэ добрэ, шо вітэ допэтрылы продаты тую хату.

ДОРО□ДНЫЙ, прым. Мажны, здаровы. Такая хороша, дородна людына.

ДОРЭ□ШТЫ, прысл. Зусім, поўнасьцю. Вжэ дорэшты подопыка□е.

ДОСТА□ВЫТЫСЯ, зак. Дабрацца. Як-то ты доставыся до того Брэсця?

ДО□СЫ, прысл. Дасюль, да гэтага часу. Всі прыйіхалы, а ёго досы няма; Давно вжэ поре вмыраты, а я досы жыву.

ДОТЫНА□ТЫ каму, незак. Папракаць каго-н. Тыко дотынае мыні, шо ны ны роблю, лыжу.

ДОХО□ДЫТЫ¹ што, незак. Патрабаваць чаго-н. Зайдэ до Наді і доходыць у ейі грошы.

ДОХО□ДЫТЫ², незак. Станавіцца гатовым (аб тым, што пячэцца, смажыцца і пад.). Хай той боршч доходыць на плыті.

ДОХОДЯ□ГА, аг. Чалавек, які аслабеў, выбіўся з сіл. Стала такая доходяга. Говорыты і то ны хочэ.

ДОЧАВЫ□ТЫ, зак. Ледзь дацягнуць, дажыць. Шэ якое дочавыв до Роздва.

ДОЧЫНЕ□ННЕ, н. Дачыненне, адносіны. Якое дочыненне ты маеш до тэйі хаты?

ДОШЧАНЫ□Й, прым. Дажджлівы. Сёе літо вэльмы дошчаное.

ДРА□МАТЫ што, незак., неадабр. Гаварыць абы-што. Шэ хочыцца такое драматы.

ДРАПА□НУ□□ТЫ, зак., іран. Уцячы. Шэ она драпанэ од йіх.

ДРАПА□Ч, м. Змецены венік без лісця. Возьмэ драпаче і мытэ на бабу.

ДР□БНЫЙ, прым., перан. Дробны, шчуплы, нешырокай косці. Мэниша дівчынка такая дрібная, худэнькая.

ДРОВА□ЛКА, ДРОВ□ТНЯ, ж. Дривотня. Ваша кішка у нас коля дровалкы жывэ; Шо у вас на дровітні робыцца!

ДРУЖЫ□НА, ж. Муж. Тыко ты собі дружыну ны нашла.

ДРУКА□ТЫ, *незак.* Касіць траву, з цяжкасцю знаходзячы яе. *Дэсь по канава□х ходыць, дру□чэ сіно.*

ДРЫ□ГАВЫЙ, *прым.* Які з цяжкасцю перамяшчаецца, кульгае. *Дысь він так плохo ходыць. Такый дрыгавый.*

ДРЫМУ□ЧЫЙ, *прым.* Які многа спіць. *Я ны дрымуча була, мало спала.*

ДРЫ□СЛІ, ДРЫ□СЛЯВКЫ, *мн.* Слабыя ягады, што лёгка душацца. *Егоды зара такыйі дрыслі; Ны йіж ты тыйі дрыслявки розлізыйі.*

ДУ□ДОРЫТЫ, *незак.* Спакойна гутарыць. *Пособыраюця і дудореть тыйі старыйі.*

ДУХМІ□НЬ, ДУХОТА□, *ж.* Духата. *На□шо ейі вбыраты! Такая духмінь!; Той духота страшна, няма чым дыхаты.*

ДЫ□БАТЫ, *незак.* Дыбаць, нязграбна хадзіць. *Шэ Варварка дыбае потроху.*

ДЫБОТІ□ТЫ, *незак.* Ісці дробнымі крокамі. *Грыша вжэ куды□сь дыботыць.*

ДЫ□РДАТЫ, *незак., неадабр.* Бязмэтна хадзіць. *Тыко дырдае по дворі, ны посыдыць в хаты.*

ДЭ□РТЫ *што, незак., неадабр.* Дзерці; браць за што-н. празмерную плату, вызначаць высокую цану. *Бач і дыруць грошы с тых людэй.*

Е

ЕСЫ□, ЙІСЫ□, *часц.* Як бы в Малорыты, то есы пойіхала; *Сыб ты йісы попробовала, то б так ны казала.*

Ж

ЖАРКЫ□Й, *прым.* Душны. *Сёго року жаркое літо.*

ЖЕБ, *злуч.* Як. *Жывутъ жеб старыйі.*

ЖМУТЯ□РА, *аг., неадабр.* Вельмі скупы чалавек. *Ты сама жмутяра. Шкодуеш грошы.*

ЖУЛЬГА□Н, *м., іран.* Непаседлівы, непаслухмяны чалавек. *Такый жульган! Там він тэбэ послухае.*

ЖУРЫ□ТЫСЯ, *незак.* Журыцца, сумаваць. *Ныма чого журытыся. Він вжэ вылыкый хлопче□к.*

ЖУ□ЧА, *ж.* Чорнавалосая жанчына. *Маты чорная. Жуча такая.*

ЖЫТТЁ□, *н.* Жыццё. *Якое тыко тежкэ жыттё прышлося жыты мні.*

З

З, *прыназ. з Р, В скл.* Выражае: 1. Аб'ектныя адносіны. *З очы□й оны мні похожы.* 2. Колькасныя адносіны. *Картошкы дэ з одного з'ійм; Прынысы, то з'ійм з дві ложкы.*

ЗА, прыназ. з В, Р скл. Выражае: 1. Аб'ектныя адносіны. *Якым, казала Нюра, був ейі за ма□тыра.* 2. Часавыя адносіны. *Баба шэ за молодых літ сылу выробыла.*

ЗАБЛА□ГНУТЫ, зак. Захварэць, аслабець. *Шось ты зусім, Нюрко, заблагла.*

ЗАБЫ□ТЫСЯ, зак. Забіцца, забрацца, схавацца куды-н. *Забылася в куточок тая дівчынка; Наша курка забылася за дэрэво. Лэдь ейі й нашлы.*

ЗАВА□ЖОНЫЙ, дзеепрым. Зважаны. *Она й заважона мныго грошы ны потягла.*

ЗАВАКАТІ□ТЫ, незак. Закрычаць. *Завакатілы: “Кому картошку будэм полоты?”*

ЗАВАЛЫ□ТЫСЯ, зак. Заваліцца, залегчы. *Завалыцца на той діван і товчэ ёго.*

ЗАВЗЕ□НТЛЫВЫЙ, прым. Запальчывы, заўзяты, заядлівы. *Оны всі такыйі завзентлывы.*

ЗАВО□ДЫТЫСЯ, незак., перан. Заводзіцца, пачынаць спрэчку. *Вжэ я ны вытрымала, начала заводытыся.*

ЗАВО□ЗЬ, ж. Спецыяльнае крытае месца каля хлеўчука. *А дэ маты латте сушыть? Под заво□ззёю повісыла?*

ЗАВЧЕ□СУ, прысл. Своєчасава. *Трэба завчесу зварыты вычэру.*

ЗАВЫ□ДКЫ, мн. Завідкі, зайздрасць. *Всіх завыдкы быруть, шо купылы машыну.*

ЗАВЫ□ДОВАТЫ на каго, незак. Зайздросціць. *Тэпэр завыдують на Колю: трактора, сажалку мае.*

ЗАГЗЫ□ТЫСЬ, зак. Захацець, настаяць на чым-н. *Валя загзылася йіхаты на Овтуш.*

ЗАГЛЕ□НУТЫ, зак. Зрабіць усё па гаспадарцы. *Трэба ейі скрізь заглелуты коло хозяйства. Він нывартны□й.*

ЗАГНУ□ТЫСЯ, зак., груб., перан. Загнуцца, памерці. *Думае, вечно будэ жыты, хутко загнэцца.*

ЗАДАВА□ЧЛЫВЫЙ, ЗАДА□ЧЛЫВЫЙ, прым. Ганарысты, фанабэрысты. *Я с тобою діла ны хочу маты, с такёю задавачлывою!; Шэ ты шось с сэбэ стройіш, стала задачлыва.*

ЗАДУ□ХА, аг., неадабр. Заядлівы чалавек. *То такая поро□да. Задухы.*

ЗАДЫРЕ□ЧЛЫВЫЙ, прым. Задзірысты, схільны да сварак, боек. *Батько мій буў такый, задыречлывый.*

ЗАДЭРТОНО□СЫЙ, прым., неадабр. Ганарысты, фанабэрысты. *Там і ты ны ліпша, задэртоноса.*

ЗАЗДРО□ННЫЙ, прым. Заядлівы. *Дысь ты такый заздронный. Всёго тобі мало.*

ЗАЙДА□ТЫСЯ, *незак., неадабр.* Напружана і многа працаваць, з усіх сіл імкнуцца разжыцца. *Трэба было мэні зайідатыся з роботою.*

ЗАЙ□СТЫСЯ з кім, *зак., неадабр.* Заесціся, счапіцца ў спрэчцы, сварцы з кім-н. *Добра і ты. Ныдавно зайілася с Танёю.*

ЗАКАБЛУ□ЧЫТЫСЯ, *зак., іран.* Праявіць характар, напорыстасць. *А малая закаблучылася, і в нікаку□ю, ны з місця.*

ЗАКАМА□РОК, *м.* Недаступнае месца. *Трэба прыбраты і во всякому закамарку.*

ЗАКАУ□ЛОК, *м.* Закавулак; аддалены, глухі куток дзе-н., закутак. *Тут у мэне стылько закаулкуў, шчо можна й заблудытыся.*

ЗАКВА□СКА, *ж.* Закваска; асновы характару, закладзеныя выхаваннем, асяроддзем і пад. *То твоя закваска! Гэть такая, як ты.*

ЗАКЛАДНЫ□Й, *прым.* Моцны, шырокай косці. *Оля – закладная дівчына.*

ЗАКОЛУ□ПА, *аг., неадабр.* Задзірысты, ганарлівы чалавек. *Заколупо ты тая, шэ тобі носа дэрты!*

ЗАКОПЫ□РЫТЫСЯ, *зак.* Не выймацца, глыбока засесці. *Гный закопырывся в ву□ховы.*

ЗАКОРПУСЫ□ТЫ *каго, зак., безасаб.* Занепакоіць. *А мэне чогось закорпусыло: “А чого-то він сам прыйіхав?”*

ЗАКОРЫНЫ□ТЫСЯ, *зак.* Трывала замацавацца, укараніцца дзе-н. *Він надовго закорынывся тут у нас.*

ЗАКО□С, *м.* Першы пракос. *Там трэба было зробіты закос.*

ЗАКРОПЫ□ТЫСЯ, *зак.* Пачаць піць (спіртное). *Вжэ з ёго работніка няма, закропывся.*

ЗАКУ□БРЫТЫ *што, зак.* Заткнуць чым-н. *Закубры, Валё, тую бутылку.*

ЗА□КУТОК, *м.* Куток. *В той закуток будэм носыты картошку.*

ЗАЛІЦА□ТЫСЯ да *каго, незак.* Аказваць увагу, дагаджаць, імкнучыся выклікаць прыхільнасць. *Ты мні ны кажы, він і до тэбэ заліцався.*

ЗАЛОЖЫ□ТЫ, *зак.* Надоўга запіць. *Заложыв, вжэ тры дні п'е.*

ЗАЛУ□ПА, *аг., зневаж.* Ганарлівы чалавек. *Тая Валя – добра залупа.*

ЗАЛЯГЧЫ□, *зак.* Легчы на працяглы час. *Втомыця за дэнь. Дэ залежэ, там і спыть.*

ЗАМІ□РКЫ, *мн.* Дробныя плады. *Якыйі там гуркы, одны заміркы.*

ЗАМІ□ШКАТЫСЯ, *зак.* Затрымацца. *Дысь замішталася в тэйі домы. Пока прышла, вжэ і повдне.*

ЗАМІ□ШКУВАТЫЙ, *прым.* Шырокай косці, моцны. *Обое діты замішкуваты.*

ЗАМУЙДО□ХАТЫСЯ, *зак.* Замучыцца, напрацавацца. *Сённе я замуйдохалася с тым кропі□ннем.*

ЗАМУ□ЛЯТЫСЯ, *зак.* Замучыцца. *Я замулялася сённе йіх глядіты двух.*

ЗАНЫДОБРИ□ТЫ *каму, зак., безасаб.* Стаць дрэнна каму-н. *Бабы чогось сённе заныдобріло.*

ЗАНЫДУ□ЖАТЫ, ЗАНЫДУ□ЖОВАТЫ, *зак.* Адчуць сябе слабым, захварэць. *Лыжыть маты, нычого йісты ны хочэ. Зусім заныдужала; Я ны буду йісты, ны нысы мні. Зусім заныдужовала.*

ЗАНЫ□ХВЫТЫСЯ, *зак.* Аслабець, страціць сілы. *Як я ці□тым літом заныхвылася, замордова□лася.*

ЗАП'Е□ТЫ, *зак.* Настаяць на сваім. *А батько зап'ев: "Признавайся, чы ты там був!"*

ЗАПАДА□ТЫ з чым, *незак.* Западаць, слабець. *Она слабая, често западае со здоров'ем.*

ЗАПОРО□КА, *аг., неадабр.* Надакучлівы чалавек. *Запорока я вам с тэю квартірою.*

ЗАПОСЛОПЫ□ТЫ *што, зак., неадабр.* Заняць, закласці чым-н. *От, запослопылы стыл всякымы кныжскамы.*

ЗАПРОПА□СТЫТЫСЯ, *зак.* Запрапасціцца; падзецца невядома куды. *Куды мій платок запропастывся?*

ЗАПУ□ЦКАНЫЙ, *дзеенрым.* Брудны, нямыты. *Той Ванька всігды ходыть запуцканий.*

ЗАПЫРА□ТЫСЯ, *незак.* Напружвацца, прыкладаць сілы. *Сама ны запырайся, бо жывота нарвэши.*

ЗАРАДЫ□ТЫ *што, зак.* Пачаць паўтараць адно і тое ж. *Алэ й мовы люцькыйі няма! Зарадыть однэ.*

ЗАРОБЫ□ТЫСЯ¹, *зак.* Зрабіцца. *А она давно заробылася такэю хворою.*

ЗАРОБЫ□ТЫСЯ², *зак.* Зрабіцца, запрацавацца. *Маты за сённе заробылася, добрэ замоталася.*

ЗАРУЧЫ□ТЫСЯ за каго, *зак.* Забяспечыць падтрымкай, заручыцца. *За когось ны рышышся, за сыбэ заручышся.*

ЗАСПА□ТЫ, *зак.* Праспаць. *Алэ ж ны заспыть ныколы.*

ЗАТЯГНУ□ТЫСЯ, *зак.* Аслабець, пахудзець. *Ты вжэ затягнулася тэю едою, так худая стала.*

ЗАХВА□ЛЮВАТЫ *каго, незак.* Захвальваць каго-н., пераацэньваць чые-н. заслугі. *А я дурная шэ захвалювала вас; Захвалюе ёго, бо то свойі.*

ЗАХОДЫ□ТЫСЯ, *зак.* Вельмі захацець зрабіць што-н. *Тая Таня заходылася завтра клііты.*

ЗАХОЛУ□ПА, *ж.* Малы і стары будынак. *В такэйі захолупы жыву.*

ЗАХРЕ□СНУТЫ, *зак.* Вельмі зарасці. *На тую водокачку носа ны вшчипыш, всё захресло.*

ЗАЦІ□ПЫТЫ, *зак., безасаб.* Адабраць апетыт. *Мні дысь заціпыло, нычого ны могу йісты.*

ЗАЧУПІ□КАНЬІ, *прым.* Замучаны, недагледжаны, худы. *Тых дыты□скув повна хата. Стала коло йіх такая зачупікана.*

ЗА□ШМОРГ, *м.* Вузел. *Зав'яжы хустку зашморгом.*

ЗАШЫ□ТЫСЯ, *зак.* Забрацца ў куток, затаіцца. *І дэ той кіт дівся? Зашывся кудысь.*

ЗАЯ□ДЛЫВЫЙ, *прым.* Заядлы; які надта прыахвоціўся да чаго-н. *Ніна стала такая заядлыва с тым хазяйством.*

ЗБА□ГРЫТЫ *каго, зак.* Накіраваць куды-н., аддаць каму-н. *Катя збагрыла свойіх малых на вэчор.*

ЗБІ□ГЧЫСЯ, *зак.* Збегчыся, сцягнуцца, ссесціся. *В гаречыйі воді ны сцірай, бо збыжыцца.*

ЗБРЫ□ТЫ *што, зак., перан.* Прыбраць што-н.; хутка зрабіць што-н. *Так хутко збрылы буракі. Шо значыць робыты чыпыры□цёю.*

ЗВАЛ, *м.* Непатрэбныя рэчы. *Всякій звал лыжыць в тэйі выранде.*

ЗВАЛЫ□ТЫ *адкуль, зак., перан.* Зваліць, пазбавіць улады, пасады. *Взялы звалылы з роботы. Куды хочыш, туды іды.*

ЗВЫ□КНУТЫ, *зак.* Прывыкнуць. *Я звыкла на той бік спаты.*

ЗВЫСТЫ□ *што, зак.* Падняць уверх. *А она взвыла граблі і кажэ: “Я тобі ны Манька. Мэнэ ны будэш быты”.*

ЗВЭ□ЧОРА, *прысл.* Вечарам. *Звэчора так на дворі стыпліло.*

ЗГРА□Я, *ж.* Зграя, гурт. *Іх дома ціла зграя сыдыць. Нычого ны робяць.*

ЗДАВА□ТЫ *што, незак., перан.* Здаваць, перадаваць каму-н. *Чародейі здають хворобу с сэбэ.*

ЗДОРО□ВЫЙ, *прым.* Сонечны, карысны для здароўя. *Сённе здорový дэнь.*

ЗДУ□ЖАТЫ, *зак.* Здужаць, справіцца з чым-н., што патрабуе намаганняў. *Я ны здужаю того мышка поднеты.*

ЗДЫВОВА□ТЫСЯ, *зак.* Падзівіцца з чаго-н. *Надя здывовалася, шо баба до сіх пір лыжыць.*

ЗЖЫДА□ТЫ *чаго, незак.* Чакаць чаго-н. *Він чогось мовчыць, мусыць, зжыдае.*

ЗЛА□ДЫТЫ *што, зак.* Зладзіць, зрабіць што-н. *Зладыв всё в хаты, прывів до толку.*

ЗЛА□ПАТЫ *каго, зак.* Высачыўшы, затрымаць, злавіць каго-н. *Ныдавно міліцыя злапала з буракамы.*

ЗЛОВЫ□ТЫ *каго, зак.* Злавіць, напаткаць каго-н. *Такое горэ зловыло мынэ, ны могу ногамы ходыты; Быда зловыла дівчыну.*

ЗЛОГ, *м.* Зямля, якая не апрацоўваецца. *Злогу ны було, зымле ны пустовала.*

ЗЛОГОВА□ТЫ, *незак.* Не апрацоўвацца. *Зымле коля хаты злогovala.*

ЗЛУВА□ТЫ *на каго, незак.* Злавацца на каго-н. *Чого ты на мэнэ злу□еш?*

ЗМАРНУВА□ТЫ *што, зак.* Сапсаваць, змарнаваць што-н. *Тыко жызьнь змарнував дівчыны.*

ЗМО□ЛОДУ, *прысл.* З маладых гадоў. *Змолоду ліші всіму вчытыся.*

ЗМО□РОНЫЙ, *дзеерым.* Змораны, замучаны. *Вжэ ёму змороному нычого ны хочыцца робыты.*

ЗМУСОЛЫ□ТЫ *каго, зак.* З цяжкасцю сцягнуць каго-н. *Она думае, шо ейі лэжко змусолыты, стягчы з дівана на лыжко.*

ЗНАЙТЫ□СЯ, *зак.* Знайсціся, заляцець. *Вжэ і муха одна знайшлася.*

ЗНА□ТЫ *што, незак.* Відаць што-н. *Дэ знаты ёго роботу, шо він дома.*

ЗНА□ТЫСЯ з кім, *зак.* Сустракацца, мець сувязі з кім-н. *Він шэ в школе знався з ёю; Выдно, она з ім зналася раньшэ.*

ЗНО□ВЫ, *прысл.* Зноў. *Зновы дошч влые.*

ЗНЫСТЫ□ *што, зак., перан.* Хутка выбраць што-н. *Зныслы егоды хутко пышче□ны.*

ЗНЫ□ШЧОНЫЙ, *прым.* Пастарэлы без пары, змучаны. *Якая я тыко знышчона!*

ЗНЭЛЬ, *прысл.* Зноў. *Знэль дошч намочыць сіно; Шо я повішу, знэль туды уткнэ.*

ЗОЛЫ□ТЫ, *зак.* Дробна капаць. *Золыть і золыть цілы дэнь дошч. І шэ хмурыть в тій сторони.*

ЗОПСОВА□ТЫСЬ, *зак.* Сапсавацца, стаць непрыгодным. *Машына наша зопсовалась.*

ЗОПСЫ□ТЫСЬ, *зак.* Стаць дрэнным, змяніцца ў горшы бок. *Погода на нет зопсылась.*

ЗО□ХМАТЫСЯ, *зак.* Сабрацца, надумацца. *Пока зохмалася, то і автобуса слід простыв.*

ЗОХОТУВА□ТЫ, *зак.* Захацець. *Сама ш ты зохутовала йіхаты в той Мінск.*

ЗРОЛЁВА□ТЫ *што, зак.* Паараць, вырабіць поле. *Зролёвав тое місцэ, дэ рослы лухачі□.*

ЗЫ□ГЫЛЬ, *м.* Вялікі холад. *Наложы шепку, зыгыль такый.*

ЗЫЙТЫ□ *на што, зак.* Сысці на што-н. *Хано зы□дэ на пенсію, то пожывэш.*

ЗЫ□НДАТЫСЯ, *зак.* Рухацца, перамяшчацца. *Зындалася, зындалася на тэйі стулцы і спала.*

ЗЫ□ЧЫТЫ каму, *зак.* Жадаць, зычыць чаго-н. *Я тобі зла ны зычу; Ныхто з йіх ны зычыть тобі добра.*

I

ІЗ, *прыназ. з Т, Р скл.* Выражае: 1. Аб'ектныя адносіны. *Я із рыбою ны хочу істы.* 2. Часавыя адносіны. *Вжэ Катырына із ныділі пойдэ додом.*

ІМЖЫ□ТЫ, *незак.* Імжэць; ісці, ападаць дробнымі кроплямі. *Імжыць і імжыць цілій дэнь.*

ІСТУВНЫ□Й, *прым.* Які любіць паесці. *Катіны діты істувныйі.*

К

К, *прыназ. з Д скл.* Выражае прасторавыя адносіны. *Нашы курэ к Нычы□поровы ходылы.*

КАНЮ□ЧЫТЫ, *незак.* Надакучліва выпрошваць. *Седэ й канючыць, шоб одпустыла на той футбол.*

КАПЛЮ□Х, *м., ласк.* Малое дзіця. *От, каплюх той малый! Ны всэ□дыць!*

КАПТА□Н, *м.* Куртка. *Трэба шэ батькового каптана□ постіраты.*

КАПШУ□К, *м., зневаж., перан.* Зморшчаны чалавек. *Як ты старо выглядаеш! Зробывся такый капишук.*

КА□РА, *ж.* Кара, пакаранне. *Такая кара шо кара, ны можэ ногамы ходыты.*

КАРАМКУВА□ТЫЙ, *прым.* Няроўны, нягладкі. *Такый картошка ныхорошый, карамкуватый.*

КАРТО□ШКА, *ж.* Бульба. *В полю шэ осталась картошка.*

КАЦЫБЫ□Й, *м., іран.* Чалавек з доўгімі нагамі. *Він мні ны наравыця. Такый кацыбій.*

КАЦЫ□БЫ, *мн.* Ногі. *Антончык на кацыбы збіг высокый.*

КВАЧ, *м., перан.* Мокрая вопратка. *Той платок зусім мокрый, квач.*

КВАШНЕ□, *ж.* Мокрае надвор'е. *На дворі такая квашне.*

КВО□КНУТЫСЯ, *зак.* Упасці з размаху. *В сінёх і квокнулася; Такый помосто□к слызкый, так квокнулася.*

КВОКТА□ТЫ, *незак., перан.* Квактаць, прыгаворваць, бурчаць. *Хватыць квоктаты. У мэнэ й свойіх хвороб хватае.*

КЛАДОВЫ□ТЫСЯ, *незак.* Класціся. *Я вжэ сённе ны буду кладовытыся спаты.*

КЛОНЫ□ТЫ, *незак.* Хіліць. *Мэнэ так клоныць спаты.*

КЛОПОТА□ТЫ, *незак.* Клапатаць; рупліва, старанна займацца чым-н. *Всім шэ батько клопочэ: і сіном, і дро□вамы.*

КЛЭ□НДЫ, *мн.* Дзеці. *Хутко Катя свойі клэнды прывыдэ.*

КНЫ□ГА, *ж.* Кнігаўка. *Кныгы крычеть, аж зымле варушыця.*

КОБА□НЯ, *ж.* Сажалка. *Пожнэ□мо жыто, ідэм до кобані, там помыйімся.*

КОВБАСЫ□ТЫ, *незак., груб., безасаб.* Рупіць, турбаваць. *Ёму давно ковбасыло в голові кнуты роботу.*

КО□ВЗКЫЙ, *прым.* Слізкі, коўзкі. *Як мні у вас ковзка подлога.*

КОВЫРНУ□ТЫ, *зак., перан.* Згадаць пра непрыемнае. *Такы□ ковырнула, зачытыла.*

КОВЭ□РАТЫСЯ, *незак.* Марудна рухацца, працаваць. *Думалося, хай шэ ковэраецця в своейі хаты.*

КОЗЫ□РЫТЫСЯ, *незак.* Ганарыцца. *Чого шэ він козырыця?*

КОЛО□ШКАТЫ *каго, незак.* Чапаць каго-н. *Хай спыць. Ны будэм ейі колошкаты.*

КОЛЫ□, *часц.* Але ж. *Колы і Андрій ны прыдэ.*

КОЛЫ□ДДЕ, *н., зборн.* Калоды. *Хыба то дрова... Рубав колыдде.*

КОМА□ШКА, *ж.* Мошка. *Закрый-но хліб, бо тыйі комашкы лізуть.*

КОПОШНЕ□, *аг., неадабр.* Марудлівы чалавек. *То якась копошне! Сыдыць в хаты по цілых днѣх і копошыця.*

КОРЫ□ТЫСЯ, *незак.* Карыцца, падпарадкоўвацца чыѣй-н. сіле, уладзе. *Она корыця: шо скажуть, тое робыць.*

КОСА□Р, *м.* Касец. *О, якый косар у мэнэ е! Антошка! Внучок мій!*

КОСТОМА□ХА, *ж.* Костка. *Костомаха куреча варылася, то й смашний боршч.*

КОТРЫ□Й, *займ.* Каторы. *Котра□ з вас пойдэ на город?*

КРАЙ, *прысл.* Вельмі. *А тобі тая машына край трэба?*

КРАПНУ□ТЫ, *зак.* Праліцца ў вялікай колькасці за малы час. *Такый дошч крапнуў!*

КРЕЖ, *м.* Паясніца. *Ой то выцялася. Так креж болыць.*

КРУЗ, *прыназ. з В скл.* Выражае аб'ектныя адносіны. *Круз окно так сонцэ пычэ.*

КРУТА□ВЫНА, *ж.* Завіруха, ветранае надвор'е. *На дворі такая крутавына, ліпш носа ны высовваты. Крутыць, вэртыць, мотае...*

КРУТОГОЛО□В, *м., неадабр.* Хуткі, вёрткі чалавек. *Алэ й крутоголов, тыко крутыць головою.*

КРУ□ЧОНЬЙ, *прым., перан.* Нясталы, несур'эзны. *Страшно за ёго замуж іты, такый кручоньй.*

КРЫКІ□ШКА, КРЫКО□ТА, *аг., іран.,* КРЫКУТІ□Й, *м., іран.* Каржакаваты, дужы чалавек. *Кормы-но тую свою крыкішку; І то такая крыкота захворіла! Хто б міг подуматы, шчо він хворый; Шо такэму крыкутію ворочаты хозяйством?!*

КУ□БАЛО, *н., зневаж.* Марудлівы чалавек. *Якоесь кубало. Ныколы завчесу ны собырэця.*

КУЗА□КА, *ж.* Казяўка, кузурка. *Літом всяку кузаку можна побачыты.*

КУ□ЗКА, *ж.* Насякомае (муха, авадзень і інш.). *Тежко зара пасты, бо кузка всяка кусайіця.*

КУЗЫХА□ЙЛО, *н.* Хворы чалавек. *Такое вжэ кузыхайло, хворіе й хворіе.*

КУ□ЛЬШЫ, *мн.* Косці. *Тыко тыйі кульшы, такая худая.*

КУПО□ВАНЬЙ, *дзеенрым.* Куплены. *То купована пре□жа.*

КУПЫЕ□, *ж.* Вялікая куча. *Такая купые дров лыжыць.*

КУПЫ□ЦЯ, ж., іран., перан. Здаровая, мажная жанчына. *Такая бабэ□ра, купыця!*

КУРЧЕ□ТА, мн. Кураняты. *Колы тыйі курчета выростуть?*

КУ□СЫЙ, прым. Кароткі. *У Любы одна нога була ку□шча.*

КУ□ТКЫ, мн. Куткі (у роце). *Тэбэ дысь в кутках зусім зубіў ныма.*

КЫ□ДАТЫ чым, незак. Хутка рухаць. *То быстрый котык, тыко ушкамы кыдае.*

КЫЛЫВА□ТЫСЯ, незак. Ісці хістаючыся. *Там, за двырыма, так-то хтось кылываеця.*

КЫРЫГЭ□НЯ, ж., зневаж. Маларухомая, цяжкая на пад'ём жанчына. *Сыжу як тая кырыгэня, нычого ны могу помогчы.*

КЫЦЫВЭ□ЛОК, м., іран. Тоўстае дзіця. *Такый кыцывэлок! Замі□шкватый хлопчык ростэ.*

КЭ□ЦАТЫСЯ, незак. Ісці перавальваючыся з боку на бок. *І скіль-то она кэцалася?*

Л

ЛАДНЫ□Й, прым. Дружны; згаворлівы. *Якыйі тылько ладныі діты. Міраця в однэйі хаты.*

ЛАПОТІ□ТЫ, незак. Дакранацца да каго-н. *Чого ты мэнэ лапотыш?*

ЛАСКА□ВЫЙ, прым. Ласкавы, вясёлы. *Якыйі ў ёго ласкавы очы, в того Ромкы.*

ЛА□СЫЙ, прым. Падкі да чаго-н. *Алэ і ласы на тую вы□пывку; Всі ласы на грошы, ныхто од йіх ны одказуеця.*

ЛА□СЫЦЫ, мн. Узоры на шыбах ад марозу. *Такыйі ласыцы на шыбах.*

ЛАТЫЕ□, ж. Вялікі кавалак зямлі. *Коля хаты такая латые, стылько картошкы.*

ЛІ□ТЫЙКО, прысл. Лёгка. *Він вэльмы літыйко убраны.*

ЛОМАНУ□ТЫСЯ, зак. Рвануцца з усёй сілы. *Я як ошпарона ломанулася з машыны, хотіла хутній выскочыты.*

ЛО□ПАТЫ што, незак., неадабр. Гаварыць абы-што. *А шо ты лопаеш?*

ЛУЗА□ТЫ што, незак. Лушчыць, лузаць што-н. *Зара буду слонэ□чныка лузаты.*

ЛУКА□ВЫЙ, прым. Злы, нядобры. *То й лукавая ты, Олё! Скілько просыла розмынеты грошы, і ны послухала.*

ЛУПЕ□КА, ж. Лупіна. *Позбырай лупекы од картошкы.*

ЛУ□ПОК, м., іран. Добры ядун. *Тыйі лупкы так добрэ лупяты.*

ЛУШПА□ЙКА, ж. Лупіна. *От тіло покрылося якымысь лушпайкамы.*

ЛЫ□ЖКО, н. Ложак. *Цільй дэнь товчэ лыжко.*

ЛЫЖНЕ□, ж. Ляжанне. *Як мні тая лыжне надойла!*

ЛЫЗЭ□РП, м. Роў. *А я схавалася в лызэрповы.*

ЛЫМЭ□ХА, ж. 1. Рыхлы, няўдалы пірог. *Йіштэ самы той торт, лымэху тую.* 2. Неадабр., перан. Чалавек, які не рупіцца, ні пра што не дбае. *Там ты до чогось доб'еся, лымэха ты тая.*

ЛЫ□НЫК, м., іран., перан. Спрытнае, надзвычай рухавае дзіця. *Шо там Андрій будэ с тым лыныком робыты.*

ЛЫПЫСЫ□ТЫ што, незак. Будаваць, размяшчаючы пабудовы вельмі блізка, адна каля другой. *Лыпысыть і лыпысыть тыйі будкы□; Скілько він тых будок лыпысыў!*

ЛЫПЫШЫ□ТЫ, незак., неадабр. Гаварыць абы-што. *А она лытэ□шэ пустое.*

ЛЫСНЫ□ТЫ, незак. Блішчаць. *А чого у тыбэ так лоб лысныть?*

ЛЭМНЮХОВА□ТЫЙ, прым. Марудлівы. *Лэмнюховатый чоловік, она быстри□ша проті ёго.*

ЛЮ□СТРА, ж. Люстэрка. *Я шэ й в люстру ны дывылася.*

ЛЯ□ДЫ, мн. Дошчачкі ў кроснах, што падзяляюць ніткі асновы. *Ляды е в кроснах.*

М

МАЙНО□, н. Дабро. *Чужое майно тобі ны дае жыты.*

МАКІНТО□Ш, м. Верхняя вопратка (пінжак, куртка). *А дэ ш твій макінтош дівся?*

МАЛІМО□Н, м. Няўдалы пірог. *Якыхся малімонуў напыкла.*

МАЛОКОСО□С, м. Малады нявопытны чалавек. *Шэ такый малокосос будэ свойі права качеты!*

МАЛОМЕ□ЛОЧ, ж. Дробязь, малыя грошы. *Я тую маломелоч оддала дитём.*

МАЛОТА□, ж., зборн. Дзеці. *А шо тая малота робыть?*

МА□РНЫЙ, прым. Дрэжны. *Маты ныколы марного слова на Йвана ны сказала.*

МАРЫНОВА□ТЫСЯ, незак. Марна, бескарысна праводзіць час; мучыцца. *Будэ марыноватыся цілыі дві ныділі в тэму Мінсковы.*

МАТЫЛЫ□ЦЫ, мн. Матыліца; захворванне жывёлы, пераважна авечак і коз, выкліканае лічынкамі стужачных глістоў. *Матылыцы напалы на овычок высною, як було вэльмы во□дяно.*

МА□ТЫСЯ, незак. Мець намер. *Я малася оддаты тобі тыйі грошы.*

МІ□НЫТЫСЯ, незак. Змяняцца. *Дыте так хутко міныцца.*

МІРНЫ□Й, прым. Які любіць згоду, не схільны да сварак. *Такый мірный хлопчык, вступае місцэ сістрыцы.*

МКНУ□ТЫ, зак. Дзецца, перамясціцца. *І куды тая Ва□ліско мкнула?*

МЛОСЦЬ, ж. Пот. *Так мні слабо, млосць лыецця.*

МОЗОЛА□, аг., неадабр. Надакучлівы чалавек. *Мозола тая. Ты втыхнэши вжэ?*

МО□ЛУТ, м., неадабр. Балбатун. *Прышоў той молут і пошоў.*

МОРО□ЗЯНЫЙ, ж. Марозлівы. *Як зыма пiдэ по літовы, то будэ морозяна.*

МОЦ, ж. Сiла, моц. *Моцы в ногах ныма.*

МРАЗЬ, ж. Бруд, грязь. *На дворi сыро так, мразь.*

МСТИ□ВЫЙ, прым. Помслiвы. *Якыйi тiльки мстiвийi людэ!*

МУЗОЛЛЫ□ВЫЙ, прым. Надакучлівы. *Такая ты музоллыва, надокучейiш i надокучейiш.*

МУЗОЛЫ□ТЫ, незак., неадабр. Гаварыць адно i тое ж, надакучаць каму-н. *Музолыть i музолыть. То тое ны так, то тое.*

МУЗЮ□КАТЫСЯ з кiм, незак. Дагаджаць каму-н., прыслухоўвацца да каго-н. *Она думае, шо з ею будуть в больнiцы так музюкатыся, як дома.*

МУЛО□ЗЫВО, н. Першае малако ў каровы пасля ацёлу. *Мулозыво – то быко□ва кашка.*

МУЛЬГА□, ж., зборн. Людзi, сабраныя ў вялiкай колькасцi. *Тэйi мульты, радышцi□в, налiзэ, бало, в автобус.*

МУ□ЛЯВА, ж., зборн. МУ□ЛЯВI, мн. Жыхары вёскi Радзеж. *Вжэ до Мiшы мулявi найiдэ.*

МУ□ЛЯТЫ каго, незак., неадабр., перан. Пастаянна чапаць каго-н., надакучаць. *Хыба оны ёму дадуть спокойно жыты?! Муляють i муляють ёго.*

МУРО□ВАНЫЙ, прым. Дакладны. *Ёму семдысят мурованых лiт.*

МУРУСЫ□ТЫ, незак. Марасiць, дробна iсцi. *На дворi нывылыкый дошч мурусыть.*

МУРЫ□ЛО, н., зневаж. Тоўсты чалавек. *Бач i мурыло, здорovu□чий!*

МУ□СЫТЬКЫ, мад. сл. Мусiць. *Мусытькы, завтра будэ ныгода: сонцэ зашло за хмару.*

МУТЮ□Н, м., неадабр. Падманшчык, iлгун. *Катька у нас настояшчыи мутюн.*

МУХОЙI□ДЫ, мн., груб. Шчокi. *Чого ты крычыш? Хочыш по мухойiдах.*

МЫЛЫНТИ□ТЫ, незак., неадабр. Балбатаць; весцi лёгкаю, несур'ёзную размову. *Ай, пiду. Хватыть мылынтiты .*

МЫНТИ□ТЫ, незак. Хутка iсцi. *Ганя всю дорогу мынтыть попэри□д.*

МЫНТРЕ□ЖЫТЫСЯ, незак. Хвалявацца, непакоiцца. *Скотына сённе чогось мынтрэжыця.*

МЫНУ□ШЧЫЙ, прым. Мiнулы. *В мынушчыи ранок так голова болiла.*

Н

НА, прыназ. з В, Д, М скл. Выражае: 1. Аб'ектныя адносіны. *Собаку трэба на пры□в'яз взеты; Мні тут на йіду ліш; Іван мій на выд буў хорашый, чыстый; Я зусім оглохла на уха; Тыпэр на скотыну добрэ, пашы гу□ком; Як я мучуся на ногы!; Жывэ на всёму гатовыму; Я с п'яты часов на ходу.* 2. Прасторавыя адносіны. *Ай ты на Овту□ш пойідэш?; Пашли на Дворышча жыты; Мы в войну жылы на Емыці, на Хлывы□шчах; В нышчі□сце ідэ на дысетэ сыло; Ны вспомнілася, лыжела на сі□нэх; Шось мні сённе так тежко на жывоті; Шо ш такое на сві□туйку білыму робыцця!; Мойі діты на другым сылі.* 3. Мэтавыя адносіны. *Антончык пошов на рыбу; Хутко діты підуть на учобу; Іван тогді пойіхав на ны□тэль; Дай-но мні на спробо□вок; На точны□цю пошов собака наш.* 4. Часавыя адносіны. *Зусім ныгодна зробылася на ста□ровык.* 5. Колькасныя адносіны. *Скыбкы осталося на два роты.*

НАБРА□ТЫСЯ, зак. Папаўнец. *Дівчынка вжэ набралася трохы.*

НАБЫВА□ТЫСЯ, незак. Набівацца, напрошвацца. *Я ны хочу набыватыся собою.*

НАВ'ЯЗА□ТЫСЯ, зак. Навязацца, напрасіцца. *От нав'язаўся выносыты. А мні вжэ ш тежко. Голова кружыть.*

НАВА□Р, м. Вялікі прыбытак. *Навар робыть тым ора□ннем.*

НАВАРА□ЧУВАТЫ што, незак. З вялікім апетытам есці. *Ты дысь варэныкы наварачуеш.*

НАВІ□ДАТЫСЯ, зак. Наведацца; зайсці ці заехаць да каго-н. *Трэба було б і до Колі навідатыся.*

НАВЫЛЁ□Т, прысл. Наскрозь, навывлет. *То ш то навывлёт пуля прошла чырыз ёго.*

НАВЫРТА□ТЫСЯ, незак. Выступаць на вачах. *Як спывалы тую песню, то аж слёзы навырталыся на очы.*

НАГЛЕ□ДАТЫ на каго, незак. Назіраць за кім-н. *Хто ш там будэ на мэнэ нагледаты?*

НАГО□ВБАТЫ чаго, зак. Накласці, нацягнуць у вялікай колькасці. *Дысь наговбае лато□к под сэбэ.*

НАГОРНУ□ТЫ чаго, зак. Многа набраць чаго-н. *Бало, нагорныш егод повный коші□ль.*

НАГЫЛЬГО□ЦАТЫ чаго, зак. Навязаць чаго-н. *Шэ я б нагыльгоцала шкарпэток.*

НАД, прыназ. з Т скл. Выражае прасторавыя адносіны. *Я жыла над сылом, всіх бачыла.*

НАДЖЫДЖУ□РУХ, м., іран. Важны, нечым незадаволены чалавек. *І чого злыцця той наджыдджурух?!*

НАДРАЙКУВА□ТЫ, зак. Напісаць. *Стылько надрайкувала Антоновы!*

НАДУКУЧЕ□ТЫ *каму, незак.* Надакучаць каму-н. *Дід нікому ны надукучев. Тыхонько вмэр.*

НАДЫЙТЫ□, *зак.* Выйсці насустрач. *Трэба надыйты, бо він сам будэ боетыся йіхаты.*

НАДЫ□МАЧ, НАДЫ□МАР, *м., неадабр.* Капрызлівы, надзьмуты чалавек. *Такый надымач. Вечно ны в настроенійі; А того надымара, мусыть, ны взялы на высілле.*

НА□ДЫТЫСЯ *на каго, незак.* Спадзявацца на чыю-н. дапамогу. *Я на тэбэ ныколы ны надылася.*

НАЖЫМА□ТЫ *на што, незак.* Многа і з апетытам есці. *Мойі сённе тыко нажымалы на картошку.*

НАЗАПА□СЫТЫ *чаго, зак.* Нарыхтаваць, назапасіць, загатаваць вялікую колькасць чаго-н. *О, мій хозяін назапас дров.*

НАЙТЫ□, *зак.* Надысці, наступіць. *Старыйі літа нашлы.*

НАКАЗА□ТЫ, *зак.* Наказаць, паведаміць што-н. праз каго-н. *Накажы там, хай в столовую ходыть.*

НАКРУНУ□ТЫ, *зак.* Зайсці па дарозе. *Трэба шэ було до бабы накрунуты.*

НА□КРЫВКА, *ж.* Коўдра, якою накрываюцца. *А дэ ш то моя накрывка? Шось у мэнэ по-за спыною так холод ідэ.*

НАКУ□ЛЬГУВАТЫ, *зак.* Крыху кульгаць; накульгваць. *А він трохы накульгуе на праву ногу.*

НАКУЧЕ□ТЫ *каму, незак.* Надакучаць каму-н. *Ны хочу я вам накучеты. Хай мэнэ забырэ до свэйі хаты.*

НАКЫДА□ТЫСЯ *чым, незак.* Спіхваць з сябе, імкнуцца перакласці на чые-н. рукі. *Нашо так накыдаць роботую, спыхуваты с сыбэ!*

НАМАГА□ТЫСЯ, *зак.* Намагацца; сіліцца, старацца што-н. зрабіць. *Скілько я намагалася розвысты курэ, нычого ны получалося.*

НАМАНТА□ЖЫТЫ *што, зак.* Намянціць што-н. *Намантаж-но косу тырпуго□ю цы брусом.*

НАП'Я□ТЫ *на што, зак.* Зрабіць што-н., сабраўшы ўсе фізічныя сілы, напружыўшыся. *Тыко шо пока на кухню нап'ялы□.*

НАПЛА□КУВАТЫ, *зак.* Скардзіцца. *Прыйдэ і наплакуе. Тут і свэйі быды хватае.*

НАПОРІ□ЗАТЫСЯ, *зак., неадабр.* Заўпарціцца, настоіць на сваім. *Алэ і упартый, напорізавався на свойім і всё.*

НАПОРО□ТЫСЯ, *зак., неадабр.* Многа, уволю наесціся. *Она всёго напорыцца подре□д, того й товста.*

НАПРЕ□ТАТЫ *чаго, зак.* Назапасіць чаго-н. *Скілько він сіна напреґтаў!*

НАПРУ□ЖОНЬЙ, *прым.* Які знаходзіцца ў стане напружання. *Наша баба всігды була напружона.*

НАПРЫКРО□НЬЙ, *прым.* Упарты, настойлівы. *Ны будь такэю напрыкронью, слухай, шо батько кажэ.*

НАПУ□ЗЫТЫСЯ, *зак., іран.* Надзьмуцца. *Ды□ся Оля напузылася чогось.*

НАПХА□ТЫСЯ, *зак., неадабр.* Многа, уволю наесціся. *На□шо так напхалася? Ны дыво, шо жывіт болыть.*

НАПЫРТЫ□, *зак., груб.* З сілай адправіць, накіраваць куды-н. *Хыба батько напрэ. Тоді пойіду.*

НАПЫТА□ТЫ *чаго, зак.* Знайсці што-н. *Ны было клопоту, то напытала ёго. Трэба она мні була, тая свіноматка.*

НАРІ□ЗАТЫСЯ, *зак., груб., асудж.* Напіцца спіртнога. *І дэ вспів нарізатыся?*

НАРО□КОМ, *прысл.* Мімалётна, мімаходзь, нарокам. *І нароком мні ны сказалы, шчо іду□ть.*

НАРЫКА□ТЫ, *незак.* Бачыць прычыну, загану ў чым-н. *Всё нарыкалы на тое сіно. Ліш бы ны бралы ёго.*

НАРЫ□ТАТЫ *каго, зак.* Сустрэць каго-н. *А дэ ты того Юрыка нарытала?*

НАРЫ□ТАТЫСЯ, *зак.* Сустрэцца. *Нарытався п'еный і пособлев картошку набыраты.*

НАСТА□ВЫТЫСЯ *да каго, зак.* Зраўняцца з кім-н. *Ны всяка баба наставыцца до ейі.*

НАСТРЕ□НЧЫТЫ, *зак.* Параіць што-н. *Маня настренчыла тую мазь.*

НАСТРОПОЛЫ□ТЫСЯ, *зак.* Вырашыць, цвёрда настроіцца. *Він настрополывся рымонт в хаты робыты.*

НАСТУПЫ□ТЫ *дзе, зак.* Ступіць дзе-н., зайсці куды-н. *Як я там наступлю? Як до йіх зайду?*

НАСТЫГА□ТЫ, *незак.* Патрабаваць, дабівацца чаго-н. *Маты настыгала, шоб прудалы свы□ня; Як бы він настыгав вызты до доктора, то того б ны було.*

НАСТЫ□ГЛЫВЫЙ, *прым.* Упарты, настойлівы, незгаворлівы. *Алэ ны одчэпыцца. Яка тыко настыглыва!*

НАСУ□ХО, *прысл.* Без спіртнога. *Там насухо ны обыйдэцца, будэ выпывка.*

НА□СЬКЫЙ, *прым.* З нашага краю. *То ны наська баба, я ейі ны знаю.*

НАТО□МЫСЦЬ, *прысл.* Узамен. *Я тобі натомыць клубнікы дам.*

НАТОПЫ□РЫТЫСЯ, *зак., іран.* Надзьмуцца, напружыцца. *Чого натопырылася? Нычого ны говорыш.*

НАТОРКНУ□ТЫСЯ *на каго, зак.* Сутыкнуцца з кім-н. *Чуть в сінёх ны наторкся на ейі.*

НАТРІ□СКАТЫСЬ, *зак., груб.* Наесціся ўдосталь. *Так натріскалась, шо і охота полыжеты.*

НАТРУ□ТЫТЫ *каго, зак., груб.* Прагнаць каго-н. *Я б на ейі місцы давно натрутыла ёго.*

НАХВАТЫ□ТЫСЯ, *зак.* Нечакана, знянацку з'явіцца, прыйсці. *Маруся нахватылася, як она шукала шось за образа□мы.*

НАХЛЫСТА□ТЫСЯ, *зак., груб., асудж.* Напіцца спіртнога. *Тыко пойдэ в Радыш робыты, всігды нахлышчыця.*

НАХО□ДЫТЫСЯ, *незак.* Знаходзіцца. *Як находывся чоловік, трэба було іты замуж.*

НАЧО□ВГАТЫСЯ, *зак.* Нахадзіцца. *Повір, за дэнь так начовгаесьця, шо вжэ нычого ны хочыця.*

НАЮ□СЬКОВАТЫ, *незак., неадабр.* Падгаворваць на што-н. *Тыко любыш наюськоваты.*

НУ□ДЫТЫ, *незак., неадабр.* Надакучаць пустымі размовамі. *Зайдэш, а она нудыть: “Дэ я до смэрты дожыву”.*

НУТРО□, *н.* Нутро, сярэдзіна. *Шэ баба будэ жыты. Нутро у ейі здоровэ.*

НЫВСПА□ТЫСЯ, *зак.* Не праспаць. *Алэ ны вшыця ныколы. Сігды в шэсьць подымэ.*

НЫБОРА□КА, *аг.* Небарака; няшчасны чалавек, які выклікае спачуванне, жаль і спагаду. *То такыйі выборакы. Жывуть одним днём.*

НЫ□БЫ, *часц.* Нібы, быццам. *Ныбы всё, можна вжэ й сісты, роспрагчыся.*

НЫГО□ДА, *ж.* Непагадзь. *Каждый дэнь ныгода, так розгнылося.*

НЫДВІЖІ□МЫЙ, *прым.* Нерухомы. *Лыжыть ныдвіжіма, з місця ны тэ□ныш.*

НЫДОЙІ□ДНЫЙ, *прым.* Да якога цяжка даехаць. *Радэш – вэльмы ныдойідное сыло.*

НЫДОТЁ□ПА, *м., неадабр.* Абыякі, дрэнны сабака. *Хыба то собака! Ныдотёпа! Ныгодный!*

НЫДОХІ□ДНЫЙ, НЫДОХОДНЫ□Й, *прым.* Той, куды не ходзяць або да якога цяжка дайсці. *Тая комната ныдохідна. Там ныхто ны ходыть, можна й ны мыты; То самэ ныдоходное сыло, Хмэлышча.*

НЫЗА□ТЫСЯ, *незак.* Круціцца, вярцецца на адным месцы. *Хыба то тыпэр танцы! Ны танцюють, а ныжуця.*

НЫЗВЫДЁ□НЫЙ, *прым.* Злы на ўсіх. *То баба нызвыдэна, ны добра.*

НЫ ЗЛЫ□СЫТЫСЯ, *зак., груб.* Нічога не стацца з кім-н. *Як і пішком зайдэм, то ны злысымся.*

НЫКУДЫ□, *присл.* Зусім, нікуды. *Той Міша ныкуды ныгодный чоловік.*

НЫОДНОСЛО□ВНЫЙ, *прым.* Які пра адно і тое ж па-рознаму гаворыць. *Чого ты, Андрію, такый ныоднословный?*

НЫРЫ□ЗЬМАННЫЙ, *прым.* Злы. *Алэ якась нырызьмана, нызвыдэна.*

НЫСЭ□¹, *часц.* Хоць. *Нысэ вжэ Андріючко прыйіхав, то шось будэ.*

НЫСЭ²□, часц. Быццам бы. *Нысэ она ны гыдка, а кавалеры до ейі ны находылыся; Дысь нысэ ішла слідом.*

НЫХОРОШКОВА□ТЫЙ, прым. Непрыгожы. *Валін жыніхыхорошковатый.*

НЫ□ШПОРКА, ж., іран. Рухавая, спраўная жанчына. *То бач добра нышпорка. Ныколы ны посыдыть на місцы.*

НЫШЧЫГІ□ДДЕ, н., зневаж. Слабы, хворы чалавек. *Шэ такому нышчыгіддю про замуж думаты!*

НЫ□ШЧЫЧКОМ, прысл. Ціха. *Сыхоч нышчычком сыды.*

НЭ□ТВА, ж. Што-н. надакучлівае. *Комарів, тэйі нэтвы, стылько, шо ны можна нычого робыты.*

НЭХ, часц. Няхай. *Нэх він ны прыйідэ.*

НЭ□ЧВА, аг., неадабр. Заядлівы чалавек. *Нычым тую нэчву ны насытыш. Всього мало й мало.*

НЮ□НЯТЫ, незак., неадабр. Плакаць. *Дысь сыдыть нюня. І було б за чого!*

О

ОБГОРНУ□ТЫ каго, зак. Ахінуць чым-н. з усіх бакоў; укруціць у што-н. *Обгорны мэнэ, Олёчко, накрыўкою чы курткою.*

ОБГРУ□ЗЛЫЙ, прым. Цяжкі. *Баба стала такая обгрузла, шо з місця ны стронуты; Оны всі сталы з годамы такыйі обгрузлы.*

ОБГЫ□РЧЫТЫ што, зак. Абарваць лісце на чым-н. *Взяла так обгырчыла цвытка.*

ОБДУ□МАТЫСЯ, зак. Перадумаць, абдумацца. *Обдумався і ны пойіхав в Пішч.*

ОБЛЭ□ЖЫНА, ж. Абляжалае месца на целе. *Облэжына тая так болыть.*

О□БМАЛЬ, прысл. Замала. *Вжэ у нас бінтыў обмаль. Трэба зноў купляты.*

ОБНЮ□ХАТЫСЯ, зак., груб. Пазнаёміцца. *А дэ ш тыйі молодыйі обнюхалысь?*

О□БОДОМ, прысл. Кругам, вакол каго-н. *Той кіт цілый ранок ободом ходыть.*

ОБОРВА□ТЫ што, зак. Моцна нацягнуўшы, абцяжарыць, абарваць што-н. *Такая сподныця клу□бы оборвэ.*

ОБСІ□СТЫ, зак., перан. Зрабіцца цяжкім, нерухомым. *Алэ до того обсіла, шо ны дёрнуты.*

ОБСКА□РДЖУВАТЫ, незак. Абвінавачваць каго-н., перадаваць каму-н. дрэнную інфармацыю. *Ты там осторожно з йімы. Оны могут і обскарджуваты; Я ныколы ныкого ны обскарджувала, ныкого ны чыпала.*

ОБХО□ДЫТЫ каму што, незак. Займаць, быць на думцы. *Там обходыть ейі той Толік. Якраз думае она про ёго.*

ОБЫВА□ТЫСЯ, *незак.* Праводзіць час абы-як, займацца бескарыснай справай. *Так там і обываецця. Сякая-такая робота е.*

ОБЫРЭ□СТЫТЫ *каго, зак.* Выручыць чым-н., дапамагчы каму-н. *Ты вжэ думайіш всіх обырэстыи тымы грошыма.*

ОБЫРЭ□СТЫТЫСЯ, *зак.* Адчапіцца ад каго-н., пазбавіцца ад чыіх-н. прыставанняў. *Добрэ, як за трыста тысяч обырэстыця од ёго.*

ОБЫТА□ТЫСЯ, *незак.* Знаходзіцца, жыць. *І дэ она там обытайіця?; Скілько там людэй обытайіця! Тьма-тьмушча!*

ОВОЧЫВІ□ДЬ, *прысл.* Вельмі хутка, на вачах. *Овочывідь растуць котыкы.*

ОД, *прыназ. з Р скл.* Выражае: 1. Аб'ектныя адносіны. *Катя здоровша од Олі.* 2. Часавыя адносіны. *Баба наша од марта сыдыть.*

ОДБРЫ□ТЫ *каго, зак., груб.* Адбрыць; рэзка і прама выгаварыць каму-н. *Хутко она одбрыла того Івана.*

ОДБЫ□ТЫСЯ *ад каго, зак.* Аддаліцца ад каго-н., парваць сувязь з кім-н. *Таня одбылася од ііх, жывэ сама по собі.*

ОДГОДЫ□ТЫСЯ, *зак.* Робячы што-н. добрае, аддзякаваць за паслугу. *Як-то за тое копанне одгодытыся?*

ОДГРО□ХАТЫ *што, зак.* Пабудаваць што-н. вялікае. *Той доміну батько одгрохаў!*

ОДЗВО□ЛЫТЫ *каго, зак.* Вызваліць каго-н. *Шоб вжэ мэнэ одзволылы од того лагера.*

ОДЗЕ□ЧОНЫЙ, *дзеенрым.* Адчынены. *Бле□ха одзечона, то□пкы ны знаты.*

ОДЗЫ□ЧЫТЫ *каму, зак.* Аддзякаваць, зрабіць ласку. *Як-то вам одзычыты за всё добро.*

ОДКЛЫ□НЫТЫ *ад чаго, зак., безасаб.* Перастаць цягнуць да чаго-н., перахацецца. *Дочого раньшэ тягло до тэйі роботы, а зара одклыныло.*

ОДКОЛЫСЫ□ТЫ *на чым, зак.* Аб'ездзіць на чым-н. *Він повсвіта одколысыв на тэйі машыны.*

ОДКРУНУ□ТЫСЯ, *зак.* Адысці ў іншае месца. *Тыко одкрунулася, вжэ куркы ныма.*

ОДЛЫ□ГНУТЫ, *зак.* Растаць, перайсці ў вадкі стан. *Хано тая вода одлыгнэ, потычэ.*

ОДМІ□НЧЫСТЫЙ, *прым.* Адметны, прыгожы. *Як вбырэця, зусім одмінчыстэ люде.*

ОДО□ЛЫТЫ, *зак.* Адолець, асіліць якую-н. справу. *Я ны одолэла за хлывушко□м ополоты.*

ОДСТУ□КАТЫ *што, зак.* Адстукаць, адбыць прызначаны тэрмін. *Такое высілле Павлік одстукав.*

ОДТА□НУТЫ, зак. Растаць, выйсці з замарожанага стану. *Хано одтанэ вода в коло□нцы.*

ОДЧЫХВО□СТЫТЫ каго, зак. Пакараць, выгаварыць каго-н. *Як бы був тут, то так бы одчыхвостыла.*

ОДШЫ□ТЫ каго, зак. Праігнараваць, пазбавіцца каго-н. *Ны звезуйся ты з йім, одшыый, пока ны пізно.*

ОКЛЭ□МАТЫСЯ, зак. Адысці, паправіцца пасля хваробы. *Хано я трохы оклэмаюся, то зроблю.*

ОКОНЫ□ЦЯ, ж. Аканіца. *Хата хороша, с такымы вылыкымы оконыцямы.*

ОКОРЭ□НКЫ, мн. Змецены венік-дзярках. *Зара дам окорэнкамы.*

ОКРУНУ□ТЫСЯ, зак. Вырашыць нязначныя справы. *Тыко шо округуся, схожу пару раз в магазін, вжэ ныма пе□нцыйі.*

ОКУ□ЧЫТЫ каго, зак. Акружыць каго-н. *Так окучылы ёго діты, як свого ріднёго батька любяць.*

ОКЫ□НУТЫ што, зак. Абгарадзіць, абнесці што-н. агароджаю. *Трэба жырді□шкою окынуты город, шоб скотына ны ходыла.*

ОМАТЫРЫ□ТЫ каго, зак. Быць за маці каму-н. *Галя вмырла, а она оматырыла ейі хлопчыка.*

ОНУ□ДА, аг., зневаж. Надакучлівы чалавек. *Шо тобі трэба, онуда ты тая?*

ОПАНОВА□ТЫ, зак. Апановаць, ахапіць, авалодаць поўнасцю (пра настрой, думкі, пачуцці). *Мэнэ опановало такое зло.*

ОПАРУВА□ТЫСЯ, зак. Знайсці пару. *Осталася одна, ны опаровалася.*

ОПАРЫ□ТЫСЯ, зак. Спыніцца, асесці дзе-н. *Як она скрізь йіздыла, ныяк ны опары□лася.*

ОПО□МНІТЫСЯ, зак. Апомніцца, прыйсці ў стан цвярозай развагі. *Встала і ны опомнілася, дэ я.*

ОПОРОСЫ□ТЫСЯ, зак. Апарасіцца. *Свынка ныдавно опоросылася.*

ОПРЕ□ЧУВАТЫ каго, незак. Прыбіраць за кім-н., даглядаць каго-н. *Той я дожылася! Сама сэбэ ны могу опречуваты.*

ОПРЕ□ЧУВАТЫСЯ, незак. Прыбіраць за сабой пасля наведвання прыбіральні. *Шэ оны коля ейі ны ходылы, сама опречувалась.*

ОПУСТЫ□ТЫСЯ, зак., перан. Перастаць рабіць што-н., патрабаваць чаго-н. *Сначала трэбуе, а потом опустыця.*

ОПУ□ШЧОНЫЙ, прым., перан. Недагледжаны, запушчаны. *Моя хата опушчона. Давно ныхто ныякого рымонту ны робыў.*

ОПЫНЕ□ТЫ каго, незак. Спыняць каго-н. *Скілько раз я ёго опынела: “Нашо тобі тыйі ольхы”.*

ОПЫ□НУТЫСЯ, зак. Выканаць усю работу. *Наташа до□сы вжэ всім пороздылела йіду, опы□нулася, усё зробыла.*

ОПЫРЫ□ТЫСЯ, зак. Разжыцца, стаць на ногі. *Хано трохы опырыцца.*
 ОПЭ□РТЫСЯ на каго, зак., перан. Абаперціся, знайсці падтрымку, апору ў кім-н. *Добрэ, шо е на кого опэртыся на ста□ровык.*
 ОСВОБОДЫ□ТЫ што, зак. Вызваліць што-н. *Крычыць, хутчій бы мні освободыты хату, ны надокучеты ныкому.*
 ОСЛОБОДЫ□ТЫ каго, зак. Вызваліць ад клопатаў каго-н. *Вжэ потырпітэ, хутко я вас ослободжу.*
 ОСМО□Л, м. Моцны, вынослівы чалавек. *Мало хто дожывае до девяносто, тыко тыйі осмолы.*
 ОСМЭ□ЛУХ, м. Вельмі чорны чалавек. *Такый осмэлух, чорнызний. Як цыган той.*
 ОСТУДЫ□ТЫ што, зак. Застудзіць што-н. *Ны пы, бо горло остудыш.*
 ОСТЫПЫНЫ□ТЫСЯ, зак. Змяніць ход думак, супакоіцца, паспакайнець. *Хано він остыпыныцца, прыйдэ до хаты; Як ожэныцца, можэ, остыпыныцца.*
 ОСТЫРЫГА□ТЫСЯ, незак. Асцерагацца, баяцца. *Трэба остырыгатыся до чужых в машыну сядаты.*
 ОСЭ□ТЬ, прысл. Даўно. *Осэть він до нас ны прыйіжджее; Осэть тое мнесо тушыцца. Кінь бы зварывся.*
 ОТЛЁ□Т, м., іран. Хуткі, вёрткі чалавек. *То будэ отлёт, а ны дівчына!; То настояшчый отлёт. Вэльмы такы шуэтра дівчынка.*
 ОТУ□РАТЫСЯ, зак. Прыйсці ў сябе, апомніцца. *Отуралася тая тылушка, поняла, шо ныма ейі тёлучкы.*
 ОТЬ, часц. Вось. *Оть як прышлося дожываты вік.*
 ОХМА□РЫТЫСЯ, зак. Вельмі памыліцца. *Охмарылыся мы с тым тылетом.*
 ОХОЛОДЫ□ТЫСЯ, зак. Стаць халодным. *Як тыко хата охолодылася! Позакрывайтэ фортчкы.*
 ОЧЕ□ДЖОНЫЙ, прым. Затлумлены, з нясвежай галавой. *Я як-то всё ровно очеджоный, як-то ны моя голова.*
 ОЧОЛОВІ□ЧЫТЫСЯ, зак. Выйсці замуж. *Вжэ Юля очоловічылася, стала замужнёю.*
 ОЧУНЯ□ТЫ, зак. Ачуняць, паправіцца пасля хваробы. *Був такый хворый, а зара очуняв трохы.*
 ОЧУ□ХАТЫСЯ, зак. Прыйсці ў сябе, ачуняць. *Дай-но я очухаюся трохы, вэльмы втумылася.*

П

П'ЕВЧУ□Р, м. Маленькая рыба. *Наловыв таких п'евчурів малых.*
 ПА□ВА, ж., іран. Паважная жанчына. *То вжэ такая пава. Ідэ, як плывэ.*
 ПАВУТА□, ж., зборн. Павуцінне. *Павута скрізь вісыть.*

ПАГУ□РОК, м. Высокае месца. *На горады тылькі пагурок остався, а всё остальное вымокло.*

ПА□ДАНКА, ж. Груша, якая ўпала. *То грушкы-паданкы, смачныйй вэльмы.*

ПА□ЙКА, ж. Надзел. *Дадуть всігды пайку бураків, мусыш оброблеты.*

ПАК, часц. Дык. *Я пак ны заступаюся за тобою.*

ПА□КОСТЬ, ж. Шкода. *Колыся лён спалыв. Тыко робыв на пакость.*

ПАЛАХТУВА□ТЫ, незак. Гарэць вялікім полымем. *Коло Пішча такыйй огонь палахтував.*

ПАЛІ□НКА, ж. 1. Адна штука печанага хлеба, буханка. *Тыко-но выняла палінку с пэчы.* 2. перан. *Нешта тоўстае. Ногы сталы такыйй палінкы, так попухлы.*

ПАЛУ□ЧЫЙ, прым. Вельмі гарачы. *Як сённе палучэ сонцэ!*

ПАЛУ□ЧЭ, н. Пякучая мазь. *Дэ то мае стойі□ть палучэ?*

ПАЛЫ□ТЫ што, незак., перан. Бяздумна выдаткоўваць грошы на розныя патрэбы. *Тыко давай палыты грошы.*

ПАНУВА□ТЫ, незак. Адчуваецца, быць у наяўнасці. *Там золото до сіх пір пануе.*

ПАРНУ□ТЫ, зак. Моцна лінуць. *Такый дошч парнув.*

ПА□СЫНОК, м. Пасынак; няродны сын для мужа ці жонкі ў сям'і. *Той пасынок такое вычварыв!*

ПАЦЮ□ЦЯ, ж., зневаж. Распешчаная дзяўчына. *Ты, пацюцё, тыко сыдыш в хаты.*

ПІ□КНУТЫ, зак. Сказаць насуперак каму-н. *Дажэ ны пікнув, ны озвався.*

ПІ□РА, мн. Узоры, малюнкi ад марозу. *Піра якийй поодскочувалы од морозу на шыбах.*

ПЛАВ, м. Плаванне. *Всі в плав, лодкы повыворачувало.*

ПЛА□КСЯ, аг., іран. Той, хто часта плача. *Ой, ото плакся. І чым жэ я ейі обідыла?*

ПЛЕ□МАТЫ, незак., неадабр. Гаварыць абы-што. *Шо ты такое племаеш?*

ПЛІ□СНЯВЫЙ, прым. Бляклы, шэры. *Дысь такый пліснявый на выду□.*

ПЛО□СКЫЙ, прым. Роўны. *Тут, дэ помыдоры растуць, такая плоская зымле.*

ПЛЫСКУ□Р, ПЛЫСКУ□РЫК, м. Маленькая рыба. *Такыйй малэнькы рыбкы, плыскурі.*

ПЛЫ□СКА, ж. Грыб лісічка. *Так мныго Антончык плысок набрав.*

ПЛЫ□СНУТЫ чаго, зак. Вельмі мала наліць. *Плысны-но мні чаю.*

ПЛЫ□СО, н. Мокрае месца. *Такое плысо в ванныйй.*

ПО, прыназ. з В, М скл. Выражае: 1. Аб'ектныя адносіны. *Пізно вжэ йіхаты на высілле, хыба тыко іты по лю□дэ; Вжэ по Оно□прыйй*

даўно; *Ны люблю, як по руках мнуть котыв.* 2. Адносіны спосабу дзеяння.
Трэба браты по свэйі ровні, по свойіх годах.

ПОБРУ□ШКАТЫ, зак. Паспрачацца, пасварыцца. *Вжэ вспілы побрушкаты, ны говорать.*

ПОВІ□ТРЫЕ, н. Паветра. *Холоднэ повітрые сённе.*

ПОВЫКЫСА□ТЫ, зак. Згніць, выкіснуць. *Всё повыкысало, будэм быз картошкы.*

ПОВЫ□НЁН, прым. Павінны. *Повынён Андрій вэчором прыйты.*

ПОВЭ□РХА, прысл. Зверху. *Повэрха положы одіяло.*

ПОГОПАЛА□ТЫ, зак. Пабегчы. *Вжэ собака кудысь погопалаў.*

ПОД, прыназ. з В, Т скл. Выражае аб'ектныя адносіны. *Ой то страшно іты под ныж; Ёго ны выпускалы с хаты, под замком був.*

ПОДА□ТЫСЯ, зак. Падацца, накіравацца куды-н. *Пройшов по калідоры той чоловік і подався туды.*

ПО□ДАЎНУ, прысл. Даўно. *Вжэ він подаўну добра ны мае.*

ПОДВІ□РОК, м. Падворак; двор каля хаты. *Так чысто выгрыбла подвірок.*

ПОДВЫРТА□ТЫ каго, незак., безасаб. Вымушаць ванітаваць. *Мэнэ аж подвыртае, такый смрід стойіть.*

ПОДВЫСТЫ□ каго, зак. Падняць каго-н. *Подвыды-но, Пэ□трэ, мэнэ. Такая я слабая.*

ПОДВЫХНУ□ТЫ што, зак. Падвярнуць, пашкодзіць што-н. *От, подвыхнула ногу, ны могу наступыты.*

ПОДГАРА□СКУВАТЫ каго, незак. Дразніць каго-н., нагаворваць на каго-н. *Тылько подгараскуе мэнэ, як ты будэш там робыты.*

ПОДДЁ□РГУВАТЫ каго, незак. Насміхацца, кпіць з каго-н. *Хватыть поддёргуваты старога чоловіка!*

ПОДЖЫГОТІ□ТЫ, зак. Хутка пайсці. *Так хутко Жэня поджыготіла додом.*

ПОДКЫДА□ТЫ¹ што, незак. Даваць дадаткова, падкідаць што-н. *Шэ там баба подкыдае грошы.*

ПОДКЫДА□ТЫ² што, незак. Кідацца як непатрэбным. *Мні ваша одэжа ны трэба. Шэ мое ла□тте будуть подкыдаты.*

ПОДМЫ□ЛЫТЫСЯ, зак. Падлізацца, падлезці да каго-н. *Трэба шэ і вміты подмылытыся.*

ПОДПАСОВА□ТЫ, зак. Падабраць. *Алэ ш падпасовав под тое самэ, якраз на свето прысні□чыло картошку здаваты.*

ПОДПА□СТЫ каму, зак., груб. Надакучыць каму-н. *Як мні тая зыма подпала!*

ПОДРАПАКУВА□ТЫ што, зак. Падрыхліць глебу. *Трэба було подрапакуваты город.*

ПОДСВЫНА□К, м. Падсвінак; парася ва ўзросце ад 4 да 10 месяцаў. *Вжэ настаяшчыйі подсвынакы. Хутко можна будэ быты.*

ПОДСУ□НУТЫ *што, зак.* Падсунуць; непрыкметна падлажыць што-н., даць хабар. *Шоб подарочка подсунув, то було б іначэ.*

ПОДСУ□НУТЫСЯ, *зак.* Наблізіцца да каго-н., увайсці ў давер. *Подсунулся, і поставыла лысньком.*

ПОДСЫЛКУВА□ТЫСЯ, *зак.* Падсілкавацца; пад'еўшы, падмацаваць свае сілы. *Чым-то мні подсылкуватыся?*

ПОДТЫКА□ТЫ, *незак., перан.* Упікаць, выгаворваць за што-н. *На каждыйі ступі подтыкае, шо ты ны полола.*

ПОДТЭ□НУТЫ *каго, зак.* Падняць каго-н. *Хто мэнэ подтэ□нэ, як ты пойдэш?*

ПОДТЯГНУ□ТЫ, *зак., безасаб.* Падсохнуць. *За два дні подтегнэ. Ны будэ тэйі воды.*

ПОДТЯГНУ□ТЫСЬ, *зак., перан.* Ачуняць, паправіцца пасля хваробы. *Можэ шэ я подтягнусь, поправлюсь.*

ПОДХВАТЫ□ТЫ *чаго, зак.* Падхапіць якую-н. хваробу. *Знов Катя подхватила кашлю.*

ПОДХОПЫ□ТЫ *каго, зак.* Знайсці, займець каго-н. *Можэ, Оля якого кавалера подхопыть.*

ПОДЧЕ□С, *прысл.* Часам. *Подчес так тяжело станэ на душі, як про всё роздумаеш.*

ПОЗБЫВА□ТЫ *што, зак.* Збіць вялікую колькасць чаго-н. *Іды-но позбывай бур'яны□ коля хаты.*

ПО□ЙДАТЫСЯ, *незак.* Насіцца з чым-н. *Цільый дэнь пойдаюся з водою.*

ПОКВА□ПЫТЫСЯ *на што, зак.* Спакусіцца чым-н. *То ш то на дэсять доларуў поквапыўся!*

ПОКІ□РНЫЙ, *прым.* Паслухмяны, падатлівы. *Наш Антошка – покірный хлопчык.*

ПОКЛАДА□ТЫ *што, незак.* Аддаваць, траціць што-н. *Она ш там всі сылы покладала.*

ПОКЛАДНЫ□Й, *прым.* Падатлівы, паслухмяны. *Оля хороша дівчына, покладная.*

ПОКОРЕ□ТЫСЯ *каму, незак.* Пакарацца, слухацца каго-н. *Я прыказовала: “Сыхоч покорейся свыкрухы”.*

ПОКУРІ□ТЫ, *зак.* Хутка пайсці. *Вжэ кудысь покуріла Маруська.*

ПО□КУТНІЙ, *прым.* Які знаходзіцца каля покуці, кута ў хаце, дзе віселі абразы і стаяў стол, за які садзілі паважаных гасцей. *В покутне окно пошла, дэ й ділась.*

ПОКЫТЭ□ЛЯТЫ, *зак.* Пайсці хістаючыся. *Вжэ Маруська лэдь покытэляла.*

ПОЛАКО□МЫТЫСЯ *на што, зак.* Паквапіцца на што-н. *То ш то полакомывся на якийсь там дваццять тысяч!*

ПОЛЮВЫ□НА, *ж.* Зямля, не парослая травой. *На полювыны скотына любыть пастыся.*

ПОМА□ЗАТЫ *каго, зак., перан.* Задобрыць; выклікаць у каго-н. прыхільнасць да сябе рознымі паслугамі, падарункамі. *Так оны всіх лічать, як ты йіх ны помажыш.*

ПОНОВЫРЕ□ТЫСЯ, *незак.* Пераходзіць з аднаго месца на другое, не мець сталага прытулку. *Ходжу по чужых хатах, поновыреюся.*

ПОНО□СЫТЫ *каго, незак.* Абгаворваць каго-н. *Тыко поносять мынэ, як збыруцца.*

ПОНОЧО□ТА, *ж.* Цемра. *На дворі такая поночота, шо й ны хочыцца вылазыты.*

ПООКРУ□ЧУВАТЫСЯ, *незак.* Пахадзіць без справы. *Покручувалася і пойіхала додом. Я в Тані в хаты ньякого руху ны маю.*

ПОПОДБЫРА□ТЫ *што, зак.* Пазабіраць што-н. *Він всё полэ поподбырав собі.*

ПОПОМАЦЮВА□ТЫСЯ, *зак.* Папашукаць месца, дзе можна ступіць нагою. *Такый був хлопчык, шо попомацюеця, пока ступыть.*

ПОПРА□ВЫТЫСЯ, *зак.* 1. Паправіцца, ачуняць, аднавіць свае сілы, здароўе. *Якая була хвора! А поправылася, встала на ногы.* 2. Папаўнец. *Ты так поправылася после родув.*

ПОПРЫЛЮ□ДНЯТЫ, *зак.* Стаць прыемным, ветлівым. *Раньшэ був якийся вовкова□тый, а зара попрылюдняв.*

ПОПУСТЫ□ТЫ *што, зак.* Папусціць, уступіць, адмовіцца ад чаго-н. *Я тобі ны попушчу квартіру.*

ПОПЫ□ЛЫТЫ *што, зак.* Выканаць якую-н. работу. *Всё попы□лю, пороблю по хозяйству і йіду на работу.*

ПОПЫ□ЛЫТЫСЯ, *зак.* Усё парабіць па гаспадарцы. *Пока попы□лыся, всё поробыш, то й спаты ныма колы.*

ПОПЫРА□ТЫСЯ, *незак.* Выяўляць намер. *Він шэ пасле Ко□ляд попырався зрізаты тыйі ольхы.*

ПОПЫРЭ□ЧКЫ, *мн.* Фіранкі. *Повтюж-но, Танько, попырэчкы.*

ПОРА□ДЛЫВЫЙ, *прым.* Гаварлівы. *То порадлыва баба, любыть поговорыты.*

ПОРАДУ□Н, *м.* Чалавек, які любіць пагаварыць. *Сёмочка буў такый порадун!*

ПОРА□ЙТЫ *каля каго, незак.* Выконваць работу па гаспадарцы. *Маты порайіть коля свыный.*

ПОРОСЛЕ□, *ж.* Месца, вольнае ад зарасніку. *Тыйі лісічкы любяты росты по порослі.*

ПОРОСПЛЭ□МЫНЮВАТЫСЬ, зак. Размножыцца. *Ой, то курэ поросплэмынювалысь у ей!*

ПОРТЕ□НКА, ж. Лёгкая хустка з бавоўны, ільну. *Сонцэ такое палучэ, наложы портенку на голову.*

ПОРУ□БА, ж. Руб, востры верх на пасудзіне. *Порубы гострыйі, ны можна всэ□дыты.*

ПОРУ□ШЫТЫСЯ, зак. Скрануць з месца які-н. орган. *Я порушылася, то в мэнэ так жывіт болів.*

ПОСИ□СТЫ, зак. Быць выкарыстаным. *Там всі грошы мойі пасілы.*

ПОСТА□ВЫТЫ што, зак. Пабудаваць што-н. *Андрій хутко підэ од нас. Свою поставыв хату; А сын взев оддылывся, свою хату поставыв.*

ПОСТА□ВЫТЫСЯ, зак. Пабудавацца. *Потом Мыкыта в нашым сылі поставывся.*

ПОСУ□ДЫТЫ, зак., безасаб. Атрымацца. *Ны посудыло тымы грошыма вкрадэнымы пользоватыся.*

ПОТИ□ШНЫЙ, прым. Пацешны, смешны. *Такая потішная дівчынка, тая Насця.*

ПОТРО□ШКУ, прысл. Патроху. *Шэ баба потрошку сама поднымаецця, сыбэ опре□чуе.*

ПОТЫ□СНУТЫСЯ, зак. Паехаць. *Вжэ й ты хутко потысныся в Брэсць.*

ПОТЫХА□ТЫ, незак. Патыхаць, слаба дзьмуць, веяць. *Вітёр потыхае з Осовы□х.*

ПОТЯГА□ТЫ, незак., безасаб. Слаба дзьмуць. *Сённе вжэ потягае. Ны душно стало.*

ПОХМЫЛЫ□ТЫСЯ, зак. Пахмяліцца; выпіць спіртнога на другі дзень пасля моцнай выпіўкі. *Лёнька вжэ всіў похмылытыся.*

ПОХОДНЕ□, аг., неадабр. Чалавек, які ніколі не бывае дома. *Тая Валя ныколы ны сыділа дома. Настояшча походне.*

ПОХРАСТИ□ТЫ, зак., іран. Хутка паехаць. *Чогось сённе в Молорыту похрастіла.*

ПОХЫЛЫ□ТЫ на што, зак., безасаб. Пацягнуць на што-н. *Хано вжэ похылыть на быду.*

ПА□ШЧОКЫ, мн. Сківіцы. *Як у мэнэ, ны вам кажучы, пашчокы болей.*

ПРА□ВЫЙ, прым. Нязгорблены. *Старый, а шэ такой правый чоловік.*

ПРА□ЖЫТЫ чаго, незак., безасаб. Мучыць (пра смагу). *Так пражыть воды. Подай-но кружку.*

ПРАЦЮВЫ□ТЫЙ, прым. Працавіты. *Ваи батько був працювытый чоловік.*

ПРЕ□ТАТЫ, незак. Прыбіраць пасля каго-н., наводзіць парадак. *То оны посла ей преталы.*

ПРІ□ТЫ, *незак.* Доўга ці часта сядзець, знаходзіцца дзе-н. *Я тыко прію в хаты.*

ПРОБЫ□ТЫ¹ *што, зак.* Прабіць, пракласці што-н. *Такая гушчырэ□вына. Трэба якое стэжку пробыты.*

ПРОБЫ□ТЫ² *што, зак., безасаб.* Спыніць што-н. *Проб'е в тры часа сонь, і ны могу спаты.*

ПРОВЫСЫЛ□ТЫ, *зак.* Перабыць вяселле, пагуляць адведзены час. *Зара провысыле□ть! Пруйдэ тая руйна□цыя.*

ПРОГЛЯДА□ТЫ *каго, незак.* Аглядаць, акідваць позіркам, разглядаць з усіх бакоў. *На высыллі всіх проглядають бабы.*

ПРОКА□ЗЫЯ, *ж.* Хвароба. *Якаясь проказыя вчытылась до мэнэ.*

ПРОЛЭ□ЖЫНА, *ж.* Пролэжань ад доўгага і нерухомага ляжання. *У мэнэ на боку вылыка пролэжына.*

ПРОМО□ЧУВАТЫ, *незак.* Мачыць час ад часу; прамочваць. *Добрэ, шо дошчык промочуе.*

ПРОО□РА, *ж.* Перааранае месца ў лесе ці каля лесу. *Там, за проорою, був колысь хороший ягоды□к.*

ПРОРВА□ТЫ, *зак., безасаб.* Пачаць моцна кашляць. *Вжэ прорвало кашлём.*

ПРОРОСЫ□ТЫ *каго, зак.* Даць папіць. *Трохы проросылы, ажні□ лэгчэ стало.*

ПРОРОСЫ□ТЫСЯ, *зак.* Папіць. *Хай проросыцяя трохы баба.*

ПРОСТЕ□ЦКЫЙ, *прым.* Просты, бясхітрасны. *Такой прстецкый хлопэць, хоть і гороцкый.*

ПРОСТО□ЁНЫЙ, *прым.* Які доўга стаяў. *Ны йіж, той суп ужэ простоёный.*

ПРО□ТІ, *прыназ. з Р скл.* Выражае параўнальныя адносіны. *Катя проті тэбэ намного справні□ша.*

ПРОТРУ□ХАТЫСЯ, *зак.* Прайсціся. *Іды-но протрухайся на двір.*

ПРОТЫ□ВЛЫВЫЙ, *прым.* Які сурочыць каго-н. *То баба протывлыва.*

ПРОТЫ□ВЫТЫСЯ, *незак.* Паддавацца чарам. *Шны□льку в собі носы, ны так будэш протывытыся.*

ПРОТЯНУ□ТЫ, *зак.* Працягнуць, пражыць некаторы час. *Хто ейі знае, скілько она протенэ.*

ПРОФУ□КАТЫ *што, зак.* Патраціць што-н. *Профукала почти міліон на тэму базары.*

ПРОХУ□РА, *аг., неадабр.* Спрытны, вёрткі чалавек. *То добра прохура! Скрізь она пэрша.*

ПРОЧВЭ□РА, *аг., неадабр.* Шкоднік. *То Таня, тая прочвэра, обманула мэнэ.*

ПРОЧЕ□ТЫСЯ, зак. Прачнуцца. Як прочала□ся в тры часа, так і ны заснула.

ПРУЖЫНО□ВЫЙ, прым. Рухавы, спрытны. Алэ й ба□бчынка! Скілічко ейі, а якая пружынова.

ПРОЯСНЫ□ТЫСЯ, зак. Праясніцца, выпагадзіцца. Як проясныцца, то піду картошку копаты.

ПРУЖЫНЫ□ТЫ, незак. Напружвацца, хвалявацца, нервавацца. Често і у нас пружыны□ла, доводыла до сваркы.

ПРУЙДА□, аг., неадабр. Чалавек, які шмат дзе працаваў. То такая пруйда, шо пруйда! Дэ він тылько ны робыв.

ПРУ□ЧАТЫСЯ, незак. Напружвацца, выконваць цяжкую работу. Сама ны пручайся, я помогу; Она тежка. Шоб поднеты, трэба добрэ пручатыся.

ПРЫБЫ□ТЫСЯ, зак. Прыбіцца, пайсці ў прымы. А Алёша прыбывся до якэйісь з дытмы.

ПРЫГАВА□РУВАТЫ, незак. Прыгаворваць; гаварыць, суправаджаючы якое-н. дзеянне. Баба всё прыгаваруе, шо мыска тая плохая.

ПРЫГО□ЦЯТЫ, зак. Прыйсці. Вжэ Верка прыгоцяла з магазіна.

ПРЫГУ□ННЫК, м. Месца каля хлява, іншых гаспадарчых пабудоў. А на прыгунныку шо там робыцца!

ПРЫДА□ТЫСЯ, зак. Падысці, прыдацца, аказацца патрэбным. Вжэ Каті моя куртка прыдалася.

ПРЫДБА□ТЫ што, зак. 1. Прыдбаць, набыць, займець што-н. То ш хочыцца каждому шось прыдбаты. 2. Нажыць з кім-н. Прыбдала з йім двое дытый.

ПРЫДВЫ□ГАТЫ, зак. Прыйсці. Зара маты прыдвы□жэ з зыло□м.

ПРЫЕ□ТЫ каму, незак. Дбаць пра каго-н. Тыко прыеюць собі; То дурная була, прыела чужым.

ПРЫЖЫНЫ□ТЫСЯ, зак. Ажаніцца. А Вася дэсь в Ляховце□х прыжынывся.

ПРЫЗБЫРА□ТЫ што, зак. Сабраць што-н. Трэба прызбыраты грошы, бо потом многа чого мусым купляты.

ПРЫЙІ□СТЫСЯ каму, зак. Прыесціся ад частага ўжывання, аднастайнасці. Мні вжэ той боршч з буракамы прыйівся.

ПРЫКЛЁ□П, ПРЫКЛІ□П, м. Прыклёп; адзін выгляд, форма. То тыко прыкліп, шоб ны йіхаты.

ПРЫКЛЫПА□ТЫ, зак. Прыйсці. То ш то трэба було пішком прыкльпаты с Ко□брыня.

ПРЫКО□НАТЫ, зак. Зразумець, заўважыць што-н. Я вжэ прыконала, шо она на све□то будэ шось просыты.

ПРЫКО□НЧЫТЫ каго, зак. Прыкончыць, дабіць каго-н. канчаткова. Чуть ны прыкончыў того хлопця. Такый злюшчый.

ПРЫЛА□ВОК, м. Прылавак; асобы стол у магазіне, які служыць для продажу з яго тавараў, прадуктаў. *А шо ш то за діло, шо він по-за прылаваком ходыць.*

ПРЫЛЭ□НУТЫ, зак. Прыехаць, прыйсці. *Хутко внуку прылэнуть. Будэ вжэ роботы.*

ПРЫЛЮ□ДНЫЙ, прым. Ветлівы, прыемны. *Такая прылюдна бабочка, прыятна.*

ПРЫМА□ЗАТЫСЯ, зак. Падласціцца да каго-н. з карыслівымі мэтамі; прымазацца. *Она вміе прымазатыся до бабы.*

ПРЫМЫ□ЛЫТЫСЯ, зак. Прымазацца да каго-н, увайсці ў давер. *Трэба якое прымылытыся, шоб она дала квокту□ху.*

ПРЫНУ□ДЫТЫСЯ, зак. Прымусіць сябе выконваць непрыемную працу. *Прынудыся і быры якый е егоды.*

ПРЫПАДА□ТЫ да каго, незак. Увесь час быць каля каго-н., дагаджаць каму-н. *Так прыпадае до того дытетка.*

ПРЫПАНА□САТЫСЯ, зак. Захацецца. *Шо прыпанасыця, тое і робыць.*

ПРЫПАРЫ□ТЫСЯ, зак. Спыніцца. *Ныма егод, ныма дэ прыпарытыся.*

ПРЫПА□СУВАТЫ каго, незак. Папасвіць дадаткова. *Нам трэба будэ прыпасуваты тёлочку.*

ПРЫПАСУВА□ТЫ каму, зак., безасаб. Захацецца. *Якраз сённе прыпасувало тобі йіхаты.*

ПРЫПЛЕ□ШЧОНЫЙ, прым. Нявостры, прыплюснуты. *Ныс у матыра буў прыплешчоный.*

ПРЫПЛО□ШЧЫТЫСЯ, зак. Прыціснуцца. *А собака злякаўся, прыплошчыўся до плота.*

ПРЫПРАНУ□ТЫ¹ каго, зак. Памыць каго-н., апрануць у чыстую вопратку. *Трэба, бабо, вас трохы прыпрануты, помыты.*

ПРЫПРАНУ□ТЫ² што, зак. Схаваць, пакласці ў іншае месца. *Она возмэ прыпранэ той сахар; Прыпраны-но грошы, шоб оны ны пырыкыдалыся.*

ПРЫРОВНЕ□ТЫ з кім, зак. Параўнаць з кім-н. *Хыба Саму прыровнейіш с кымся. Богатый чоловік.*

ПРЫРО□ДНЫЙ, прым. Карэнны. *Прыродных людэй вэльмы мало осталось в сылі.*

ПРЫСА□ТКОВАТЫЙ, прым. Прысадзісты; невысокага росту, але шыракаплечы, моцнага складу. *Батько буў у йіх такый прысатковатый.*

ПРЫСКА□ЛЮВАТЫ што, незак. Прышчурваць, прыскальваць што-н. *То Оля так прыскалюе око.*

ПРЫСКІБА□ТЫСЯ да каго, зак. Прычапіцца да каго-н. *Дэсь прыскібався до ейі, прычыпывся.*

ПРЫСКЫТА□ТЫСЯ, зак. Прыйсці ці прыехаць адкуль-н. *Ны знаю, скіль она прыскыталася.*

ПРЫСМЫ□КАТЫ, зак. Прыехаць. *Завтра Таня прысмычэ клііты.*

ПРЫСОБА□ЧЫТЫСЬ, зак., груб. Прычапіцца да каго-н. *Батькы ейі ны любяць, шо прысобачылася коля ёго.*

ПРЫСПА□ТЫ¹, зак. 1. Трохі паспаць. *Я думала, шо трохы прысплю.*
2. Прыспаць; выклікаць сон, прымусіць заснуць, лёгшы побач. *Лэдзь Міцьку прыспалы, ньяк ны хотіў.*

ПРЫСПА□ТЫ² з кім, зак. Зацяжарыць ад каго-н. *Она з йім прыспала дыте.*

ПРЫСПИ□ТЫ, зак. Прыспець, наступіць, надысці. *Вжэ і полотце прыспіло.*

ПРЫСТАРА□ТЫСЯ, зак. Прыстарацца; раздабыць што-н., звычайна з цяжкасцямі, намаганнямі. *Шэ прыстараюся морквы на зыму.*

ПРЫСТО□ЙНИЙ, прым. Прыстойны, добры, сумленны. *Захарко прыстойный дідок був.*

ПРЫСТРО□ЙТЫ каго, зак. Уладкаваць на работу, на якое-н. месца. *Наташу наш Коля прыстройів у Брэсці.*

ПРЫСТУ□КНУТЫ каго, зак. Крыху паўплываць. *Ганну прыстукнув параліч.*

ПРЫТВО□РА, аг., неадабр. Прытворшчык; чалавек, які прыкідваецца непрацаздольным. *Эй, прытворо! Ны лыныся робыты.*

ПРЫТЫЛЭ□ПАТЫ, зак. Прыйсці. *Тыко шо прытылэнав од Марусі; Так нізно прытылэнаў с тэйі рыбалкы.*

ПРЫТЫРКА□ТЫСЯ да каго, незак. Дакранацца да каго-н. *А я до ейі і ны прытыркався, як ты хочыш знаты.*

ПРЫТЫСКА□ТЫ каго, незак., перан. Прыціскаць; ствараць суровыя, неспрыяльныя ўмовы для каго-н., абмяжоўваць каго-н. у чым-н. *Вася прытыскае батька с п'янкою.*

ПРЫЧМІ□ЛЁНИЙ, прым. Затлумлены. *Як я там сэбэ чувую?! Хожу прычмілёный.*

ПРЫЧЫКА□НЫТЫТЫСЬ, зак. Прыгожа апрануцца. *Куды ты так прычыканывся, Іванэ?*

ПРЫЧЫТА□ТЫ, незак. Прычытаць; плакаць, прыгаворваючы словы жальбы. *Баба всё прычытае: “Ны хочытэ мэнэ вынысты на двір”.*

ПРЫЧЭ□ПА, аг., неадабр. Той, хто чапляецца. *То вжэ прычэпа такая на всю жызынь.*

ПСЫ□КАТЫ на каго, незак. Гаварыць са злом, незадаволена. *Вік псыкае на мэнэ.*

ПТЫШЫ□ТЫСЯ, незак. Трымаць зло на каго-н. *Такы□ ны одумалася, шэ всё птышы□цца.*

ПУСТОВА□ТЫ, незак. Пуставаць, быць нежылым памяшканнем. *Такая хороша хата пустуе.*

ПУСТЫ□Й, *прим., перан.* Шкодны, свавольны. *Ой-то пустое хлопче□!
Старших б'е.*

ПУ□ТНИЙ, *прим.* Разумны, сур'ёзны. *Якбы він був путній, то туды б ны
пошов.*

ПУЦНА□ТЫЙКЫЙ, *прим., памяни.* Поўненькі. *Такая хорошая дівчынка,
пуцнатыйка.*

ПУЦЭ□НЬКА, *ж.* Поўная жанчына. *Мэниша дочка то хороша, пуцэнька
такая.*

ПХА□ТЫСЯ, *незак.* Ехаць. *Андрій вжэ пхайіця додом.*

ПЫКЕ□ТУВАТЫ *каго, незак.* Сачыць за кім-н. *Алэ ш тыко пыкетуе мэнэ,
дывыця, шо я роблю.*

ПЫРЫБОРШЧЫ□ТЫ, *зак.* Перабраць меру, зрабіць лішняе. *Сённе я
пырыборшчыла. Наварыла стылько кашы, а ныхто й ложку ны очырпнуў.*

ПЫРЫБРА□ТЫ *каго, зак.* Абгаварыць многіх людзей. *Там оны вжэ всіх
пырыбыруць, як собыруця.*

ПЫРЫБЫВА□ТЫСЯ, *незак.* Перабівацца; перажываць нястачу, цяжкасці;
сяк-так жыць. *А тая Верка пырыбываецця сама. Жывэ абы-як.*

ПЫРЫБЫ□ТЫ *што, зак.* Перашкодзіць каму-н. ажыцявіць, здзейсніць
што-н. *Я тобі тылько пырыбыла роботу.*

ПЫРЫБЭ□НДЮВАТЫ *чым, незак.* Быць пераборлівым. *Вечно
пырыбэндюе йідою, ны йісць тое, шчо всі йідеть.*

ПЫРЫГО□НА, *ж.* Месца, дзе пераганяюць кароў. *Я знаю, дэ ваш город.
Коло пырыгоны.*

ПЫРЫКЫ□НУТЫ *што, зак.* Перакінуць; даць, перадаць што-н. *Шэ
батькы якыйі грошы пырыкынуть, той добрэ жыты.*

ПЫРЫКЫ□НУТЫСЯ, *зак.* Прылегчы, перадыхнуць. *Зара трохы
пырыкынуся, прылегу.*

ПЫРЫЛОЖЫ□ТЫСЯ, *зак.* Крыху пад'есці. *Я й то стылько ны йім! Дэсь
пырыложыся на дэнь і ходыш; Шо там она йісць, пырыложыця раз в
дэнь.*

ПЫРЫПОВЫ□ТЫ *што, зак.* Нанава забінтаваць, абматаць, абвіць што-н.
Оля прыйдэ пырыповыты ногы.

ПЫРЫПУСТЫ□ТЫ *з чым, зак.* Несвоечасова зрабіць што-н. *Вжэ
пырыпустылы з йідою.*

ПЫРЫСП□ТЫ, *зак.* Апярэдзіць каго-н. *Вася пырыспів, забрав дівку у
Сашы.*

ПЫРЫСТА□РОВЫЦЯ, *ж.* Старая незамужняя дзяўчына. *Вжэ й ты
пырыстаровыця. Так і осталася сама.*

ПЫРЫСТОЕ□ТЫСЯ, *зак.* Перастаяцца; сапсавацца, змяніцца якасна ад
доўгага стаяння. *Сыхоч зрываі той горох, бо хутко пырыстойіця.*

ПЫРЫСЭ□ДЫТЫ *што, зак.* Пераседзець, сапсаваць ад доўгага сядзення.
Хай у нас будэ, тая баба кутка□ ны пырысэдыть.

ПЫРЫЧВАЙГУВА□ТЫ *што, зак., неадабр.* Перарэзаць, парэзаць многае.
Взяла пырычвайгувала всі мойі платті□.

ПЫРЫЧУВА□ТЫ *што, незак.* Перачуваць, даведвацца з чужых размоў.
Можэ, оны сталы пырычуваты, шо людэ кажуть.

ПЫРЭ□ЧЫТЫ *каму, незак.* Пярэчыць каму-н., выказваць нязгоду з кім-н.
Наташа ны пырэчыла. Хай жэныця, на кому хочэ.

ПЫТЭ□ЛА, *аг., зневаж.* Вельмі надакучлівы чалавек. *То бач і пытэла. Так надойіе хлопцю с тым косі□ннем.*

ПЫХЫНУ□ТЫ *каго, зак.* Пхнуць каго-н. *Так мэнэ пыхынув зо всей сылы, чуть і на рабры□ну ны полытіла.*

ПЭ□ЦА, *аг., зневаж.* Распешчаны чалавек. *От тэйі пэцы на дождэсся, шо она в егоды підэ.*

Р

РА□ГНЯВА, *аг., неадабр.* Крыклівы чалавек. *То тая дытеча рагнява!*

РАЖЕ□ТЫ, *незак.* Моцна крычаць. *Чого ты ражыш ?*

РА□ЗОМ, *прысл.* Адразу. *А я ны втрымалася, і разом впала; Прыіхалы з Росіі, і маты разом вмырла.*

РАЛЛЮ□Х, *м.* Надзел поля. *У вас раллюх такый за хлывом.*

РА□ПТОМ, *прысл.* 1. Хутка. *За тыждэнь раптом выкопалы города.*
2. Недзе, прыблізна. *Ну, раптом дваццять мінут орав.*

РЕ□ЖКА, *ж.* 1. Вялікая драўляная пасудзіна. *Лэдь посадым, бало, із Иванов на режку Дороша.* 2. Перан. Тоўсты, вялікі чалавек. *Такая режка, здорувучый!*

РІ□ДКО, *прэд.* Мокра, вязка. *На городаы так рідко, ногы грузнуть.*

РІ□ДКОСТЬ, *ж.* Рэдкая страва. *Пойіла тэйі рідкосты, боршчу.*

РОЗВЫДНЕ□ТЫ, *незак., безасаб.* Світаць. *Трэба вставаты, вжэ розвяднее.*

РОЗДУБА□РЫТЫ *што, зак.* Знайсці што-н. *Як-то роздубарыты грошы на той діван.*

РОЗЛІ□ТЫСЯ, *зак., перан.* Растаўсець. *Ой то Маруся так розлылася. Такая товста баба.*

РОЗНО□СЫТЫ *што, незак.* Разносіць, неразумна траціць што-н. *Чого ты підэши на тое высілле грошы розносыты.*

РОЗНЫ□ГРЫТЫ, РОЗНЫ□ХРЫТЫ *што, зак.* 1. Разламаць на дробныя кавалкі што-н. *Взялы розныгрылы хліб. Хыба так можна йісты?!*
2. Раскідаць што-н. *Взялы вітэ розныхрылы того стошка.*

РОЗНЫСТЫ¹□ *што, зак., перан.* Перадаць чужым людзям што-н. *Вжэ рознысэ, шо Нюрка плохая.*

РОЗНЫСТЫ□² каго, зак., безасаб., перан. Распаўнець. Галю так рознысло после родов.

РОЙІ□ТЫ, незак. Раіцца, збірацца роєм. Як там мухы роеть.

РОСКІДНЫ□Й, прым. Раскідлівы, неашчадны, неэканомны. Там вітэ роскідныйй! Вынограду ныколы ны дады.

РОСКО□СЫЙ, прым. Раскосы. А очы в Міцькы такыйй роскосы.

РОСКОТО□РХАТЫСЬ, зак. Растрапацца, раскалмаціцца, раскідацца ў беспарадку. Іды-но прычышысь. Роскаторхалась як нывідь хто.

РОСКОШЫЛЫ□ТЫСЯ, зак. Раскашэліцца, выкласці на значныя выдаткі. Шоб якую гостыну зробіты, трэба зара роскошылытыся.

РОСКУПЛЕ□ТЫ што, незак. Купляць усё не задумваючыся. Зара ны будэш нычого роскуплеты, бо няма тэйі калы□ткы.

РОСКУСЫ□ТЫ што, зак., перан. Распазнаць, добра ўведаць пра што-н. А він і ны роскусыв нычого, ны догадався, шо я нырывыла стрелкы часов.

РОСЛЕ□ВЫЙ, прым. Высокі ростам. Катька – рослева дівчынка, ровнейіцца із Ганёю.

РОСПЛЫСТЫ□ што, зак., перан. Разнесці плёткі, чуткі, зрабіць вядомым многім. Росплылы по всему сылі, шо до Тані кавалер прыйіжджсев.

РОСТЁ□ГАНЫЙ, прым. Распусны. То була ростёгана дівчына.

РОСТРУ□МАТЫ, зак. Здагадацца. Мусыть, вона нычого ны рострумала, шо лікарство добавляють в йіду.

РОСТРЫПА□ТЫ, зак. Разнесці, зрабіць вядомым многім. Ёму нычого ны кажітэ. Він всё рострэплэ.

РОСХОДЫ□ТЫСЯ каля каго, зак. Раззлавацца, разбушавацца каля каго-н. А чого-то вітэ обідьвы росходылыся коло мэнэ!

РОСЧА□ХНУТЫСЯ, зак. Раз'ехацца (пра ногі). Так слызко коля хаты, чуть ны росчахнулася.

РОСЧУ□ТЫСЯ, зак. Выразна, дакладна пачуць што-н. Вжэ дысь росчувся, вставлее свойі пять капеек.

РОСЧУ□ХАТЫСЬ, зак. Пазбавіцца стану вяласці, санлівасці. Як водка вышла, то росчухався. Кажэ: “Я туды більш ны піду”.

РОСШТУБЭ□РХАТЫ каго, зак. Актывізаваць, прывесці ў рух. Як бы я туда долізла, я бы йіх росштубэрхала.

РОСШЫ□НДАТЫ што, зак. Неразумна патраціць (пра грошы). Пойіхала в Молорыту і росшындала грошы.

РОСЫ□ТЫСЯ, незак. Піць ці есці. А я шэ й ны росылася.

РО□СЯНО, прэд. Росна. На дворі вэльмы росяно.

РОТА□ТЫЙ, прым. З вялікім ротам. Дысь він мні показався такый ротатый.

РО□ШЧА, ж. Рост. Сёе літо добрэ на рошчу.

РУВЧЕ□К, м., перан. Рубец ад раны. *Такый рувчек на нозі остався после операцыі.*

РЫ□ВНЫЙ, прым. Поўны, роўны. *Здорова Оля. Руки ў ейі такыйі рівныйі.*

РЫЗАНЫ□НА, ж. Разьба. *Шоб тыко ны было рызаныны.*

РЫ□ЗЫКА, ж. Размова. *Тобі рызыкы ны трэба маты, ны любыш гаворыты.*

РЫЗЫКА□НТ, м. Чалавек, які вельмі любіць гутарыць. *Максым такый рызыконт був, і Явдоська любыла поговарыты.*

РЫ□ПАТЫСЯ, незак. Рыпацца; намагацца, старацца пайсці куды-н., зрабіць што-н. *Ны рыпайся в такый мороз ныкуды; Хыба в медінстітут можна рыпатыся с такымы оцэнкамы.*

РЫШТУВА□ТЫСЯ, незак. Непакіоцца, не знаходзіць месца. *Сённяя баба цілыі дэнь рыштуецця, ны мае спокою. Дысь жывіт розболівся; Тылушка рыштуецця, бо тыле одкынулы.*

РЫШЫТНЕ□К, м. Стары грыб. *Алэ дысь одны рышытнякы растуць. Ны одного молодого грыбка ны нашла.*

РЭПЭТО□, н., неадабр. Чалавек з гучным голасам. *Ой то голосный! Якоесь рэпэто!*

С

САДОВЫ□НА, ж., зборн. Садавіна. *У вас такая хорошая садовына.*

СА□МЭ, часц. Якраз. Самэ як картошку пырыбыраты, ты будэш робыты.

СВАТУ□Х, м. Сват. *С тэбэ буў бы добрый сватух.*

СВО□ЙІТЫСЯ, незак. Своїцца. *Вжэ Макару□тныкы ны хочуть з вамы свойітыся.*

СВЫНЕ□ТА, мн. Парасяты. *Як бы то мні купыты малэнькыйі свынета.*

СВЫРШЧО□К, м., іран., перан. Малы і худы чалавек. *Такый свыршчок скрізь вспе.*

СВЫТА□ТЫ, незак., безасаб. Світаць. *Вжэ, мусыть, свытае.*

СВЫТЫ□ТЫ што, незак. Свяціць што-н. *Цілу ныч свытылы свічку. Так грыміло!*

СВЯДІ□ТЫ, незак. Сварбець. *Так свядыть тая рана.*

СЁЙ, займ. Гэты. *Сёй місяць вэльмы мокрый.*

СІ□МІНЫСТЫЙ, прым. Рознакаляровы. *Якая хороша тая сіміныста курочка!*

СІ□СТЫ, зак., перан. Сесці, збегчыся, паменшыцца ад вільгаці. *Зусім сів свэдэр посля сціркы.*

СКАРА□ННЕ, н. Кара. *Якоесь скаранне, а ны літо.*

СКАРБУ□НЬКА, ж. Скарбонка. *На тобі дэсят тысяч. Купыш свічкы і в скарбуньку кыныш.*

СКІ□МЛЯ, *аг., неадабр.* Чалавек, які пастаянна скардзіцца на свой лёс. *Татена була добра скімля. Всё прыбыднелася, шо грошы ў йіх няма.*

СКЛАД, *м.* Фізічны выгляд, будова. *Склад на тэму Мішы ныхорошый.*

СКЛЕ□КНУТЫ, *зак., груб.* 1. Загінуць. *Так ныдовго й склекнуты, вмырты.*
2. Згінуць, вымакнуць. *Той город наш всёй склекнуў, вымок.*

СКЛЕП, *м.* Склепянне, халоднае памяшканне. *Я с хаты склена ны буду робыты.*

СКОВА□ТЫ *каго, зак., перан.* Скаваць каго-н., пазбавіць магчымасці актыўна дзейнічаць. *Бач людыну й сковалы. Ныкуды ны можна пойты одь ейі.*

СКРА□ГА, *аг., зневаж.* Надзвычай скупы чалавек, скнара. *То ты такая скрага! Воды холодныйй ны дасць.*

СКРУНУ□ТЫ, *зак.* Хутка з'ездзіць, схадзіць куды-н. *Валя хутко скрунула в Овту□ш.*

СКРУТЫ□ТЫ *што, зак., перан.* Перайначыць што-н., зрабіць па-свойму. *Тыйі комуністы всёй світ скрутылы.*

СКУ□БСТЫСЯ, *незак.* Сварыцца. *Аня з Надёю всё врэмя скубуцца.*

СКУ□ЛНО, *прысл.* Моцна. *Алэ ты й скулно б'еш.*

СКУНО□ЗЫТЫСЯ, *зак.* Скруціцца. *Гэть мій ламінат скуно□зывается.*

СКУ□РАТЫ *каля каго, зак.* Узяць у каго-н. *Так-так, скураеш коля тэбэ шось...*

СКУРО□ЖЫТЫ *каго, зак.* Змяніць да непазнавальнасці каго-н. *Жызьнь як кого скуржыты.*

СКЫ□ГЛЫТЫ, *незак.* Ціха, жаласна плакаць; скуголіць. *Підэм додом. Вжэ Мітя начев скыглыты.*

СКЫ□НУТЫ *што, зак.* Пазбавіцца ад чаго-н. (пра чарадзея). *Она ны будэ хворіты. Скынэ хворобу.*

СЛУ□ПЭНЬ, *м., зневаж.* Чалавек, які стаіць на адным месцы, замінае каму-н. *То слупэнь, стойіть на однэму місцы.*

СЛЭ□ПКО, *м., зневаж.* Надакучлівы чалавек. *Той слэпко зайдэ і сыдыть у чужых людэй.*

СМА□ЖЫТЫ, *незак., безасаб.* Сушыць (у роце). *От, пыла бы й пыла. Так в роті□ смажыть, сушыть.*

СМАЛОПА□Л, *м., неадабр.* Гарачы чалавек, які заўсёды спяшаецца. *Чого ты кыпыш? Смалопал ты той!*

СМАЛЫ□ТЫ, *незак., перан.* Моцна піць спіртное. *Той Коля смалыть на сы□нё.*

СМІ□ЛЬНЫЙ, *прым.* Смалісты. *Там хата хороша. Зроблёна со смільного дэрэва.*

СМІ□ТЫ, *незак.* Смець, адважвацца на што-н. *Я ны смію у Наташы просыты.*

СНАБЖЫ□ТЫ чым, зак. Забяспечыць чым-н. *А шо йім жыты! Маты всім снабжыла.*

СНІ□ДАТЫ, незак. Снедаць. *Вжэ баба снідае.*

СО□ВАЛО, н., неадабр. Чалавек, які ходзіць без мэты, не займаецца сур'ёзнай справай. *Тое совало знов опоздало.*

СОВЛАДА□ТЫ кім, зак. Саўладаць; адолець, асіліць каго-н. *Я ёю ны совладаю.*

СОЛО□ДКЫЙ, прым., перан. Самы лепшы, блізкі каму-н. *Оны солодкы Ніны булы всігды.*

СОЛОПОВА□ТЫЙ, прым. Не зусім разумны. *Той Сцёпка у йіх такый солоповатый.*

СОЛЫГА□ТЫ, незак. Вельмі хацець чаго-н. *Другы шэ грошы возьмутъ за картошку, а мы будэм солыгаты.*

СПА□РЫТЫ што, зак. Зварыць што-н. *От молодец Варвара! Шэ сама собі спарытъ.*

СПІД, м. Сподняе. *Под спід наложы свэдра.*

СПЛЕ□ШЧЫТЫ што, зак. Прыбіць да зямлі што-н. *Всі помыдоры сплешчыв той лівэнь.*

СПОГАНЕ□ТЫ што, незак. Помсціць за крыўду, прычыненае зло. *Алэ шэ до сіх пір споганее зло.*

СПОНУТРОВА□ТЫ, зак. Адчуць, здагадацца пра што-н. *Тылушка спонутрвала, шо то чужое тыле.*

СПО□РТАТЫ што, зак. Звязаць што-н. *Бало, седу да шось і спортаю.*

СПОТКА□ТЫ, зак. Напаткаць каго-н. *Горэ мойі ногы споткало.*

СПРА□ВЫТЫ чаго, зак. Справіць, набыць, купіць што-н. *Я справыла собі одэжы.*

СПРАГЧЫ□ з кім, зак. Звязаць, злучыць каго-н. *Наташу на повгода спраглы з ёю.*

СПРОМОГЧЫ□ што, зак. Адолець, перамагчы што-н. *Як то всё тое горэ спромогчы; На про□выснах було стьлько роботы, шо ны можна було спромогчы.*

СПРУЖЫНО□ВЫЙ, прым. Моцны, пругкі. *То спружынова баба. Як она на ровыры йідэ!*

СПУ□ЛІТЫ што, зак. Украсці што-н. *Взев спуліў чужую сычкарню.*

СПЫВУ□ХА, ж. Спявачка. *У тій хаты жыла спывуха Варвара.*

СПЫНА□ТЫСЯ, незак. З цяжкасцю даставаць да чаго-н. *Так тежко спынатся клііты.*

СПЫРХА□ТЫ, незак. Крапаць (пра дождж). *Вжэ зноў дошч спырхае.*

СПЭ□РТЫЙ, прым. Цяжкі, спёрты. *Провітруй хату, вэльмы спэртый воздух.*

СПЭ□РТЫСЯ, зак. Падняцца. *І ны поспав за дэнь, спэрся в сім часоў.*

СПЭ□РШУ, *присл.* Напачатку. *Спэрушу просыла йісты і пыты, а зара як заці□пыло.*

ССЕ□КНУТЫ, *зак., безасаб.* Сысці, уступіць. *Сыб чытыры дні ны пошло, то б ссекло на городы.*

СТАЙІ□, *мн., перан.* Доўгія і вялікія надзелы. *Такыйі стайі, шо конце ны выдно.*

СТАРОДРЭ□ВЫЦЯ, *ж.* Старадрэвіна. *То хата, якая вічно будэ стоець. Якое там дэрыво, стародрэвыця са смолою.*

СТАРЫЁ□НЦЫЙ, *прым.* Вельмі старанны. *Скілько того чоловічка, а шо він зробіць роботы. Такый старыёнцый.*

СТІСНУ□ЛЯ, *ж., неадабр.* Скупая жанчына. *Хотіла собі грошы взеты, стіснуля тая.*

СТО□ЙМА, *присл.* У вертыкальным становішчы. *Хай там лыжыць стойма.*

СТОЛБЫНЁ□ЧКА, *ж.* Кубачак. *Выпыла ш тыко столбынёчку молока.*

СТОЛОВА□ТЫСЯ, *незак.* Сталавацца, харчавацца, мець стол. *Батько у тій хаты столоваўся.*

СТОЛОЧЫ□ТЫ, *зак.* Стаптаць, павыцягваць што-н. *Так столочылы тылета бурацы.*

СТОРОНЫ□ТЫСЯ *каго, незак.* Стараніцца, абыходзіць бокам. *Як тыко ёго дывчета боеця, стороняця!*

СТРА□ПАТЫ, *незак.* Гатаваць ежу. *Алэ й оны і ўміють страпаты. Всяких выкліпа□суў нарабылы.*

СТРАПУ□ХА, *ж.* Кухарка. *Міша страпух аж с Пішча прывіз.*

СТРА□ТЫТЫСЯ, *зак.* Страціць што-н., зазнаць урон, страты. *Бач і стратылыся людэ над тэю картошкою.*

СТРА□ХАТЫ *каго, незак.* Пужаць каго-н. *Всё страхае мэнэ, шо мні будэ тежко.*

СТРО□НУТЫЙ, *дзеепрым.* Закрануты. *Він так тресся, бо в ёго був нерв стронутый.*

СТРЫБЫНЕ□ТЫЙ, *прым.* Парваны. *Тая сподныця зусім стрыбынета.*

СТРЫБЫНЫ□ТЫСЯ, *незак.* Рвацца ад доўгага нашэння. *Тая старая одэжа вжэ стрыбыныця.*

СТРЫЛЕ□ТЫ, *незак., перан.* Шукаць магчымасць набыць што-н. *Дэ колы ёго хто бачыв коля сена□жнійі е□мкы? Тыко она стрылела, як кормів добуты.*

СТРЫПА□ТЫ *каго, зак.* Моцна змачыць каго-н. *Ны йды, можэ дошч стрыпаты.*

СТУЖІ□ТЫ, *незак.* Ахалоджвацца. *Молоко ныяк ны стужіе.*

СТЫ□□БРЫТЫ *што, зак., груб.* Украсці, схапіць што-н. *Знов курочку вхопыла, стыбрыла ліса.*

СТЫСНУ□ТЫ¹ *што, зак., перан.* Схаваць, прысвоіць што-н. *Я й ны знаю, скілько она тых грошы стыснула.*

СТЫСНУ□ТЫ² *каго, зак., перан.* Прыціснуць каго-н., змучыць. *Грыб до всёго стыснув мэнэ.*

СТЯГА□ТЫСЯ, *незак.* Падымацца. *Дысь ны поспыть, стягаецця такую рань; Мусово рано стягатыся, бо тылушку трэба дойти.*

СУГРУВА□ТЫ *што, незак.* Цягнуць што-н. *Таня сугруе два кошыкы гурків.*

СУКНЕ□НКА, *ж.* Суконная хустка. *То тэпла сукненка.*

СУСМАТЫ□КА, *ж.* Вялікае і тоўстае палена. *Такая сусматыка, шо в у□сце гру□бы ны лізэ.*

СУ□ТКЫ, *мн.* Вузкае месца, праход. *Влізла в тыйі суткы тылушка, і ны знаеш, як выгнаты назад.*

СУТУНІ□ТЫ, *незак., безасаб.* Світаць. *Шэ ны сутуніе.*

СУТЫКА□ТЫСЯ з чым, *незак.* Сутыкацца, мець справу з чым-н. *Я шэ с такым чудом ны сутыкалася.*

СХЫЛЫ□ТЫСЯ, *зак., перан.* Памерці. *Колы-нэбудь і вас ны станэ. Схылытэсь.*

СХЫТРЫ□ТЫ, *зак.* Схітрыць, пайсці на хітрасць. *Бачу, што ты схытрыв. Алэ шо к чыму?*

СЦА□ПАТЫ *каго, зак., груб.* Схапіць, сцапаць каго-н. *Сыхоч ны йды, бо сцапають с тымы буракамы.*

СЦЕ□ГНУТЫЙ, *прым.* Худы на твары. *Дысь такый сцегнутый став.*

СЧЫПЫ□ТЫСЯ з кім, *зак.* 1. Сысціся ў бойцы з кім-н. *Як счыпылыся бытыся, то лэдь розбороныла.* 2. Сысціся жыць з кім-н. *Тая Туро□ха була счыпылася з ёго батьком.*

СЫ ТО, *злуч.* Ці то. *Сы то чулки наложоны, сы то ты боса.*

СЫБ, *злуч.* Калі. *Сыб на скорості□ завызлы, то можэ й ходыла ногамы.*

СЫДІ□ТЫ, *незак.* Знаходзіцца, жыць. *Могы□ла – то дэ сыдыть ваша хрышчо□нка.*

СЫ□ЛНО, *прэд.* Густа. *Ой то еблык у вас сылно!*

СЫНА□ШКА, *м., памяни.* Сыночак. *Шо там сынашка наш робыть?*

СЫПАНУ□ТЫ, *зак.* Сыпануць; паліцца моцна, струменем. *Зара вжэ сыпанэ. Такая хмара вісыть.*

СЫ□РЫТЫ, *незак., безасаб.* Сырэць, станавіцца сырым. *Ужэ начало сырыты в га□зовыйі.*

СЫЧЫ□¹ *што, незак., перан.* Сячы, знішчаць што-н. *Досы вжэ муль сычэ тыйі радюжкы□.*

СЫЧЫ□², *незак.* Сачыць за кім-н. *Тыко сычэ, шо ны так скажэш.*

ТА, злуч. Ды. *Та і маты у йіх худая.*

ТАКСА□МЭ, часц. Таксама. *Я таксамэ ны чую.*

ТАМТО□Й, прым. Мінулы. *Ходыла по егоды тамтого тыжня.*

ТАНЭ□ХВЫТЫСЯ, незак. Танцаваць. *А малая Катіна ужэ танэ□хвыця.*

ТАНЭ□ЧНЫЦЯ, ж. Танцорка. *Варвара була добра танэчныця.*

ТАРАТО□РКА, ж., неадабр. Жанчына, якая гаворыць хутка, скарагаворкай. *На□шо ты ейі расказала? То ш то тараторка.*

ТАРА□ХАЛО, н., зневаж. Чалавек, які многа, несупынна гаворыць, перадае іншым плёткі. *Вжэ тое тарахало ростарахае усім.*

ТАРАХОТУ□ХА, ж., зневаж. Жанчына, якая вельмі хутка гаворыць. *Ты-но, тарахотуха, стыхны.*

ТАРАХТІ□ЛОВКА, ж., зневаж. Жанчына, якая разносіць плёткі, чуткі, пустасловіць. *Тая тарактіловка рознысэ по всему сылі.*

ТЁ□ПНУТЫ каго, зак. Стукнуць каго-н. *Так Катя тё□пнула малую. А тая хоть бы шчо!*

ТЁ□ХАТЫ, незак. Ісці. *Тёхай, Олё, ужэ по хліб.*

ТНІ□ТЫ дзе, незак. Быць, знаходзіцца дзе-н. *Тая Ніна тыко тніе у батьків.*

ТОЛКО□ВЫЙ, прым. Разумны, талковы. *А мні він наравыця: такый толковый хлопэць.*

ТОНКОСЛЁ□ЗЫЙ, прым. Які часта плача без прычыны. *Ой то ты тонкослэза, ны чынай ліш.*

ТО□ПСАЛО, н., зневаж. Чалавек, які пастаянна есць што-н. *Тое топсало цілы дэнь всё йісць.*

ТОСМА□ТЫЙ, прым. Тоўсты, моцны, здаровы. *Такыйі діты в ейі тосматы.*

ТРАВЫ□ЦЯ, ж. Трава. *Хто-то коля нашыйі хаты скосыць травыцю?*

ТРУ□СЫЙ да чаго, прым. Ахвочы да чаго-н. *Оны ны трусы до роботы.*

ТРУ□СЫТЫ каго, незак. Трэсці, трусіць каго-н. *Трусуть мэнэ, за плычыма ходыць холод; Шось мэнэ трусуть. Мусуть, я захворію.*

ТРУ□СЫТЫСЯ, незак. Перажываць, хвалявацца. *Чого ты трусысся, пырыжываеш? Ты стылько ны з'йіла, скілько она.*

ТРЫПА□ТЫСЯ, незак., неадабр. Гаворыць абы-што, бязглуздзіцу. *Ныма чого трыпатыся! Поре за роботу братыся.*

ТРЫПУ□ХА, ж., неадабр. Жанчына, якая любіць пустасловіць, разносіць плёткі, чуткі. *Я ны була трыпухою, ныколы с хаты нычого ны выносыла.*

ТРЭ□ПАЧКА, ж., неадабр. Жанчына, якая гаворыць абы-што, пустасловіць. *То ты й трэпачка! Взяла всім расказала.*

ТУ□ЗАТЫСЯ, незак. Хвалявацца, не ведаць, што рабіць. *Чого вітэ тузайтэся? У нас она того ны требовала, сыділа спокійно.*

ТУМА□К, м., зневаж. Неразумная істота. *Тумаки тыі інкубаторы.*

ТУ□ПАТЫ, *незак.* Памалу хадзіць. *Шэ баба потроху тупае коля хаты.*

ТУРНУ□ТЫ *каго, зак.* Прагнаць, турнуць каго-н. *Вжэ як німцюв нашы турнулы, прыйіхав він до тэшы, прыйшов до нас на пора□ду.*

ТУ□ТАКА, *прысл.* Тут. *Постаў того слойічка тутака, коля мэнэ.*

ТХНУ□ТЫ, *зак.* Дыхнуць, адпачыць. *Ны дае тхнуты с тэю купівлёю.*

ТЫМ, *у знач. прысл.* Таму. *То тым, шо я пойла тэйі кобаскы прыпорчоныйі.*

ТЫРПУГА□, *ж.* Мянташка. *Тырпуга – то дырывлена лопатка, якэю манта□жась косу.*

ТЫРПЫЛЫ□ВЫЙ, *прым.* Цярплівы. *Якая тылько була тырпылыва баба! Скілько гора пырынысла!*

ТЫРТА□ШЫТЫ, *незак., іран.* Есці з вялікім апетытам. *Шэ она всё тырташыть, бо мае апітіт.*

ТЫРТУ□Н, *м.* Дранік. *Прынысы-но мні шэ одного тыртуна, пляцка.*

ТЫРУСЫ□ТЫ, *незак.* Ісці дробнымі кроплямі. *Дошч начев тырусыты.*

ТЫСНУ□ТЫ *што, незак., перан.* Шкадаваць, з цяжкасцю выдаткоўваць на што-н. *Дотого□ тыснэ свойі грошы, ныгдэ ны на шчо ны потратыть.*

ТЫСНУ□ТЫСЯ, *незак., перан.* Шукаць, прабірацца. *Каждый тысныця в тыплішэ місцэ.*

ТЭЛЭ□ПАТЫ, *незак., неадабр.* Хадзіць. *От, нума шо робыты, то взад-пырід тэлэпае.*

ТЭ□НУТЫ *каго, зак.* Падняць каго-н. *Возьмы тэнь ей! Такая як глына стала.*

ТЭ□РПНУТЫ, *незак.* Нямець. *Так дысь рукы тэрпнуть.*

ТЮЛЬ, *м.* Цюль. *Тюль чыстый, хороший.*

ТЮ□ТЬКЫ, *займ.* Столькі. *Я й тютькы ны думала, шо мні так будэ на старосць.*

У

УЛАДКОВА□ТЫ *каго, зак.* Уладкаваць каго-н., дапамагчы паступіць на работу, вучобу. *А дэ оны свого хлопця уладковалы? Куды він поступыў?*

УРВЫ□ТЫЛЬ, *м., неадабр.* Свавольнік. *Вжэ пойіхалы тыйі урвытылі.*

УСТАНОВЫ□ТЫСЯ, *зак.* Устанавіцца, перастаць змяняцца, зрабіцца ўстойлівым. *Хоть бы погода установылася.*

У□СЦЕ, *н.* Вусце; выхадная адтуліна чаго-н. *Такое ускэ усце в грубы.*

УТКНУ□ТЫСЯ, *зак.* Уткнуцца, зарыцца галавой, тварам у што-н. *А Міша вжэ уткнувся як той журавэль, спыть.*

У□ШЛЫЙ, *прым.* Разумны, кемлівы. *Алэ ж ушла тылушычка: знае свою дому.*

Х

ХАРЧІ□, *мн.* Прыпасы ежы. *Як харчі добрыйі, то ны похудійіш.*

ХАТЫ□НА, *ж.* Хата. *Шэ хатыну свою мае, свій куток.*

ХА□ХНУТЫ, *зак.* Ахнуць ад здзіўлення. *Тыко хахнула, як гуркы всі посы□вылы.*

ХВАСТОВА□ТЫЙ, *прым.* Які любіць хваліцца. *То дядько хвастоватый, шо то я.*

ХІД, *м.* Ход. *Э-э-э! Вжэ у ейі плохый хід.*

ХІ□РЫТЫ, *незак.* Ледзь жыць. *Ны жывэ, а хірыть. Тыко сушчыствуе.*

ХЛЁ□СТКЫЙ, *прым.* Вёрткі, хуткі. *Катя – хлётка дівчына.*

ХЛОПЧА□К, *м.* Хлапчук. *Настоящый хлопчек ужэ. Колы вспів выросты.*

ХЛЫ□СНУТЫ *па чым, зак., груб.* Стукнуць па чым-н. *Зара возьму хлысну по ногах!; Він довго ны думаючы хлыснуў по ногах.*

ХОДА□К, *м.* Хадак. *Лэдзь прысунулыся. Отъ якыйі мы ходакы.*

ХОДАКЫ□, *мн.* Ногі. *Шо, ходакы болей?*

ХОДЫ□ТЫСЯ *з кім, незак.* Хадзіць адзін да другога. *А ты ны ходыся с сосідамы?; Оны зара ны ходяця.*

ХО□ЙСА, *ж., іран.* Высокая дзяўчына. *Вжэ й дівчына вылыка. Такая хойса.*

ХРАБА□СТАТЫ *што, незак., груб.* Браць, красці што-н. *Всё подред собі храбастають. Ны найідеця ныколы.*

ХУТНІ□Й, *прысл., выш. ст. пар.* Хутчэй. *Хутній-но нысы мні выдро.*

ХЫБНУ□ТЫСЯ, *зак.* Хістануцца. *Кружка хыбнулася, і вылылося молоко.*

Ц

ЦАХУТІ□ТЫ, *незак.* Ісці суцэльным струменем (пра дождж). *Дошч цахутів цілу ныч.*

ЦВІ□ТНЫЙ, *прым.* Ружовашчокі. *Хороша дівчына, цвітна.*

ЦВЫХ, *м., іран.* Хуткі, спрытны чалавек. *Скрізь добыжыш. Такой цвых!*

ЦЕЙ, *займ.* Гэты. *Вжэ на цяюю ныділю воны ны прыйідутъ.*

ЦЕ□МРА, *аг., неадабр.* Пераборлівы да ежы чалавек. *Такая вжэ цемра, нычого ны хочэ йісты.*

ЦЕ□ПАТЫ *што, незак., перан.* Выцягваць што-н. *Ценае й ценае у мэнэ тыйі грошы.*

ЦІ□ВА, *ж., іран.* Высокая дзяўчына. *Тая Анюта – добра ціва.*

ЦІ□ВАН, *м., іран.* Высокі хлопец. *Такой вжэ ціван і ныгдэ ны робыть.*

ЦІ□ТЫЙ, *займ.* Гэты. *Цітэ платте шэ моя маты пошыла.*

ЦУРА□ТЫСЯ *каго, незак.* Цурацца каго-н. *Я прыказую: “Ны цурайся ёго родні”.*

ЦЫ Ж БЫ, *часц.* Хіба ж бы. *Цы ж бы тая Ганна сама ны могла выйты с хаты?; Цы ж бы я лыжсела, як бы була здорова?*

ЦЫ, злуч. Ці. Сама по собі цы пры ііх жывэ.

ЦЫБАНЫ□СКО, м., зневаж. Чалавек з доўгімі нагамі. *Вэьмы вэьлыкы ногы маеш, такый цыбаныско.*

ЦЫБУЧО□К, м., памянш. Сцябло (маліны). *З цыбучкамы малынкы я вару чай.*

ЦЫВКЫ□, мн., перан. Ногі. *В цывкы вэьмы зымно. Накрый-но мэнэ.*

ЦЫПО□К, м. Перакладзіна, прыступка. *Я ш с того цыпка□ вэрхнёго впала.*

Ч

ЧАВЫ□ТЫ што, незак. Есці (пра кіслыя яблыкі). *Ой, ны чавітэ тыйі еблыка. Жывоты будуть боліты.*

ЧАПКОВА□ТЫ каля каго, незак. Хадзіць каля каго-н. *Чапкують коля ейі, ходять.*

ЧАРОХОТУ□ХА, ж., іран. Жанчына, якая многа гаворыць. *Ох, ты чарохотуха тая! Наговорыла стылько, шо голова ны трымае.*

ЧА□ХНУТЫ чаго, зак. Выпіць чаго-н. *Сам чахнуў бутылку молака.*

ЧВАЛКУВА□ТЫ, незак. Есці з вялікім апетытам. *Чвалкують добрэ діты.*

ЧЕ□ШЧЫНА, ж. Міска. *Вжэ моя чешчына пустая. Забыры ейі.*

ЧМАЛЯ□ТЫ, незак. Ехаць. *Чмаляй в Овту□ш, купы пиона□; Чмаляй-но вжэ в магазін!*

ЧОВПСТЫ□ што, незак., неадабр. Гаварыць недарэчнасці, бязглуздзіцу. *Алэ зарадыла і човпэ тэлько свое; Мовчы, ны човпы того, чого ныма.*

ЧОМ, прысл. Чаму, з якой прычыны. *Чом ты ёго ны встрітыў?; Чом я так мучуся?*

ЧУВАНЫ□, мн. Вялікія боты. *Вжэ тыйі чуваны більш ны накладай.*

ЧУДЫ□ЛО, н., іран. Дзіўны чалавек. *Ты, чудыло, ны прыдумлей нычого.*

ЧУ□НДЫРЫТЫ што, незак. Старанна мыць што-н. *Хватыть чундырыты тую хату. Сённе ш свето.*

ЧУРБА□К, м. 1. Кавалак гнілога дрэва (бярозы, вольхі). *Прыбыры-но того чурбака с подвірка. 2. Перан. Слабы ці хворы чалавек. Чурбак і всё! Нычого я ны варт робыты.*

ЧЫ□КАТЫСЯ з кім, незак. Чыкацца, валаводзіцца, важдацца з кім-н. *Я с тобою чыкатыся ны буду. Будэш як шолкова у мэнэ.*

ЧЫ□КОЛОДКЫ, мн. Суставы. *Дысь так чыколодки болеть.*

ЧЫЛЫНЫ□ТЫ, незак., неадабр. Настойліва прасіць. *Чылыныть і чылыныть: “Купы канфет.”*

ЧЫПЫРЫ□ЦЯ, ж. Вялікая колькасць людзей. *Вжэ идэ чыпырыця. Поўна хата ііх найдэ.*

ЧЫРЫВА□ТЫЙ, прым. З вялікім жыватом. Став мій Йіван такый чырыватый.

ЧЫРЫВІ□Й, м., зневаж. Чалавек з вялікім жыватом. Трэба скыдаты той жыр. Такый чырывіў зробыся.

ЧЫ□РЫЗ, прыназ. з В скл. Выражае прычынныя адносіны. Скілько пожарі□ в чырыз газ.

ЧЫРЭ□ПУХА, ж., зневаж. Жанчына, якая кудысьці лезе, узбіраецца. Куды тая малая чырэпуха лізэ?

Ш

ШАЛАБУ□ДА, ж. Дрэнная пабудова. Якая там хата! Шалабуда! Нора!

ШАЛІНІ□ЎКА, ж. Вялікая тонкая шарсцяная, кашміровая хустка ў кветкі. Тую шалініўку мні подарылы діты.

ШАЛТА□Й, м., зневаж. Несур'ёзны чалавек. Хыба ты когось слухаеш. Шалтай і всё.

ША□РПАТЫСЯ, незак. Шарпацца, з шумам дакранацца да чаго-н. Цілу ныч шарпаўся, ньяк ны міг заснуты.

ШВІ□РНЫЙ, прым. Рухавы, спрытны. Шэ она швірна баба.

ШВО□РЫТЫСЯ, незак. Шворыцца, корпацца. А діткы шворацца, у йіх свойі ігры.

ШЕРО□, н. Шар. Такое шеро у слонэчныкув.

ШЕ□РПАТЫ, незак. Шарпаць, з шумам дакранацца да чаго-н. От ны сыдыть спокойно, всё шерпае і шерпае.

ШКРОБЭ□ЛЬ, ШКРО□БКО, м., іран. Чалавек, які ходзіць узад-уперад без справы, без занятку. Вжэ одэн шкробэль прысунувся; Ныма того малого шкробка.

ШКУРОДЁ□Р, м., неадабр. Скупы чалавек, які здзекуецца з іншых людзей; жывадзёр. Ны будь шкуродёром такым.

ШМАРОВО□З, м., іран. Чалавек, які недзе без патрэбы ходзіць. Дэ тыйі малыі шмаровозы ходять?

ШМО□РГАЛО, н., неадабр. Чалавек, які ходзіць без справы ўзад-уперад. Чого тое шморгало пошло на двір?

ШМО□РГАТЫ каго, незак. Насіць што-н. Шось і мні надойло цілый дэнь тую воду шморгаты.

ШМЫГНУ□ТЫ, зак. Хутка праехаць ці прайсці. Автобус шыгнув по-под носом.

ШОЛОМЫ□ТЫ, незак., безасаб. Гусці. Шоломыть так в голові, гудэ, як у дубравы.

ШО□РТАТЫ што, незак. Вязаць што-н. То Верка шортае такыйі носкы.

ШО□РТАТЫСЯ, незак. Шворыцца, корпацца. А Маруся цілый дэнь коля коловрі□тка шортаецця.

ШПЫНЕ□ТЫ *каго, незак.* Выгаворваць, ушчуваць каго-н. *Як начев того хлопця шпынеты за абы-шчо.*

ШТЫ□РБАТЫ, *незак.* Тыкаць куды-н. *Штырбае в тую дырку, куды собака схавався.*

ШУГА□ТЫ *каго, незак.* Выгаворваць, дакараць каго-н. *Скілько она шугала діда!*

ШУМЭ□ЛЯТЫ, *незак., безасаб.* Гусці. *Чогось-то шумэляе в голові.*

ШУ□ХЛЯ, *ж.* Лапата. *Набыры-но шухлёю картошкы.*

ШЧОКА□ТЫЙ, *прым.* З вялікімі шчокамі. *Обое діты такыйі шчокаты.*

ШЧЫТЫ□ТЫСЯ, *незак.* Скупіцца, не дазваляць сабе траціць грошы. *А ты й сама скупая. Всё шчытыся, нычого собі ны купыш.*

ШЫКУВА□ТЫ *у чым, незак.* Шыкаваць, фарсіць. *Наша Катя шыкуе в новэіі куртцы.*

ШЫ□ЛО, *н., неадабр., перан.* Вёрткі, спрытны чалавек, які ўсюды загляне. *Катя – добрэ шыло.*

ШЫЛЭ□ПАТЫ *што, незак., неадабр.* Гаварыць недарэчнасці, бязглуздзіцу. *Тая Валя шылэпае такое абы-шчо.*

ШЫРЭ□НТНО, *прысл.* Шырокімі крокамі. *Она так ныхорошэ, шырэнтно ходыть.*

ШЭ□ЙГАТЫСЯ, *незак., неадабр.* Круціцца. *Хватыть шэйгатыся, сedyтэ.*

Ы

Ы□МПЫТ, *м.* Непрыемны пах. *Такый ымпыт в хаты.*

Ю

ЮЛО□ЗЫТЫ, *незак.* Круціцца, патрабаваць дапамогі. *Як началы тыйі больныйі юлозыты!*

Я

ЯГЛЫ□ТЫ, *незак.* Скуголіць. *Ой, выключ тое радіво. Хватыть ёму яглыты.*

Я□К-ТО, *часц.* Як. *Як-то раньшэ мы жылы! Як було добрэ!; Як-то я хутко ходыла!*

ЯКЫ□Й-ТО, *часц.* Які. *Якая-то О□чынка була быстра!*

ЯРМА□ЧЫТЫ, *незак.* Цяжка працаваць на каго-н. *Оны всю свою жызьть на тэбэ ярмачылы.*

ЯСНІ□ТЫ, *незак., безасаб.* Яснець, святлець. *С того боку вжэ ясніе. Можэ, выбырыцца погода.*

ФРАЗЕОЛОГІЧНИ СЛОЎНІК

А

АЖ НІ□КУДЫ. Не (пайду). *Шэ піду я тылушку поіты, аж нікуды!*
 АЛБЫ□ РО□ГЫ. Вельмі вялікі. *Картошка вырос альбы рогы.*
 А□ЛЯР ПОДНЕ□ТЫ, *недабр.* Раскрычацца. *І чого аляр поднев?*

Б

БО□КЫ ЛАТА□ТЫ *каму.* Сурова распраўляцца з кім-н., біць каго-н.
Трэба, шоб кажній дэнь бока латалы тобі.
 БУ□ЙДУ СПЛЫСТЫ□. Выдумаць, схлусіць. *То хтось буйду сплів,
 ныправду.*
 БУ□КСЫ ДАТЫ *каго.* Набіць, адлупцаваць каго-н. *Як батько дасць
 буксы, то мусыш прызнатыся.*
 БЫЗ КОНЦЕ□ І БЫЗ МІ□РЫ. Пастаянна, увесь час. *Ходыш і ходыш быз
 конце і быз міры по тэму хозяйству.*
 БЫЗ ТО□ЛКУ. Проста так, без прычыны. *Чого звоныш быз толку?*
 БЫ□ТЫСЯ ЯК РЫБА ОБ ВО□ДУ. Без выніку і плёну намагацца,
 старацца, шукаючы выйсце з бядоты. *Як тыко ейі тежко, б'ецця як рыба
 об воду.*
 БЭЗ КО□НЦЯ. Вельмі, надзвычай. *Шо оны хочуть од тэйі людыны! Бэз
 конца робоча.*

В

В БІ□ЖКЫ. Вельмі хутка. *Лэдь догнала тую Катю. Бігла в біжкы.*
 В БУ□РУ. Невядома куды. *Ідуть в буру тыйі тылета.*
 В ГО□РЛО ЗАКЫДА□ТЫ. Піць спіртное. *Хай помэнішэ в горло закыдае.*
 В ГРОБ ВГАНЕ□ТЫ *каго.* Даводзіць да смерці каго-н. *Тое стіранне
 зымою в гроб вганее.*
 В ЗАХЛЁ□БЫ. Вельмі моцна. *Як я смыелася зь ёго, просто в захлёбы.*

В НЫС ВТКНУ□ТЫ каму. Пакласці вельмі блізка. *Вам тыко всё настрой, в ныс вткны.*

В ОДНЭ□. Аднолькава. *Трэба гаворыты в однэ. А то одэн однэ, а другый другэ.*

В ПЛЭ□МЫТЫ. Невядома куды. *Індюкы нашы в плэмыты пошлы.*

В ПРІЧ. Вельмі далёка, невядома куды. *В пріч піду од вас, як довыдэтэ.*

В РОТІ□ НЫ МА□ТЫ. Не есці, быць галодным. *Шэ й я нычого в роті ны мала!*

В РУКАВЫ□ЦЯХ ТРЫМА□ТЫ каго. Падпарадкаваць сваёй волі, не даваць каму-н. свабоды ў дзеяннях, учынках і пад. *Я знаю, шчо баба йіх будэ в рукавыцях трыматы.*

В РЫЗО□Н НЫ БРАТЫ чаго. Не звяртаць увагі на што-н. *А він того, шчо я кажу, і в рызон ны бырэ.*

В СО□ВЫСТЫ ОЧЫЙ ПОЗЫ□ЧЫТЫ. Траціць сумленне, сорам, набірацца нахабнасці. *Ны піду до йіх. В совысты очый трэба поэчыты, шоб іты.*

В СПОТЫ□КУ КРУ□ЧОНУ, неадабр. Невядома куды. *Пошлы мойі індюкы в спотыку кручону.*

В ТРУБУ□. Вельмі, надзвычай. *Тыйі половыкы вечно в трубу скручоны.*

В ХОЛОСТУ□Ю. Проста так, без прычыны. *Ты більш в холостую ны топы плыту□.*

ВДЭ□РТЫ ШКО□ДУ, неадабр. Нашкодзіць, натварыць чаго-н. *І колы ты вспіла вдэрти шкоду?*

ВЛІЗТЫ В ДОБРЫ ЛА□ПЫ. Папасці ў поўнае падпарадкаванне да каго-н., зрабіць сваё жыццё несвабодным і бязрадасным. *Хватыть з ейі та хватыть, влізла в добры лапы.*

ВЛІЗЛА В ПЭ□КЛЮ. Апынуцца ў крайне цяжкім становішчы, абцяжарыць сябе вялікім клопамат. *З молодых літ влізла в такое пэкло.*

ВПА□СТЫ ЯК МУХА. Загінуць. *Внав як муха Іван. Так хутко спрану□ло.*

ВПЫЧЫ□СЯ В ПЫЧОНКЫ□, неадабр. Вельмі надакучыць каму-н., стаць прыкрым, нязносным. *Тое добыра□нне на другэ сыло впычэця в пычонкы.*

ВЫЧВАРЕ□ТЫ ЧУДАКІ□В, неадабр. Вырабляць штукі, рабіць што-н. незвычайнае; вытвараць. *Він і сам вычварев нымало чудаків.*

ВЭ□РСТАЛ ЗРОБЫТЫ, неадабр. Разбушавацца, раз'ятрыцца. *Вэрстал зробыла: "Шо ты на мою Іну прыплыла□".*

Г

ГА□РМУТ УСТРОІТЫ. Раскрычацца. *А діты як діты, такый гармут устройілы.*

ГОЛОВО□Ю ХОДЫТЫ, іран. Вельмі сваволіць, дурэць; рабіць, што захочацца. *Ёму у вас роздолле, головою ходыть.*

ГО□ЛОВУ ВСАДЫТЫ куды. Пастаянна чытаць што-н. *Вечно голову всадыть в тыйй дідіктівы.*

ГО□ЛОВУ ЗНЫСТЫ□ каму. Сурова расправіцца з кім-н. *Оддай, бо я тобі голову знысу.*

ГОЛО□СНЭ ГО□РЛО ў каго. Нехта вельмі гучна крычыць, спявае і пад. *Ой то голоснэ горло у ейі. Так крычела на мэнэ.*

ГО□РЛО ВЫЛЫКЭ ў каго, асудж. Хто-н. п'янствуе, прапівае ўсё заробленае. *А дэ ж у тэбэ грошы будуць! Горло вылыкэ маеш.*

ГРЫ□ВУ ЗВЫСТЫ□. Высока начасаць валасы. *Вжэ дівку с сэбэ рі□жэ. Звыдэ такую грыву.*

ГУБЫ□ НЫ РОСЦЕ□ПНУТЫ. Нічога не з'есці. *Кого заставлее йісты, а сама й губы ны росцелэ, ідэ голодна.*

Д

ДАТЫ ВО□ЛЫ каму. Дазволіць рабіць што-н., свабодна дзейнічаць. *Нышчасного канфета ны дае собі волю купыты.*

ДАТЫ ГА□ГЫ, груб. Памерці. *Як бы ны зайшоў у хату, то б дала гагы.*

ДАТЫ ДРА□ПА, іран. Уцячы ад каго-н. *Побачыш, шо она втычэ од нас, дасць драпа.*

ДАТЫ ЖА□РУ. Разгарачыцца, раскрычацца. *Она дала жару: “Хыба ж мні так було жыты, як вам”.*

ДАТЫ КО□ЦА каму, жарт. Пакараць каго-н. *Трэба Каті даты коца, шо морожое йісць.*

ДАТЫ О□ХМЫЛОСТА каму, іран. Набіць каго-н. *Ныма кому охмылоста даты.*

ДАТЫ ПЁ□РКЫ, іран. Насварыць, рэзка прабраць каго-н. *Дід всім даў пёркы. Хутко полягалы спаты.*

ДАТЫ РОЗНО□СУ каму. Рэзка прабраць, выгаварыць каго-н. *Шось ны получылось ёму завысты трактор. То Коля дав тогді розносу.*

ДАТЫСЯ ЗНА□ТЫ. Аказаць сваё ўздзеянне на каго-н., стаць адчувальным для каго-н. *Ныбісь тая работа далася знаты на ста□ровык.*

ДВОЕ ЗБО□КУ, іран. Знаходлівы, лоўкі ў сваіх учынках чалавек. *Ны Надя, а двое збоку.*

ДО БЫДЫ□. Вельмі многа. *Ты до быды нарвала того зыла□!*

ДО ЛЫХЭ□ЙІ ДО□ЛЫ. Вельмі многа. *В тэйі домы роботы до лыхэйі долы.*

ДО ПОБЕ□ДЫ. Да канца. *І чаго там надокучеты людём, сыдіты до победы.*

ДО РУЧКЫ (сыдiты, добыты). 1. Да канца, да апошняга. Будэ всякый сыдiты до ручки, мучыты. 2. Да поўнай непригоднасці. Добыв ровыра до ручки.

ДОЙТЫ ДО СВОГО КУСКА ХЛІБА. Пачаць жыць самастойна, зарабляць на сябе. Ты вжэ выучылася, дошла до своего куска хліба.

ДОЛЫЙКЫ ЗАТЫНАТЫ. Плакаць, скардзіцца, жаліцца. Ходім, бо вжэ долыйка затынае.

ДОХВАТЫТЫСЯ ЯК КУМ ДО ДЫТЫНЫ, неадабр. Зрабіць неабачлівы, неабдуманы, неасцярожны ўчынак. Вжэ опыкла руку. Дохватылася як кум до дытыны.

ДУХ ДУХА ПРЭ. Нехта не можа свабодна дыхаць. Алэ й кашэль вчыпыўся – дух духа прэ.

Ё

ЁЛОПА ЛОВЫТЫ, іран. Быць няспрытным, непаваротлівым; прапускаць зручны момант. Чого ты ёлопа ловыш? Хутэнько йідь за ёю.

Ж

ЖАЛЮ НАБРАТЫСЯ. Расхвалявацца, насумавацца. Пiдэш туды і тiлько жалю набырэсся.

ЖЫЙ І НАЖЫЙСЯ каму. Хто-н. живе забяспечана, заможна, бесклапотна. Тым старым жый і нажыйся.

З

З ГОЛОВЫНЫ ЗЛАЗЫТЫ. Доўга і настойліва прасіць у каго-н. Іды просы, молы, з головыны злазь.

З ДВЭРЦЯМЫ. Занадта поўна. Ой, ны наливай з двэрцямы!

З ДНЕ НА ДЭНЬ. Вельмі хутка. Тыпэр з дне на дэнь жды пырымен.

З ДУШІНЫ ЗЛАЗЫТЫ, неадабр. Надакучаць, прыставаць да каго-н. Она з мэіі душіны злазыла с тэю шубою.

З П'ЯТЫ ПАЛЬЦЮВ. З працы сваіх рук, непасрэдна сам, без чыёй-н. дапамогі. Возьмы розжывыся сам с п'яты пальцюв.

З ПРЫВЗАМЫ. Вельмі поўны. Прынысла выдро с прывзамы.

З ПЭЧЫ НА ПРЫПЫК, жарт. Нікуды (не паехаць). Куды він там пойдэ... С пэчы на прыпык.

З РОЗМАХУ. З усёй сілы. Я так з розмаху впала.

З (ЗО) УСЁГО (ВСЁГО) СВІТУ (прыты, йіхаты). Здалёк, з розных накірункаў. Прышлы гандыкы з усёго світу; До того Бузюка людэ зо всёго світу йіхалы.

ЗА РУКАМЫ (отказаты). Адразу. Людэ за рукамы одкажуть.

ЗАЛУПЫ□ТЫ ГУ□БУ, *асудж.* Заганарыцца. *Такая важная, залупыла губу.*

ЗАМА□ЗУВАТЫ ОЧЫ *каму, неадабр.* Знарок уводзіць у зман, падманваць каго-н. *Вітэ мні тыко замазуэтэ очы, шо пенсію завтра прынысуть.*

ЗАПЫРТЫ□ В ГЫ□МЛЫ, *неадабр.* Нечакана, раптам прыйсці ў галаву, уздумацца, захацецца. *Шчо запрэ в гымлы, тое стройіть.*

ЗАТЫКА□ТЫ РОТА *каму., неадабр.* Не даваць гаварыць, выказвацца каму-н. *Шэ ты мні будэш рота затыкаты.*

ЗНЕТЫ ОБУ□ЗУ з каго. Вызваліць ад чаго-н. клопатнага, турботнага; зрабіць чыё-н. жыццё свабодным. *Змы□луйтыся, знымітэ з мэнэ тую обузу, тое варі□нне.*

ЗУ□БЫ ЗАВА□ЛЁВАТЫ, *асудж.* Выяўляць злосць, нянавісць да каго-н., сварыцца з кім-н. *Чого зубы завалюеш, прыдыраешся до всіх?*

ЗУ□БЫ ЛУПЫ□ТЫ, *іран.* Весела смяяцца, рагатаць. *І чого смяецця, зубы лупыть?*

I

І КЛА□ПТЯ (*ныма*). Зусім. *Тэйі получкы ныма і клаптя.*

І О□КОМ НЫ МОРГНУ□ТЫ. Не паказаць ніякай збянтэжанасці, боязі, нічым не выдаць сябе. *Збрэшэ і оком ны моргнэ.*

І СЛЫ□ХУ І ПА□ХУ НЫМА. Нехта бяследна знік. *Шэ ныдавно крутывся под ногамы, а зара і слыху і паху ныма.*

ІСКО□Н ВІ□КУ. Спрадвеку, з даўніх часоў. *Так было іскон віку в нашым сылі.*

ІТЫ В ШТЫКЫ□, *неадабр.* Сварыцца, выяўляць нязгоду з кім-н. *Ныколы ны промовчыть, сразу ідэ в штыкы.*

ІТЫ МЫТЫЛО□М. Вельмі хутка траціцца. *Сіно мытылом ідэ.*

ЙІ□СТЫ НЫ ПРОСЫ□ТЫ, *жарт.* Не абцяжарваць каго-н. сваім існаваннем. *Хай лыжыть той сахар, він йісты ны просыть.*

K

КЛАСТЫ ГОЛО□ВЫ. Гінуць. *Скілько людэй клалы головы на тэйі войні.*

КО□МІКЫ НАВО□ДЫТЫ, *іран.* Вырабляць штукі, рабіць што-н. незвычайнае; вытвараць. *Прышов до нас і давай комікы наводыты.*

КО□НІ ВЫКЫ□ДУВАТЫ, *неадабр.* Рабіць ці гаварыць што-н. недарэчнае, нечаканае. *Прыйдэ п'еный і начнэ коні выкыдуваты.*

КОПТЫ□ТЫ СВИТ, *асудж.* Бязмэтна праводзіць час, не прыносіць карысці. *Тыко возьмы нажыны мэнэ, шоб ны копты в світ.*

КРУТЫТЫ ХВОСТО□М, *асудж.* Хітраваць, ашукваць каго-н. *Крутыши хвостом. Мало тобі свого чоловіка.*

КРЫКОМ КРЫЧЕТЫ. Вельмі моцна крычаць. *Ой то боліло, крыком крычела.*

Л

ЛАПШУ НА УХА ЧЭПЛЯТЫ *каму, неадабр.* Спрытна, хітра ашукваць, падманваць каго-н. *Слухай ты того боўтуна! Уміе лапшу на уха чэпляты.*

ЛІТРА ЗА ЛІТРУ НЫ ЗАХОДЫТЬ. Вельмі мала. *Скілько она того молока дае. Взігды літра за літру ны заходыць.*

ЛОПАТКУ ПОМОЧЫТЫ, *неадабр.* Выпіць спіртнога. *Ты шэ й там лопатку помочыш.*

ЛЫЖЕТЫ ВЕЧНЫМ СНОМ. Быць мёртвым, пахаваным. *Шо людэ... Шэ дэнь поговорать. А ты лыжы вечным сном.*

ЛЭГКЫЙ НА НОГЫ. Які можа хадзіць без стомы, доўга і хутка. *То ш то до нас на посыдінкы прыходыв с Хмэлышч. Такый був лэгкаый на ногы.*

М

МОРЭ ПОГОДЫ ў кім. Хто-н. лёгка і часта мяняе свае погляды, звычкі, адносіны да каго-, чаго-н; непастаянны ў сваіх намерах. *В тобі морэ погоды, на тэбэ ныколы ны положыцца.*

МУХУ ЗЛОВЫТЫ. Прапусціць зручны выпадак, прамахнуцца. *Сённе муху зловыв, міг бы зайіхаты со Сцёпою.*

Н

НА ВСІ НОГЫ (*втыкаты*). Вельмі хутка, імкліва. *Я за йім, а він кынувся втыкаты на всі ногы.*

НА ВСЮ ВЫТЯЖКУ (*робыты*). Вельмі старанна, прыкладваючы ўсе намаганні. *Тая баба робыла в штату на всю вытяжку.*

НА ГАРЭЧЭ (*отказаты*). Адразу (перадаць што-н.). *Ганна побігла і на гаречэ отказала.*

НА ДОБРЫМ ШЧЫТУ (*буты*). Паважаным, адным з лепшых. *Я на роботы на добрым шчыту була.*

НА ЗЛАМАНУ ГОЛОВУ (*пыртыся*), *асудж.* Вельмі хутка, нахабна. *Хыба ты дывылася на мэнэ... Пырлася на зламону голову на тую роботу.*

НА КАЖДЫЙ СТУПІ. Увесь час. *Алэ на каждыйі ступі габае тую дівчынку.*

НА КОРІ КАША БУДЭ, *іран.* Хто-н. будзе жыць забяспечана, прывольна і бесклапотна. *Думае, там в тэйі Амэрыцы на корі каша будэ. Настроёнэ там.*

НА МІРЫ СТОЕТЫ. Не расці, не павялічвацца ў памерах. *На міры стоеть помыдоры, ньяк ны растуць.*

НА ОБО□Р. З аддачай. Він доказуваў, шо на обор браў тылькo одну бутылку.

НА ОДЫН ЗУБ чаго. Вельмі мала. Тэйі сілё□дкы осталось на одын зуб.

НА О□ЧЫ НАЙТЫ□. Быць убачаным. Дай-но мні одного цукэрка. На очы нашлы.

НА ПУ□СТО (смыеться). Проста так, без прычыны. Чого ты смыесьця на пусто?

НА ПЫРЫСПЫХЫ□ (побігчы). Даганяючы каго-н. Побігла на пырыспыхы, вдого□нку за йім.

НА РО□СКВАСЬ. На мокрае надвор'е. Тыйі во сапогы накладай на росквась.

НА РУ□КУ НЫЧЫ□СТЫЙ. Нячэсны, можа ўкрасці. Я ёму ны віру, він на руку нычыстый.

НА РУ□КЫ НА□БЫЛКЫ каму. Клопат, праца. Вжэ матыры будуть на руки набылкы, тыйі буракы.

НА СВОЙ□ КОЛЭ□СА ОГЛЯНУ□ТЫСЬ. Паглядзець на самога сябе, ацаніць свае паводзіны. Когось він глядыть... Хай огленьця на свойі колэса.

НА ФА□ЛЬШ (робыты). Абы-як, няякасна. На фальш сталы спічкы робыты, мало якую вытрыш.

НА ХОЛЕ□РУ. Навошта. На холеру тыйі дрoва класты? Піч роскольця.

НАЙТЫ□ СВОЕ□, неадабр. Загінуць праз рызыкаўныя, неасцярожныя паводзіны. Рано чы пізно він пiдэ под пулю, найдэ свое.

НАКРЫ□ТЫСЯ ХВОСТО□М, неадабр. Знікнуць, не выканаць абяцанага. Мався він по грошы йіхаты. Вжэ накрывся хвостом.

НАШ БРАТ. Мы і падобныя да нас. Пра мужчын. Ныхто з нашого брата оружыя ны кынув.

НО□ГЫ БЫ□ТЫ. Хадзіць куды-н. доўгі час. Чого там іты на той горо□д? Тыко ногы быты.

НО□СА ПОДТЭ□РТЫ каму. Абхітрыць, даказаць каму-н. сваю перавагу ў чым-н. Тыйі молодыйі девкы хутко вам, старухам, носа падотруть.

НОСО□К ЗАГЛЯДА□Е Ў ПЫСО□К у каго, жарт. Хто-н. вельмі стары, хутка памрэ. Шо вжэ про нас казаты... Стар'ё, носок заглядае ў пысок.

НО□СОМ ВЫРНУ□ТЫ, асудж. Часта і да ўсяго прыдзірацца, вышукваць ва ўсім недахопы. Скрізь тым носом вэрнэш.

НЫ ДАВА□ТЫСЯ ПО□ПАНУ. Не супакойвацца, увесь час прасіць. Баба ны даецця попару: садовы□ й садовы□ на ла□вку.

НЫ ДІ□ЛА НЫ РОБО□ТЫ. Анічога. Сённе шось мні ні діла ны роботы няма. Нычого ны зробыла за дэнь.

НЫ З РУКЫ□ каму. Нязручна. Мні ны з рукы тут дотягатысь до стола.

НЫ ПРЫ□СТУП. Не падысці да каго-н., не ўгаварыць. *Вжэ зара ны прыступ. Стылько врэмыні прошло.*

НЫ РОБО□ТЫ НЫ ПОРОЖНЁ□ТЫ. Анічога. *Цілый дэнь проколотывся. Ны роботы ны порожнёты.*

НЫ ШЭ□ВЫЛО НЫ ЛЭ□ПЫЛО, *неадабр.* Незразумелы чалавек. *Ны пуймэши якый – ны шы□выло ны лэ□пыло, ны то ны сё.*

НЫГ НЫ ХВА□ТЫТЬ каму. Нехта не справіцца з чым-н., не асіліць якую-н. справу. *За тымы тылетамы ныг ны хватыть бігаты.*

НЫТРУ□ДНОМУ В ЗУ□БЫ ОТДАТЫ. Не выкарыстаць чаго-н., не знайсці прымянення чаму-н. *Мусыв даты нытрудному в зубы полэ, бо ны було чым садыты, семян ны було.*

НЫЧО□ГО НЫ ЗАЛЭ□ЖЫТЬ у каго, *неадабр.* Нехта адразу перадасць чуткі, плёткі. *Алэ в тэбэ, я бачу, нычого ны залэжыть. Всё рознысэ по сылі.*

НЫЯ□КЫМ РО□ДОМ. Ніяк. *Алэ ньякым родом ны вгаворыш, до того упарта.*

НЭХ ВОНО□, *выкл.* Вокліч прыкрасці, раздражнення. *Нэх воно! Як воно мэнэ змучыло!*

О

ОД СМЭ□РТЫ (*хотітыся*). Вельмі, надзвычай. *Ны піду вжэ більш! Хыба тых егод од смэрты хочыця.*

ОДБО□Ю НЫМА *ад каго.* Немагчыма пазбавіцца, вызваліцца, адчапіцца ад каго-н. дакучлівага. *Од хлопцюв одбою ныма.*

ОДНА ПОСА□ДА ў каго. Адзін і той жа нязменны стан у каго-н. *Болыть, шумыть вечно тая голова. Одна посада!*

ОДНА РУКА□. Вельмі дружныя, аднадушныя, аднадумцы. *То вжэ одна рука, тыко бігають одна до однэйі.*

ОДНА ШКУ□РА НАСТА□ВЛЁНА ў каго, *неадабр.* Хто-н. вельмі худы. *Трэба правытыся, бо вэльмы худая, одна шкура наставлёна.*

ОДНЫ ПА□ШЧОКЫ ў каго, *неадабр.* Хто-н. вельмі замучаны, худы. *Такая худю□ча, одны пашчокы.*

ОДНЫМ ПО□ПАРОМ (*крычеты*). Не сціхаючы, бесперапынна. *Отъ як крычыть одним попаром, як ны по ейі.*

ОДНЭ□Ю ВЫРО□ВКОЮ (*крычеты*). Не сціхаючы. *Бычок крычев однэю выровкою.*

О□КО ВЗЕ□ТЫ на каго. Звярнуць увагу на каго-н.; пачаць уважліва назіраць за кім-н. *Шэ на высіллі він на ейі око взев.*

ОПІ□НІЮ СПРА□ВЫТЫ. Змяніць сітуацыю ў лепшы бок, паправіць адносіны з кім-н. *Дедько вжэ опінію справыв, поорав горо□да.*

О□ЧЫ ЗАВ'Е□ЗУВАТЫ каму, неадабр. Станавіцца абузай для каго-н., рабіць чыё-н. жыццё бязрадасным. *Нашо было выходыты за той замуж, очы зав'езуваты кому, як хвора.*

О□ЧЫ ЗАСЫПА□ТЫ. Надакучаць каму-н. *Куры голодныйі, очы засыпають.*

П

ПОЙТЫ НА ВІ□ТЁР. Бясследна знікнуць. *Вся пенсія моя пошла на вітёр.*
ПОЙТЫ НА ДЫРЕ□ВЫЙ КОШЫЛЁ□К. Прапасці, бясследна знікнуць. *Грошы тыйі пошлы на дыревый кошылёк.*

ПА□РХЫ ЗЛІ□ЗЛЫ ў каго. Хто-н. вельмі замучыўся, апынуўся ў надзвычай цяжкім, безвыходным становішчы. *А то він бы там сам постройів хату, пархы злізлы б.*

ПА□РХЫ НАПАДУ□ТЬ. Хто-н. вельмі замучыцца, абяссіліць, занепадзе. *У тэбэ пархы нападуть, як ты всё тое почитаеш.*

ПО СІ□ЙІ ДНІ. Дагэтуль. *По сійі дні забрав кныжку Чалдо□нік.*

ПОДКЫДА□ТЫ НОГА□МЫ каго, асудж. Здзекавацца, глуміцца з каго-н. *Вжэ хватыть подкыдаты ногамы мынэ!*

ПОДНЕ□ТЫ ХАЙ. Моцна раскрычацца, адмаўляючыся ад чаго-н. *Подняла хай: маты яечню на жы□ровы пожарыла.*

ПОКА□ЗУВАТЫ БЗІ□КЫ. Капрызіць, упарціцца. *Каждый пырыд тобою бзікы показуе.*

ПОКА□ЗУВАТЫ ВЫ□БРЫКЫ. Рабіць што-н. незвычайнае. *І чого ты тут показуеш выбрыкы!?*

ПОМЫ□ТЫ РУ□КЫ ад чаго. Пазбавіцца чаго-н. *Отъ як бувае. Прышла она, а діты рідні од всёго помылы руки.*

ПОСТУ□КАТЫ КУЛАКА□МЫ. Папапрацаваць, папарупіцца. *Трэба було батьковы постукаты кулакамы, шоб постройіты хату.*

ПОСЫРІ□Д ДЕ□ДЬКОВА. Днём. *Мытыся дурыть посырід дедькова.*

ПРАМЫ□М І ОДКРЫ□ТЫМ ЯЗЫ□КОМ (сказаты). Не хаваючыся, адкрыта. *Я сказала прамым і одкрытым языком, шо ныкуды ны піду.*

ПРОБЫВА□ТЫ ДУ□ШУ каму. Моцна хваляваць каго-н., дакучаючы чым-н. непрыемным. *Такый холод, а він быз шепкы. Хватыть мні пробываты душу.*

ПРЫ МІ□СЦЫ (жыты). Разам. *Колысь діты жылы з батькамы пры місцы.*

ПРЫ СОБІ□. Пад рукой, блізка. *Шоб то капейкы пры собі ны було...*

ПРЫЙТЫ□СЯ ДО СПОДО□БЫ. Спадабацца. *А бабы боршч прыйшовся до сподобы.*

ПРЫКРЫЎТЫ ЛАЎОЧКУ. Спыніць якую-н. справу, дзейнасць (часцей заганную). *Як став Галаўн, хутко прыкрыв тую лавочку, ны дав краўсты.*

ПУСКАЎТЫ СЛЁЎЗЫ. Плакаць. *Пускае слёзы. То якоесь тонкослёзэ.*

ПЫРЫТАЛАЎХУВАТЫ ЯЗЫКАЎМЫ, асудж. Займацца пустымі размовамі, абгаворваць каго-н. *Ныгдэ нычого ны почуеш, як так-то любяць пырыталахуваты языкамы.*

ПЯЎТА ВОДАЎ ПО КЫСЫЛІ. Далёкі сваяк. *Якыйі мы там свойі, пята вода по кысылі.*

Р

РОЎГЫ ПОЛОЖЫЎТЫ. Уціхамірыцца, утаймавацца. *Як маты вмырла, то роги положыв.*

РОЗБОЎРКЫ КЛІЎЙТЫ з кім. Высвятляць адносіны з кім-н. *Подумай, то ш то прыходыла до мэнэ розборкы клійты.*

РОЗВАЛЫЎТЫ ГОЎРЛО (КУРЕЎТНЫКА, РЭЎПЫТА) на каго, асудж. Моцна раскрычацца. *Тыко знаеш розвалыты горло на мэнэ!; Як розвалыв свого куретныка, то всё сыло чуло; І чого вітэ розвалылы рэпыта?*

РОСПУЎСТУ ДАТЫ каму, неадабр. Дазволіць рабіць што-н., свабодна дзейнічаць. *Ой то вітэ, свахо, далы роспусту дйтём.*

РОШЫБЫЎТЫСЬ В ДОЎСКУ. Прыкласці ўсе намаганні, каб дасягнуць чаго-н. *Райка такая: росшыбэця в доску, а свого доб'еця.*

РОТ РОСКРЫВАЎТЫ на што, неадабр. Імкнуцца атрымаць што-н. *Рот розкрывають на тое чужое майно.*

РЭЎП'Ю БРАЎТЫ што. Настойліва прыставаць, выпрошваючы што-н. *Вжэ то я ны одступлю од свого. Буду рэп'ю браты.*

С

СІМ КОЎРОБОЎ, жарт. Вельмі многа. *Насця ужэ сім коробоў тобі наговорыть.*

СІЎСТЫ КЛЁЎКОМ. Стаць нерухомым. *Сіла клёком і ны з місця, ворочай ею.*

СІЎСТЫ НА БІЎЛОГО КОНЕ, асудж. Здурнець, страціць розум; дзейнічаць неразважліва, не думаючы пра вынікі. *Пыў-пыў, а зрэшты сіў на білого коне.*

СІЎСТЫ НА ВІНТ, асудж. Разгарачыцца, разбушавацца. *Зноўвы ты сіў на вінт. Росходыўся коло старых.*

СКУЎБСТЫ ЯК ОСКУЎБАНОГО ПІЎВНЯ. Здзекавацца, глуміцца з каго-н. *Сам выноватый, шо всі скубуть як оскубаного півня.*

СЛЁЗА□МЫ ЗАЛІ□ТЫСЯ. Горка, няўцешна расплакацца. *Як казалы, шо ныма Сёмы, я й слёзамы залылася.*

СЛЁЗЫ□ НЫ ВПУСТЫ□ТЫ на кім. Не заплакаць. *Як вmrэ, то ныхто й слёзы ны впусьтыць по ей.*

СМІХ ЗБЫ□ТЫ з каго, неадабр. Выставіць каго-н. у смешным выглядзе, абсмяць. *І чого збылы сміх з ёго?*

СМЭ□РТЬ НА ЗУБА□Х у каго. Хто-н. хутка памрэ. *Ой, дiткы! Смэрць у мэнэ на зубах!*

СО СВІ□ТУ СПТА□ШЫТЫ каго. Знішчыць каго-н. *Батюшку й то со світу спташылы.*

СОПСТЫ□ В ДВІ ДЫ□РКЫ, іран. Памоўчаць, змірыўшыся з чым-н. *Ліши мовчы, сопы в дві дыркы.*

СО□ТЫМУ ЗАКАЗА□ТЫ. Прымусіць ніколі больш не рабіць чаго-н. *Шоб нашлы, далы пулю в лоб, сотыму заказалы.*

СТОЕ□ТЫ З ПОМЫЛО□М каля каго. Лісліва дагаджаць каму-н., падхалімнічаць. *Зара ны вспомняць, шчо е такая Люба на світы. А колысь всі стоелы с помылом.*

СТРО□ІТЫ ЧУ□ДІКА (КО□МІКА), неадабр. Вырабляць штукі, рабіць што-н. незвычайнае; вытвараць. *Алэ чого тут стройіты чудіка пырыд намы?; Ны строй коміка пырыд чужымы людьмы!*

СТРЫ□ГЧЫ ЗУБА□МЫ на каго, асудж. Вяяўляць вялікую злосць, нянавісьць. *Тыко стрыжэ зубамы на мэнэ, як шо ны так.*

СЫДІ□ТЫ КО□ЛОМ. Сядзець нерухома, на адным месцы. *А шо ш тая баба варт, сыдыть чытвэртый місяць колом.*

СЫДІ□ТЫ ПНЁМ (ПЫНЬКО□М). Сядзець на адным месцы. *Хочэ, шоб сыділа пнём над йім. А хто будэ хозяйство глядіты?; Хыба я буду сыдіты пыньком над ёю дома, мні трэба стылько работы пырыробыты.*

СЫДІ□ТЫ ЯК ПЫЧІ□НКА В СА□ЛОВЫ. Жыць спакойна, забяспечана, прывольна. *Ты сігды сыдыш як пычінка в саловы, купайісся. Ты ны знаеш, шо такое по-за домою буты.*

Т

ТАРАТО□РЫ РОЗВО□ДЫТЫ, неадабр. Весці пустыя, непатрэбныя размовы. *Седуть і повдне тараторы розводять.*

ТО В МОХ ТО В ГОРО□Х (ходыты), неадабр. У розных накірунках, звычайна не маючы сур'ёзнага занятку. *Ныма ньякыйі помочы, то в мох то в горох ходыть.*

ТО ТО□Е ТО ШМО□Е. Рознае. *То тое то шмое трэба прыкупыты. Кунце тэйі куплі ныма.*

ТЫ□КАТЫ ЯЗЫКА куды, неадабр. Умешвацца ў чужыя справы. *Чого ты тычыш языка куды ны трэба?*

ТЫ□КО КОЛЭ□СА МА□ЗАТЫ. Вельмі тоўстае. *Сало – тыко колэса мазаты.*

ТЫ□КО ОД ЗЫМЛІ□ ОДСКО□ЧЫВ. Вельмі малы. *Картошка шэ тылько од зымлі одскочыв.*

ТЫ□СНУТЫ КАПЕ□ЮЧКУ. Збіраць грошы, быць эканомным з імі. *У вас, бідных, грошы няма, тыснутэ тую капеючку.*

ТЯГНУ□ТЫ СТО□РОНУ чыю. Падтрымліваць каго-н., падзяляючы яго думкі, погляды і пад. *Гапка ёго тегнэ сторону.*

ТЯГЧЫ□ ЯРМО□. Доўгі час займацца цяжкай і аднастайнай працай. *Там бацько тег ярмо, за всё отвічав.*

Х

ХВОСТА□ НЫ ЗАВ'ЯЗА□ТЫ, *іран.* Нідзе не спыніцца, не затрымацца; не знайсці занятку. *Шось хвоста ны зав'язав, вжэ дома ходыть.*

ХВОСТА□ ПОД НЫЗ ГОВБА□ТЫ, *іран.* Сцішвацца, уціхамірвацца, траціць самаўпэўненасць. *Вжэ няма чого гоношы□тыся, трэба хвоста под ныз говбаты.*

ХВОСТА□ ПОДДЫРА□ТЫ, *іран.* Мець бравы, незалежны выгляд; фанабэрыцца. *Танька знов начынае хвоста поддыраты.*

ХОДЫ□ТЫ В ЗАВІВА□СЫ. Знаходзіцца ў пастаянным руху, у працы. *І ны сіла за дэнь. Ходжу й ходжу в завівасы.*

ХОДЫ□ТЫ ХОДУНО□М. Моцна хістацца, калыхацца. *У нас хата цілы дэнь ходыть ходуном.*

ХОТЬ ТЫ ГВАЛТ КРЫЧЫ□. Склалася цяжкае, бязвыходнае становішча. Выказванне адчаю, бяссілля. *Ву□сця в грубы такыйі вузкийі, хочь ты гвалт крычы.*

ХЫ□ТРЫЙ НЫС, *іран.* Хітры, знаходлівы чалавек. *О, Валя... То хытрый ныс.*

Ш

ШОЛО□ТАТЫ КОШЫЛІ□, *неадабр.* Гаварыць абы-што, выдумляць. *Хватыть шолотаты кошылі.*

ШЫ□ХВОРОСТОМ ХОДЫ□ТЫ, *неадабр.* Гарэзнічаць, сваволіць, рабіць, што захочацца. *Шыхворостом ходыть, ныкого ны хочэ слухатыся.*

ШЭЙК ПОДНЕ□ТЫ. Расшумецца, разгаманіцца. *Такый шэйк поднялы с тымы грошыма.*

Я

ЯК БЫДА□ (*ходыты*), *іран.* Усюда заглядваючы. *Той кіт ходыть як быда. Скрізь слідом.*

ЯК В КЛЫШЧЕ□Х (сыдiты). Нерухома, на адным месцы. А ныкуды ны можна одлучытыся з дома. Сыдымо як в клышчех.

ЯК В МОСТУ□ ДЫ□РКА, іран. Зусім (не дапамагаць). Помагають тобi тыйi таблетки, як в мосту дырка.

ЯК В ПО□ЛЫ ВІ□ТЁР, неадабр. Ветраны, легкадумны. Можэ і выпывку нашов, на ёго ны поло□жыся, як в полы вiтёр.

ЯК ВІЛ (робыты). Вельмі цяжка, напружана. Робыв всю жызнъ як вiл.

ЯК ВО□ЗОМ ВЫЗТЫ□, іран. Вельмі марудна. Дедько ідэ як возом вызэ. Ныколы ны поспышыть.

ЯК ВОШ ПОД МЫТЛО□Ю (сыдiты), іран. Вельмі ціха, бясшумна ці спалохана. Ныбi□сь у йiх сыдiла як вош под мытлою.

ЯК ВОШ У КОЖУХО□ВЫ. Вельмі ціха, бясшумна. Я там сыдiла як вош у кожныховы.

ЯК ВОШ (сыдiты). Вельмі ціха, бясшумна. Зайду і буду там сыдiты як вош.

ЯК ГЛЫ□НА (зробытыся). Вельмі цяжкі. Тая маты зробылася як глына, такая тяжу□ча.

ЯК ГРЫБ (сыдiты). Нерухома, на адным месцы. А шо ш тая баба варт, сыдыть як грыб.

ЯК ДО ГУБЫ□ ПРЫ□ЙДЭ (клясты). Усяк, па-рознаму. Алэ вжэ і кляла. Як до губы прыйдэ.

ЯК ДО□СКА (статы), неадабр. Вельмі худы. Стала як доска, такая худая.

ЯК ДРАП (проходыты), неадабр. Неахайна апранутым. Ны сходыла нычого, ны з'йiла. Як драп проходыла.

ЯК ДЫЛЬ (сыдiты). Адзінока і без дагляду. Як дыль той сыжу одна в хаты.

ЯК ДЫМ (ку□рнуты, пойты). Вельмі хутка. Дэй дiлася тая літу□чка! Кур□нула як дым; Грошы пошлы як дым.

ЯК З ВОДЫ□ ВЫ□ТЯГНЁНЫЙ. Увесь мокры. Як я змокла. Як з воды вытягнёна.

ЯК З Е□СНОГО НЭ□БА ЗВАЛЫ□ТЫСЬ. Нечакана з'явіцца. Алэ як з есного нэба звалылася. Кулы й прышла.

ЯК ЗАТЫ□КА (сыдiты). Нікому не патрэбны. Якая мая жысть! Сыжу як затыка.

ЯК ЗВІН. Вельмі здаровы. Лёня здаровый як звiн.

ЯК ЛЁ□ДУ. Роўна столькі, колькі названа (грошай). Батько хрышчоный сто тысяч як лёду мусыть положыты.

ЯК ЛЭВ (буты). Вялікі і здаровы. Зымою собака був як лэв.

ЯК МАЛЫ□НУ (йiсты). З вялікім апетытам. Ой, то смачный супчык зварыла! Йiла ёго як малыну.

ЯК МЫШО□К (сыдiты). Вельмі ціха, бясшумна. Я там голосу ны мала, сиділа як мышок.

ЯК МЫ□ШЫ РУДЫ□ЙІ (погынуты), іран. Вельмі хутка. Быз мэнэ погынулы б як мышы рудыйі.

ЯК НА ВОДІ□ ЗМЫ□ВСЯ, іран. Нехта бяследна знік. Алэ як на воді звыся. Мы пошчыталы, шо жакы□ повіз ставыты.

ЯК НЫ□ТОЧКА. Вельмі худы. Я зара як ныточка, такая худая стала.

ЯК ОДНА□ ХА□ТА (жыты). Дружна, адзінадушна, дзелячыся усім пароўну. Оны жывають як одна хата. Одэн до одного ходять за всім.

ЯК О□КО (воды). Поўна. Як воко воды на городы.

ЯК ОЧМАНА□ (ходыты), неадабр. Хутка, надакучліва. Той півэнь як очмана ходыть.

ЯК ОШПА□РОНА (бігаты). У розных накірунках, вельмі хутка. Хватыло біднынькыйі, бігала як ошпарона.

ЯК ПО МА□СЛЫ (буты). Вельмі добра, забяспечана, прывольна. Ты прывыкла, шоб всё було добра, як по маслы.

ЯК ПОЛІ□ННЕ. Не падымаючыся, нерухома. Лыжеть по очырыді як полінне. Вжэ дысь той грыб ны вылызэ з нашыйі хаты.

ЯК ПРЫКО□ВАНА. Нерухома. Чы думала, шо буду як прыкована сидіты дома!

ЯК ПУ□ДАЛО (ходыты), неадабр. Дрэнна апрануты. Ходыть як пудало, в лахманах.

ЯК ПЯТЬ КАПЕ□ЁК (буты). Вельмі чысты. Вжэ баба будэ як пять капеёк, така чыста.

ЯК РУКО□Ю ЗНЯЛО□. Нехта адразу адчуў палёжку, пазбавіўся хваробы. Ото-то врач! Він мэнэ вылічыв за одэн дэнь. Як вытысав таблеток, як рукою зняло.

ЯК РЫМІ□НЬ (загуснуты). Вельмі моцна. Рыба загусла як рымінь.

ЯК СА□ЛО. Вельмі брудны. Як сало куртка, така гразнюча.

ЯК СКЛЕ□НКА. Вельмі чысты. Хата як скленка.

ЯК СКЛЕ□НКУ (выполоты). Вельмі чыста. Выполола города як скленку.

ЯК СЛОТА□ ДО ВО□ЗА (прыколупатыся), неадабр. Без прычыны. Чого ты прыколупався як слота до воза!?

ЯК СЛОТА□ НЫГО□ДЯНА (вчыпытыся), іран. Вельмі. Вчыпывся до того грыба як слота ныгодяна.

ЯК СТЫНА□ (росты). Густы, вялікі (пра расліны). Всё росло як стына в Прыамур'йі.

ЯК СЫМ (сыдiты), іран. Моўчкі. Як сым сидів, ны с кым ны говорыв.

ЯК ТІ□ЛО БЫЗ ДУШІ□ (ходыты), неадабр. Без настрою, вельмі сумны. Цілюськый дэнь ходыть як тіло быз души.

ЯК ТОВКА□Ч ОПЭ□ЧОНЬЙ, *іран.* Вельмі тоўсты. Ёму худіты трэба. Як товкач опэчоньй.

ЯК У ЖЕ□БЫ (рукы). Вельмі халодныя. У мэнэ рукы як у жебы.

ЯК У СТАРЭ□ЙІ БА□БЫ ТА□НЭЦЬ. Вельмі рэдкі. Дошч до обіда – як у старэйі бабы танэць.

ЯК ХРУШЧ. Худы. Тая Наташа то худая як хрушч.

ЯК ХТО В ЛОБ СТРІ□ЛЫВ, *недабр.* Хто-н. страціў розум, стаў бяздумна дзейнічаць. Алэ як хто в лоб стрілыв, повіз тую картошку здаваты в колхоз.

ЯК ЦЫГА□НСЬКЫЙ МІХ (сопіты), *іран.* Вельмі моцна. Напывся і сопэ як цыганський міх.

ЯК ЦЫПКЫ□ (ногы). Худыя. Ногы сталы мойі як цыпкы.

ЯК ШЧЫЛЮ□БЫНЫ ШЧЫТА□ЮТЬ. Вельмі хутка, не думаючы. Тэпэр молодыйі расходзяця, як шчылюбыны шчытаюць.